

ناسکویٲری

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زه‌دین

سه‌رنووسیاژ: به‌دران ئه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولێر

ناسکویٹری

شوکور مستہفا

ناوی کتیب: ناسکوژی
نووسینی: شوکور مستهفا
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۹۷۷
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئه کرهم
به رگ: مه ریهم موته قییان
چاپی یه کهم، هه ولیتر - ۲۰۱۰
له به ریوه به رایه تی گشتیی کتیبخانه گشتییه کان له هه ولیتر ژماره ۲۷۲ ی سالی
۲۰۱۰ ی دراوه تی

ئەحمەد عارف

شاعیری گەورە کورد لە کوردستانی تورکیا

ئەحمەد عارف شاعیریکی گەورە هاجەرخی کوردی دیار بەکرە. یەشار کەمالی زۆری لەمەڕ دواوە. تەنانەت دەلی لە نازم حکمەت، شاعیری گەورە و جیهانیی تورک گەلی دەولەمەندترە، چونکە شارەزای ئەدەبیاتی کۆن و نوێی رۆژھەلات و رۆژاوا، بنەمای شارەزایییەکی لە ناخی ئەزمونیکی ئیکجار قوول و رەسەنەووە هەلەقوولێ. شیعری بە کوردی و بە تورکی زۆرن، لە گەربە و فارسی و تورکی و کوردی بە ئەدەبیاتەووە زۆر شارەزایە.

تیبینییەکانی لەمەڕ قەلای دیار بەکر و لۆریکی عادیلۆش

بۆ بەی و هەناری هەر وەختە گیانم دەرچێ

ملی خۆم شۆڕ دەکەم، دەپۆم

کاری تەیر و توو و مار و میروان نییە بزائن

قەت پرس مەکەن

لا اااا...

فەرمانی رەش بەسەرە رێیاندا بلاو کراوەتەووە

باخچەیی یار تەفروتونا

پۆر و قژ بە خوین سوور دەکا

ئەووەی کە هەیه پارچەیهک گیانە

بۆ بەلاوەگێریی دەدەم

ئای نەمینم لۆوۆ...

دهستم پهتی
پیم له داودا
به لأم ئه وه بزانه دیسان منم
چ تووش و دژواری دهئوینم
یه کیکی بی زار و زمان
قه لای دیار به کری...

دهشکوئی
وهک خوینی سوور، سوورگول
وه له لایه که وه به فر دهبارئ
با به ره و قه ره جه داغیی راده مائی
بروانه سمیئی به ستوو
وه ره قیش هه لیدیم
ز مهره که هی دریزه هی کیشا دریزه
تۆ به بیرم دئییه وه، وهک بهارئ
تۆ وهک دیار به کری
له چ له چ هیژا تر نییه
تامی بیره وه ریی تۆ...

ئاوی هه مره وات مهیی
چوار په نجه شهخته له سهر ئاوی دیجله
ئیمه ئاو له بیرده دینین بۆ دهر و ئامان
چا له به فر ده کوئینین
دایکی من وهک سر ئیش و ئازاری خوئی وه ده شیرئ
«بابه» ده لئی، «بهار هات به سه ره چی».

خوشکم دوو گیانه، قورس و گران
کچه جوانه دیتووته تۆ
جاری پیتشوو شهرم دهکا خۆ وهدهشیری
پاشانیش دهرسی
دهلی من دهرم
گیانکی دی زیده دهبی له ناومان ئەم زمستانه
چکۆلهکهه، من تۆ له کیندهر وهشیرم؟
خوارزاکی ئەحمهه عارف
توله سه سه رهران
سه رچاوان هانی.

تۆ هاتییه دنیا یی
سی رۆژانمان به برسی هیشتییه وه
سی رۆژانمان مه مک نه دایتی
عادیلۆشی من
بۆ ئەوهی نه خووش نه کهوی
بۆ ئەوهی چونکه دستوورمان وایه
ده ههیدی، سه روهختی مه مک ئیستایه
بمژه و گه وه به ..
ئهمانه
کویره مار و شامارن
ئهمانه
چاویان بریوه ته
نان و ناوی ئیمه
ئهمانه بناسه

بىناناسە و گەورە بە
ئەمە ناموسە
لە كونيەماندا نووسراوہ
ئەمەيش سەبر
لە ژەھر چكاوہ
خۇتياڭ پىدا ھەلاواسە
بگرە و مەزن بە.

كۆوارى بەيان، ژمارە ۹۸، ئەپىلولى ۱۹۸۴.

ئەحمەد عارف شاعىرىكى گەورە كوردە لە توركىيا، لە دياربەكر، لە كوردستانى توركىيا، لە سالى ۱۹۲۷دا لەدايك بوو، شىعەرەكانى بۇ يەكەم جار لە ۱۹۴۸-۱۹۵۱دا لە يەك دوو كۆوارى كىدا بەرچا و كەوت. چەنانىك لە كولىيەى زمان و مېژوو و جوغرافىاي ئەنقەرە خويندى. لە پاشان گىرا. كاتىكى نوخشەى شىعەرەكانى بەديار كەوت ئورخان وەلى و ھاوپىيانى شۆرەسووارى مەيدانى شىعەر بوون. سەردەمى غەرىب بەسەر چووبوو. سەباحەدىن ئەيووب ئۆغلۇ گوتەنى «بە دەورى ھونەرى گەلدا دەور و خولدان دەستى پى كرىبوو». سەرلەبەرى لاوان، سەرلەبەرى تازە پىنگەبىيوان پشتيان بە ئورخان وەلى و ئۆكتاى رىفەعت و مەلىح جەودەت ئەندايەوہ دابوو، وەك شىعەر، تەنيا ئەوہ بى ئەوان دەياننووسى و لەوہى ئەوان دەياننووسى بترازى نەدەبوو بە شىعەر. ئەم ھەلۆپستە نازانستانەيەى لاوان زۆرى زيان بە شىعەر گەياند. بەلام سەرەراى ئەوہى زۆرىنەى ھونەرمەندە لاوەكان بەو جۆرە نەبوون، ھى واشيان، لەوانى رىگاي جەمسەرى نىوان خۇيان گەشە پى دەدا و ھىندەشيان گوڭ بە ئورخان وەلى و ھاوپىيەكانى نەدەدا، وەنەبى نەبووين. جا ئەحمەد عارف لە رىزى ئەو كەسانەدا دەبىنين. تەنانەت لە يەكەم شىعەرىيەوہ گوڭى نەدابووہ نىوەرۆكى ئەو شىعەرەنەى لەگەل غەرىبدا ھاتبوون. بە تەنگ بزوتنەوہبىكى شىعەرى بى شىعەر لە پىشنىھادكرنەوہ نەدەھات، شتىكى ئاوا

له ئارادا بوو. ئو يهك لهو كهسانه بوو گوځيان بهم بزووتنه وهيه نه ددها و به رووكارى خوځاندا دهروځيشتن.

شيعرى ئه حمده عارف له سه رتيكه وه له سه ر ږتيازه كه ي نازم حيكمه ت، راستتر بلځيم، هه ر له سه ر ئو ږتيازه ي نازم حيكمه تى له سه ر ده روځي به گه شه كه وت و خه ملى. به لام جياوازي گه وره يش له نځوان ئه م دوو كه له شاعيره دا هه يه. نازم حيكمه ت شاعيرى شاره، له ده شت و راستانه وه له گه ل مرځ به دنگ دى و وهك «له روځانه ييكي گه وره ي به پيت و به ره كه ت» بچى، به ده شتيكى راستانى، ته ختاني كاكى به كاكيدا، بكشى وايه، شارستانيه. هه رچى ئه حمده عارفه كه ژ و كيو، چيا و ره وژ و به نده ن و مله و يالان ده چرځ، ئو كه ژ و كيوانه ده چرځ، سه ر به لايه نايه تى نانس ن و بى ته من و (ناسن)، شيعرى ئه م له شيوه نيكي تاك و بى مانه ند و دوور و دريژ ده چى. هيشتا «چاوى به ده ريا نه كه وتووه» خوځى كرووه به به لاهه گيرى مندا لان. شيعره كاني له نيو كيوى و ته يرو تووان، له نيو گولو كه كيويان گوتراون، له مشتووى خه نجه ريكى هه لكه ندراون، به لام ئو شينه وهك هيوايه كى له پږ به سرودى سه ركه وتن وه رگه را و «تروسكه ي وه همى، راستتر بلځيم، حيرس» يكي تيژى تيدانه. شيعرى پيشمه رگه يه كه به دم شه روه هه لده كاته لاوك و حه يران، له كاتى بريندار بوونيدا كورته دږوكان بځ هاوږياني ده هونځته وه و ئوه بير ناكه به فه لسه فه و بيروپروايان هه وين كا. له نيو سروشتيكا پشوو ددها، له تاو كوټ و پتوه ندى قورس و گران توان و گورى ده گز راچوونى سست كراوه، پتر له مل نه دان و سه ركيشيدا خوځى ده نوځنى. له ده وروبه ريكا هه ناسه ددها هيشتا له درپى باز و شه هين و پلينگدايه.

له ۱۹۵۹ - ۱۹۶۲ د ئه حمده عارف له روژنامه ي (مه دهنه يه ت) كارى ده كرد هه ر له و چه نانه يشدا بوو، له گه ل جه مال سوره ييا ناشنايه تى پيدا كرد له ئه نقه ره. ئه م ناشنايه تيه ش موزه فه ر ئه ردوست پيكي هينا. ئو دهمى موزه فه ر ئه ردوست كارگيرى چاپخانه ي روژنامه ي ئولوس بوو. جه مال سوره ييا ده لى: «حه وتووى سى و چوار روژ، راستتر بلځيم، حه وتووى سى و

چوار شهو، هه‌میشه له‌گه‌ل ئه‌حمهد عارفدا پټکه‌وه بووین. به زۆری، پاش کار، له ژورره‌که‌ی موزه‌هه‌ر، له یازده و دوازده‌ی شه‌وه‌وه تا سبه‌یینه‌ی قسه‌مان ده‌کرد. له چی ده‌واوین؟ له هه‌موو ئاشیکمان ده‌کرد.

سبه‌یینه‌ی، هه‌روا به‌دهم رۆیشتنه‌وه، درێژه‌مان به قسه‌ده‌دا، تا لیک داده‌براین. هاوین، زستان، ئه‌مه‌ حالمان بوو. ئه‌م هاوسه‌روساختی و هاوییه‌ه‌ندییه‌ چروپ و توندوتۆله‌ بوو به هۆی زۆر له نزیکه‌وه یه‌کدی ناسینمان، زۆری یارمه‌تی داین پتر له‌یه‌ک بگه‌ین و زیت‌ر به رۆحی یه‌کدی ئاشنا بین. بټگومان هه‌موو شاعیرێ ته‌رزی ده‌م و دووی، نه‌خشی ده‌موچاوی له‌گه‌ل شیعره‌کانیدا خزمایه‌تییه‌کیان هه‌یه، ئاشنایه‌تییه‌کیان له نیاواندا هه‌یه، بۆ یه‌کدی ده‌گرژینه‌وه، به گیان له زمانی یه‌کتر ده‌گن، شاعیر که قسان ده‌کا، هه‌ر ده‌لێی به شیعره‌ پشوو ده‌دا، ره‌نگ و رووی، حیکایه‌تی شیعره‌کانی ده‌گرتیه‌وه، شیعره‌کانی سه‌ر و سیمای ده‌موچاوی و ره‌نگ و رووی پتوه‌ دياره، به‌ بۆن، به‌ چیتز، به‌ ره‌نگ، به‌ هه‌ر ئامتی‌ری هه‌ستێ له‌ مرۆدا به‌کاره. هه‌ر شاعیرێ بگری ئه‌مه‌ی هه‌یه، به‌ لام ئه‌و لیکچوون و جمرانه‌یییه‌ی له‌ نیاوان ره‌نگ و روو و شیعره‌کانیدا هه‌یه، له‌ نیاوان ته‌رزی ئاخاوتن و شیعره‌کانیدا هه‌یه له‌ گوین ئه‌و لیکچوون و جمرانه‌یییه‌ی ئه‌حمهد عارف نییه. ئه‌م جمرانه‌یییه‌ له‌ ئه‌حمهد عارفدا به‌و تیکه‌لێیه، به‌و خه‌ست و خۆلێیه، له‌ هه‌چ شاعیرێکی دیکه‌مدا به‌دی نه‌کردووه.

بۆ یه‌که‌م جار بوو ئه‌م وه‌ک یه‌کییه‌ی نیاوان ته‌رزی قسه‌ و ئاخاوتن و شیعوه‌ی ده‌موچاوی و شیعرم به‌و زیندوو‌یه‌تییه‌ دیت. به‌هه‌موو لیکیان هه‌لئاوێری. کپه‌هه‌ شیعری ده‌گری هه‌ر ده‌لێی له‌ ئاخاوتنی خواساییه‌وه هه‌لگۆزراوه. گوێ له‌ قسه‌کانی ده‌گری، هه‌ر ده‌لێی شیعره‌ و ته‌رز به‌ هه‌موو لایه‌کدا دادین.

چه‌ندان لانکم به‌خشیوه به‌ نوح،
چه‌ندان هه‌ره‌زاله، چه‌ندین هه‌لۆرک،

دایکه چهوا به مندالی دوینی دهژمیردری،
 من ئەندۆلم
 دەمناسی؟
 شەرمم بەخۆمە،
 شەرمەزارم لە هەژاریم،
 پرووت و پەجالم لە پیش چاوی خەلک، پۆژگار...
 شەتڵەکانم کەسیرە دەبن،
 خەرمانم بێ برەو.
 لە دنیای براییەتی، کار،
 یەکسانی،
 لە دنیای پشکوونی سەد تەرزە گۆلووکی ئاتۆمدا،
 لە دنیای شاعیران، زانایاندا،
 تەنیا هەر من خۆم و خۆم ماومەو،
 تەنیا هەر بە سەلتی ماومەو،
 دەزانی؟
 هەزاران سال دادۆشراوم
 بە سواری ئەسپە بەسامەکانیانەو
 خەوی شیرینی نازداری تاریک و ئیڵەیان لەت و پەت
 کردووم،
 حوکومداران، هەلمەتەپێنان، نژدە و رێگران،
 خەرج و باجیان بەسەرما سەپاندوو،
 نەگویم بە ئەسکەندەر داو
 نەسوڵتان مورا.

هەموو بار و بنەیان پێچاوەتەو بۆی دەرچوون، بێ سێبەر
 سلوم لە دۆستم کردوو و

بووم بە پشتیوانیشی ..
 دەبینی؟
 خۆزگە دەترانی چەندم خۆش دەوین،
 کوپرئۆغلو،
 پەشمارەكە،
 سەربازە بى ناوەكە ..
 پاشان پیرسولتان و بەدرەدین،
 ئەوجا چەندین خولیا و سەودا
 لەوانى بە قەلەم لە نووسین نایەن.
 خۆزگە دەترانی ئەوانیش منیان چەند خۆش دەویست.
 ئەم تەرزهاویشتنە بروانە لێردەدا چۆن خەست بووئەتەو:
 ئیکجار خۆت وا مەخە
 ئیکجار وا خەمبار ئیکجار وا غەریب ..
 لە ھەر کوپتەك دەبی بە،
 لە ژوورئ، لە دەری، لە خۆپندندا، لە ریزی مەشقدادا،
 ھەلى كەیی، ھەلکوئە سەری، سەری،
 تەف لە سەر و فەسالى سەربەرکە
 لە سەر و فەسالى بێبار
 غایەنى لە بنەوہ دەست تیکەلکەر
 خۆ راگرە لەگەل کتیب
 لەگەل کار
 بە نینۆک، بە ددان،
 بە ھەویا، بە ئەوین، بە خەون
 خۆ راگرە ریسوام کە.
 ئەوجە ببینە چۆن سەرلەنوئ دەگوریمەوہ،

بهو دسته به نامووسانهت، بهو دسته لاوانهت.

له دواروژدا،

کورم دهبن، کچم دهبن،

هه‌ریه‌که پارچه‌ی جیهانی دستیان لی هه‌لناگیرئ.

هه‌ریه‌که خونچه‌ی عه‌زه‌تی چه‌ندین هه‌زاران سالم،

چاوه‌کانت،

چاوه‌کانت ماچ ده‌که‌م،

هومیدیکم به تویه،

هومیدیکم به تویه،

تیم ده‌گه‌ی؟

له‌م شیعرانه‌دا، نه‌ کۆسپی، نه‌ له‌مپه‌رئ، نه‌ ته‌می، نه‌مه‌ژئ، نه‌ تارماییبی، شه‌به‌نگی هیچ نامۆیییه‌کی پتوه‌ دیار نییه، دل و می‌شک و قسه و هونه‌ری شاعیر... هیندی جار ناوه‌ستایه‌تی شاعیرئ شاعر له‌ شیعریه‌تی له‌بار ده‌با، ده‌یکا به‌ مه‌ته‌لۆک و ورتنه و خه‌ونی بی‌ سه‌روبه‌ر، ده‌یکا به‌ نامۆژگاری و په‌نداندانی وشک و برینگ، به‌ خودبه و راپۆرت. کاره‌که له‌ هونه‌ر و وه‌ستایه‌تی و ده‌ستره‌نگینی ده‌چته‌ دهر، یا ده‌یکا به‌نالئه و گریان و کپووزانه‌وه و سکا‌لا له‌ یه‌غبال ره‌شی و بی‌ چاره‌یی و ده‌سته‌پارچه‌یی و بی‌ ده‌سه‌لاتی، له‌ به‌دبینیدا ده‌که‌ویته و شکه‌مه‌له، زینده‌خه‌ون. سه‌رگه‌ردانی، بی‌ ترووکه‌یی، ئه‌حمه‌د عارف وای نییه. هه‌رگیز به‌ داوی قسه‌ی وشک و برینگ و بی‌ تامه‌وه نابئ، زۆری مه‌شت به‌ هه‌ست و خوست و می‌شک و قه‌له‌م و وش و پست کردووه، فره له‌ به‌ند و باوی داستان و گۆرانی و لاوژه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌لگۆیزتووه.

له‌ په‌نا مائی شیعره‌وه خودبه ناخوینیته‌وه، له‌به‌ر سێبه‌ری شیعر په‌ند دانادا، به‌ رهنگ و رووی شیعره‌وه ناچیته‌ مه‌یدانی راستینی رق و ته‌قه‌وه. ئه‌حمه‌د عارف ناکه‌ویته ئه‌ودیوی (بووه) وه. گۆرانی له‌ جیهانیتکدا ده‌چرئ که

ههیه. دنیا له دیدهی ئینسانهوه دهبینی، کیهه ئینسان؟ ئینسانی ئینسان. ئینسانهتیی ئینسان لهوهدا دهبینی مرۆی تا چ ئهنهزهیکه تیدا ئازاده له پیدایهستی. ډیره شیعرهکانی به رهمز و پتواری ههڵدازنی، ههست و خوستی مرۆی به ههموو تهڤ و پرییهکهوه، به ههموو رهنگ و روویکهوه له پهنادا دهحهوتیهوه. مهبهستی سههرهکی له بنی بنهوه بوو بهلام ههمیشه وهک زیخی بی خهوش له ناوی روونی وهک چاوی قرژنگه دادهچریسکیتیهوه. ناو روژنهکهرهی کانیای شاعیرییهتی راستگویییهتی مهبهستی سههرهکی له بنی دیاره، زیاد دهکا، گهوره دهبی، بهلام وهک رهگیکی ئهستوو له بنهوه چهسیوه نابزۆی، له ناو کرۆکی ژیان چهقیوه. ئهحمهد عارف شاعیریکه مۆسیقای ههره لهباری بۆ شیعرهکانی سازاندوو، زۆری کهلک له تهرز و شیوهی داستان وهرگرتوو، ئهوجا هاتوو شیوهی کوپی داستان له ههمووان ناسک و سهرنجکیشتر و ههست بزۆینتره، ئهوهی ههلبژاردوو.

دهی جا با لایهنی ههره سهرنجکیشهوهی دهست دهینی. ئهحمهد عارف جارێ تهفتهقه تاویری ئاوهسوو و سادهلووس، جارێ بهدی رهب و ډ و زبرت بۆ داوخته شیعرهوه، ئهوجا کتوپر و له ناکاو لهو تهفتهقه تاویرانهوه، لهو قایهچهپانهوه دادهکشیتته خوار، بۆ گوندهکانی سههر سنوو. باسی کهسانی دهکا، له پێش دایکه ههواوه، له پێش نوح پیغهمبهرهوه، ههر له سههرتای دنیا دروستبوونهوه له یهک ولاتدا دهژیان، ههموو یهک مال بوون، هی بهری ئێران و تووران و کوئی و کوئی دیکه له ئارادا نهبوو. وهلاتی کوردستان بوو، ئهوکوردستانه که دهکا (ئهنهډۆل) له کێ ئهحمهد عارف «لانکی زۆری به نوح پیغهمبهر بهخشیوه. کهشتیهکهی لهسههر چپای ئارارات نیشتووتهوه، بهلام ئیستا ولاتیان لێ لهت و پهت کراوه، به پاسپۆرت نهبی ئامۆزا و خوارزا و برازا و زاوا و خهزوو و ئاشق و ماشووق چاویان بهیهکدی ناکهوی. کوردی بهری ئهمدیو بێگانهیه لهودیو، هی ئهو بیانییه لهمدیو. کهچی ههموشیان خزمی یهکن و له زمانی نوح پیغهمبهرهوه، نووچی چی، لهوهتی ناوکی نهکی نهکی دایکه ههوا براوه ئهمان خهلکی ئهو ولاته بوون، بێشکهی ههزاران

دایکه حهوا و باوکه ئادهمیان راژاندووه:

کریفین، خزمین، هاوخوینی یهکین،
دراوسیین، ئەمبەر و ئەویەر
سهدان ساله ژن به ژنی لهگهڵ یهک دهکهین،
دراوسیین مال هۆبه به هۆبه..
مریشکهکانمان تیکهڵ به یهک دهبن.
له نهزانیمن نییه،
له ههزاریمان ه.
به پاسپورت دلمان گهرم دانایه،
ئهمهیه سهوهو و سۆنگهیه کوشتمان،
به ئەشقیبا نیوزراندنمان،
به قاچاچی،
به ریگر،
به غایهه جار لیدرانمان..

ئهم کتوپرییه، ئهم له ناکاوییه بهرهو کویمان دهگهیهنی؟ دهمانگهیهنیته
غیناییهتی، لیریستی، تا رادهی ترش و تالی، تا ئەندازهی تفت و تیژی. یا
مهسهلهکه بههرواژ دهبیتهوه. ئەگهر له ناکاو و کتوپر، له خۆمالی و یهکمالی و
خزمایهتی تیکهڵیدا، دیمهنی (تیکهلاوی و خزمایهتی و یهکمالی
مریشکهکانیان)، له بهرچاوت زهق دهبیتهوه، ئەوهتا دیمهنی دهسکی پیازی
سهوزه، دیمهنی دهسکی تهپهپیاز له نیوان تاخمی تهنگی سوونگی و نیزه به
لوولهوه، که له رارهوی زینداندا به دیوارهوه ههلهپهساردراون زهق و زۆپ، دیته
پیش چاو، کورده و له زینداندایه، یا خهکی ئەنهوڵه و له زینداندایه، ئەحمهه
عارف، خۆی یا له نیگای ئهو زیندانییهوه چۆن بیر دهکاتهوه؟

خەبەرت ھەيە بەردە دیوار؟
 ئاسنە دەرگا، کوپرە پەنجەرە،
 سەرینەکم، رانزەکم، پتوئەندەکم،
 ئەوێ لە پیناویدا ئەمسەر و ئەوسەری مەرگی بۆ دەکم،
 وێنە خەمبارەکی زوولاکم،
 خەبەرت ھەيە؟
 بۆ دیدەنی ھاتووەکم تەرپپیازی بۆ نار دووم،
 بۆنی مێخەک دەدا جفارەکم،
 بەھاری ھاتۆتی کەژ و کێوی ولاتەکم..

بە شیعری ئەحمەد عارف گوتراوێ شیعری ئاوات و ھیوا، تەنکی و ناسکی،
 بویری و چاوقایمی و رەشادەت. گویلتەن ئامن دەلی منیش چەپکە گۆلی خۆم
 داویمە سەر قسان، دەلیم شیعری ئەحمەد عارف شیعری شەرەف و کەم
 نەفسی و قوولی و پەتیەتیە. ئەم خەسیەتانەیش وەنەبی لە داوایدا دەر دەست
 کرا، ئەمانە خەسیەت و ئاکاری پشتاوپشت لە بەرەیکەوێ بۆ بەرەیکە
 دیکە ماوێ رۆژەلاتییە (رۆژەلات: کوردستانی تورکیا- نووسەر).
 ئەقل و دل لێردا بوون بە یەک. ژیان ئەزموونی ھەرە تال و ھەرە بە ئومیدی
 قال کردووھتەو، ئەم شیعراوە نووسراون.

ئەوێ لەم شیعردا باسی کراوێ چییە؟ «بەھاری ھاتووێ کەژ و کێوی
 ولاتەکم» بە روالەت شاعیر ئەم شیعردە، بۆ خاتری ئەم دێرە دواپی، وەک
 بلیتی، نووسیبی وایە. بەلام ئیمە درامیکی زل و زەلام لەم تاکە دێرە و ھەر
 ھەشت دێرەکی تر ھەڵدەگۆزین.

زیندانییەکی حوکم قورسی و گران، لەتاو تەنیایی لەگەڵ شتان داخپوئی،
 قسە لەگەڵ دار و بەرددا دەکا. لەگەڵ دیواری بەرددا، لەگەڵ دەرگای ئاسندا،
 لەگەڵ پەنجەرە کۆپردا. ئەم شتانە شتیکن چوار دەوریان تەنیو، بەرانبەر

به‌وهی که دیوار وه‌زیفه‌ی لئک داب‌رین و لئک جیا‌کردنه‌وه ده‌بینی، دەرگا و په‌نجه‌ره وه‌زیفه‌یان ئه‌وه‌یه دوو که‌س به یه‌ک بگه‌یین، جیا‌کردنه‌وه، داب‌رین بس‌رنه‌وه. به‌لام چه‌پس‌چیتی حوکمیکی عورفیه. بۆ دهری دهریاربوون به‌نه‌بوو دادنه‌ی. له‌به‌رئه‌وه په‌نجه‌ره، دەرگا، دیوار، هه‌موو له یه‌ک ریزدا ده‌وه‌ستن، هه‌موو وه‌ک یه‌کیان لئ دئ. دیوار به‌رده، دەرگا ئاسنه، په‌نجه‌ره کوپره چونکه شاعیر ئه‌و شتانه‌ی هه‌موو له‌خۆ به‌دوور گرتوون، خه‌م و په‌ژاره‌که‌یشی له خۆی دوور خستوه‌ته‌وه، هه‌موویانی به‌خراب وه‌سف کردوون. به‌به‌رد، به ئاسن، به‌کوپری وه‌سف کردوون. هه‌رچی سه‌رینه، رانزه‌یه، پتوه‌نده به (هی خۆم)ی له‌قه‌له‌م داوون: سه‌رینه‌که‌م، رانزه‌که‌م، پتوه‌نده‌که‌م... ی گوتوه (دیاره اضافه مفیدی تخصیصه- نووسه‌ر). ده‌بینی، ته‌نانه‌ت (پتوه‌ند)یش له‌وه دهرچوو به‌خراب وه‌سف بکری. بۆچی وایه؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ هاو‌رپه‌تیی ده‌کا، به‌ده‌م به‌سه‌رچوونی رۆژگاروه مرۆ له‌گه‌ڵ پتوه‌ند و کۆت و زنجیره‌که‌ی ده‌ست و پتیشیدا رادئ و ده‌بی به‌ئاشنا و دۆست، ئینسان بۆمانی خۆی ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ به‌ندی و ئه‌ساره‌تیشدا رادئ. ئه‌م راهاته‌ی شاعیر «پتوه‌ند»ه‌که‌ی کردووه به‌وه وه‌ک سه‌رینه‌که‌ی و رانزه‌که‌ی سه‌ه‌ریان بکا، به‌و ئاوايه‌یان ره‌فتار له‌گه‌ڵ بکا. ئه‌مانه ئه‌وجا «وینه خه‌مباره‌که‌ی ئیو زوولاکه‌م»یان تیکه‌ڵ ده‌بی. پرسیارى «خه‌به‌رت هه‌یه» شادمانیه‌که‌ دهرده‌برئ. زیندانی به‌م پرسیاره، له‌سنووری ئه‌م شتانه‌ی له‌گه‌ڵ ته‌نیايدا بوون به‌یه‌ک پارچه، بگره‌ بوون به‌پارچه‌یه‌ک له‌خۆی، ده‌چیته‌ دهر. ئه‌مه‌یش له‌دهربرینکی دۆستایه‌تی زیتره، ئه‌مه‌ یاخییوونیکه، راپه‌رینیکه، له‌دژ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌یه‌که. دیاره به‌کۆت و زنجیر و دیواری به‌رد و دهرگه‌ی ئاسن و په‌نجه‌ره‌ی کوپر راهاتن ئینسانه‌که‌ ناکا به‌به‌رد و ئاسن و کوپر. ئه‌وه‌تا یاخی ده‌بی، هه‌تاه‌تایه‌ کۆت و زنجیره‌که‌ی به‌دۆست نازانی، با شه‌و و رۆژیش هاو‌ده‌م و هاوسه‌ری بی، ئه‌وه‌تا لئی یاخی ده‌بی.

ئه‌وه‌تا له‌به‌رد، له‌ئاسن، له‌کوپری راده‌په‌رئ، له‌وینه‌خه‌مباره‌که‌ی ئیو زوولاکه‌ی راده‌سی، به‌ره‌و ته‌ره‌پیان، پیوازی سه‌وز، جگره‌ی بۆن میخه‌ک مل

دەنى. بېزارى جىڭاي بۇ خۆھەللاۋاسىن ئومىدەۋە بەجى دەھىلى. رەنگە سەۋزەكەى تەرەپپاز، بۆن و بەرامەكەى مېخەك لەگەل دەروەى زىنداندا پىۋەندىيان دامەزاندوۋە. ديارە رەنگى سەۋز و بۆنى مېخەك لە دنيايەكى ئازادوۋە ھاتوۋە. «بۇ دىدەنى ھاتوۋەكەم» يىش بوۋە بە ھاوتاي سەۋزىي تەرەپپازەكە و بۆنى مېخەكەكە. «دىدەنى» لە تايەك و «سەۋزى و بۆنى خۆش» لە تايەك. ئەمە نابى، ھاۋسەنگىيەكە تىك دەچى، ھاۋسەنگى لەم روۋەۋە، كە بەرەو ئومىدى بىرۋا، تىك دەچى. (توازن) دروست نابى: «بەھارى ھاتوۋەتى كەژ و كىۋى ولاتەكەم».

ئەۋەى لە شىعەرەكەدا دەژى، دەشى شاعىر خۆى بى. ئەۋسا، ئەۋەى لە پىناۋىدا ئەمسەر و ئەۋسەرى مەرگى بۇ دەكەم، وئەنە خەمبارەكەى نىو زوۋلاكەم» پتر رەمىزى بىر و بىرۋايە، زىتر لەۋەى وئەنەى دلدارەكەى بى. مېخەكىش پىۋارىكە، بۇ ئەۋىنىش و بۇ بىر و بىرۋايش بەكار دى. كەۋاتا لىرەدا وشەيەكە سىر نادركىنى، سىرقايمە.

«لە پىناۋىدا ئەمسەر و ئەۋسەرى مەرگى بۇ دەكەم» بۇ ئەۋانىش و بىر و بىرۋايش دەگونجى. پىاۋ لە پىناۋى يارىش و بىرۋايش مل لە چەقۇ دەسوئ كورپنە. زۆر جار يارىش و بىرۋايش دەبن بە يەك، لە شىرىن و فەرھادى نازم حىكمەتدا خۆشەۋىستىي يارىش و ھەموو مرقۇفايەتى بوون بەيەك. عاشقەكەى شىخى سەنعانىش ھەر بەۋ چەشەنەيە، عاشقەكەى (كەرەم و ئەسل) يىش ھەر بەۋ رەنگەيە. ئەشەكەى مەم و زىنىش ھەر جۆرەيە. بىرۋا ئەشقى ھەموو كوردىكى بە شەرف بەۋ دەردە دەچوو. ئەم «لە پىناۋىدا ئەمسەر و ئەۋسەرى مەرگى بۇ دەكەم»ە، ئەمىش سىر نادركىنى. خۇ ئەگەر بىر لە ھەموو شىعەرەكانى بەكەنەۋە، شاعىر لىرەدا ھەم ئەۋىن و ھەم بىرۋا، ھۆردوكانى مەبەستە. رەنگە ۋابى. دەشتوانى بلىي، لە پىناۋى ئەۋىندا زىندان كراۋە..

دەمەۋى بىمەۋە سەرھوكرارى لەگەل كۆت و زنجىردا راھاتنى مرقۇ. گوتم مرقۇ لەگەل بەندى و ئەسارەت رادى، بەلام تا سەر نىيە، ھەر لىي رادەپەرى. مۇتەنەبى دەلى:

مَنْ يَهْنُ يَسْهَلِ الْهَوَانُ عَلَيْهِ مَالِجُرْحٍ بِمِثِّ اِيْلَامٍ

ئەوێ سەرکەز بژی، سەرشۆڕ بێ، زەعف بنوێنی، سەرکزی و سەرشۆڕی
لە کن دەبێ بە شتیکی هاسان، بریندارکردنی مردوو چ نازاریکی پێ
ناگیهێنی.

موتەنەبی زۆر توورە بوو لە دەرووبەری خۆی، تەنانتە جینیویشی دەدا بە دز
و درۆزن و پیاوکۆژ و خۆینرێژ و هیچ و پووچ و گەندەل و بێ بار و.. زۆریش
بە هەستەم بوو، بە تالووکە بوو لە بەجیھاتنی ئاوات و خولیاکانی، بە لام بۆی
بە دیار کەوت لە ئاکامدا، پیاو لە پڕی نابی بە کورێ، هەر شتە یاسای
مەوزووعی و زاتی خۆی هەیه.. زیرەکی لەو دەایە ئەتۆی پێشەوا کەنگین دەلێی
دەو و کەنگین دەلێی نە..

ئەو تا ئەحمەد عارف دەلی:

نە گوێم بە ئەسکەندەر داو،

نە سوڵتان مورا.

چونکە ئەو سەرۆبەندە کورد پتر لە بیست میرنشینی بەهیزی هەبوون، یەک
بوون، بە ئەزموون دەیانزانی ئەگەر مەر لە گەل دابری گورگ دەیخوا، دەنا وا
نەبا، ئەسکەندەر و سوڵتان مورا و فلان شا و فیسارە نازانم کی.. چۆن:

هەموو بار و بنەیان پێچاوەتەو، بۆی دەرچوون، بێ سێبەر!

ئەگەر لێک بگەین:

ئەوجا بزانه چۆن سەرلەنوێ دەگوریمەو

بەو دەستە بە ناووسانەت، بەو دەستە لاوانەت

لە دواڕۆژدا،

کورم دەبن، کچم دەبن

هەریەکە پارچە جیھانی، دەستیان لێ هەلناگیرێ،

هەریەکە خونچە عەزەتی چەندین هەزاران سالم.

گوتمان ئەحمەد عارف دادەكشیتە ناوچە سەر سنوورەكان، مەبەست لەسەر سنوور بەلای ئەو، ئەو شوپانەى كوردستانە، لەبەر ئەو، گۆرانى و لاوك و حەيرانەكانیان، داستان و بەیت و بالۆرەكانیان، سەرلەبەرى فۆلكلۆریان خوینیان لى دەتكین. ئەحمەد عارف لەوانەو، لەو گۆرانى و لاوكە خویناویانەو تى هەلەكا و دەیانگەیییتە هەموو كون و قوژبیتكى ئەنەدۆل، گەرەیان دەكا، بەخۆیان دەكا، بەلام لە نیوانیاندا ناخنكى، كەرەستەى بەدەهشەتى كوردمان، بى ترس و لە شیوہیەكى لیریزمدا لە پیش چاودا دەنى، بە كۆمەلى لە بەردەستمان دادەنى.

ئەوجا بەسەرلەبەرى خەلكى ئەنەدۆلى رادەگەیینى. پیر سولتان ئەبدال و نازیف، دەگەیییتە كۆیرە ئۆغلو و شیخ بەردەدین. بە چاودا كۆردنەو دەنگى تەواوى خەلكى ئەنەدۆلى دەدا، بەرەو ئومیدیان گاز دەكا، بە ئەشق و ئەوینیکیەو هیان بانگ دەكا، هەر وەختە شیت و شبر بى بۆیان. بەلى ئەحمەد عارف سوود لە گۆرانى و ستران و لاوژە وەردەگرى. بەلام ئەویش دەزانى كە سەرچاوەى دیکەى نیو گەل زۆرن، بۆ ئەدەبیاتیش، بۆ شیعر زۆر لەبارن، بگرە گۆرانى و ستران لە چاویاندا، هیند بە سەنگ نین. جا لەم روو، لە رووى سوود لە سەرچاوە فۆلكلۆر وەرگرتنەو، زۆر جیاوازه لە گەل شاعیرانى دیکەدا. ئەو، وەك وان، تەنیا لە سالى سببەرى فۆلكلۆرەو پشتمى لى ناکاتەو و بەلى كەرەكە هەر ئەوێ و براهەو. بە تاییەت سوود لە تەرزى داستان وەرگرتنەكەى خۆ ئەو هەر وەستایەتیەكى ئیگجار سەیره.

هەر لە بنەرەتراً لەوێ تى هەلەدەچى. سەرجهەمى كەرەكەى لەوێ رادەنێ.

ئەحمەد عارف كیش و سەرۆای هەرە لەبارى بۆ شیعەرەكانى گونجاندو، ئەمەمان گوت، دەبا ئەوێ بۆ پۆل ئیلواریش گوتراو و لە شیعەرەكانى ئەحمەد عارفیش دى، بخەینە روو: شیعرى پۆل ئیلوار دیلى رەمز و پیتوار نییە، ئیستیعمار و مەجاز و كینایە و تەلمیح و تەمسیل نابنە زیندان و گۆرخانەى

شيعرهكانى، تەنانت لە سەر و بەندى سەروو واقىعەيەتچىتەيە وەيش و لە پاش ئەو وىش، ھەرگىز ئەو سەرداوانەى لە دىر كورتى و تەرزى دارشتن و لىك بەستىاندا بەكارىان دىنى، ناسارىتەو. ئەحمەد عارفىش بەو تەرزەيە. رەمز لە كەن ئەحمەد عارف زەق و زۆپى پەتەيى بە كۆلەو، بە ئاشكرا ھاوار دەكا، پەتەيەتى و بى روتووشى سەر دەفتەرى رەمزە. ھەرچ فيكر و مانايە، ئەو ھەر يەكايەك نیشانەى يەكسەر بە مېشك گەيشتنى خۆى پىو، ھەر يەكسەر (بىر) زەبرى خۆى دەوشىنى، يەكسەر تى دەگەى. لە قەسىدەى (لە عەزەنت چەندىن پىوئەندم كۆن كرد) دا نمونەى ئەم زەق و زۆپى پەتەيەتى رەمزە و يەكەندەردوو فيكر لە مېشكدا نەخش بوونە بە ئاشكرا دەبىندى. ئەو، رەمز لە كەن ئەحمەد عارف مەبەدەئىكى بەسەرحدە و سنوور نىيە. لەسەرىكەو شيعرەكە خۆى، ھەر ھەمووى رەمزە.

واتە شيعرەكە بە ھەموويەو شيعرە، نەك دىرىك و دووانى، بەسەريەكەو، قەسىدەكە، وەك تابلۆيەك وايە بە پارچە پارچە، ھەمووى دەسپردىتەو. لە يەكەم دىرەو بىگرە تا دوا دىرى يەك يەكى دىكە تەواوى دەكا. مەسەلە يەكەتەيى دىرى، يا دوو دىر، يا چوارىنەيەك نىيە، يەكەتەيى ھەموو قەسىدەكەيە. درامەكە لە خالىكەو دەست پى دەكا، لە خالىكدا دوايى دى. لە شوپىكەو دادەگىرسى لە شوپىكەو دوايى دى. بەلام نامرى، ناكوزىتەو. وشەكان لە مانا و پىوئەندە خواسايىيەكانىان دەترازىن، حالات و چۆنايەتەيەكى زۆر بەربلاوتر لە مېشكدا دەوروكىن. ھىندى جار قەسى خواسايىيە و لە نىو شيعرەكانىدا بەكار ھاتوون، لەو شيعرانەيان دابرى، رايانگۆزى ئەو پەتەيەتى و زەق و زۆپ بەچاودا چەقىنە، ئەو كۆنتراستەيە، ئەو زۆر رەش و زۆر سپىيەيان دەدۆرىن. قەسى خواسايى بۆچى دەبى لە نىو قەسىدەكەيە بى بە رەمز و پىوار؟ چونكە لە پىوئەندايەتەيى كۆنى خۆيان دەكەون، بەو بارەدا بەكار ھىنانىان لە شيعرىكدا، ھەزار و يەك تىشك و سپەرى تازەيان دەچتە سەر. ھىندى جاريش و دىرە شيعرى يەك وشەيى، دوو وشەيىت لە شيعرەكانىدا بەرچاودەكەوئەت.

ئەم دېرە دوو وشەيى و كەم و كورت ھەناسانە، لە پرووى بېچمىشيانەو
 بايەختىكى زۆريان بۆ خۆ دەردەست كرزووه. ئەمانە ەرووزىكى لەخۆ لەدايك
 بوو و تايبەت بە ئەحمەد عارفيان ھېناوئە گۆرى و ەك ھەواى مۆسقىايەك
 بە ھەموو رەگ و شادەمارى قەسىدەكەدا بلاو دەبنەو، يا سەرلەبەرى
 راستەنوووسىي (نثريەت)ى دېرەكانى دى قەسىدەكە ھەواى ئەو مۆسقىايە
 ەردەگرن و لە (نثريەت)و ە بەرەو (شيعريەت)يان دەبا. بە نموونە لە (سى و
 سى گوللە)دا، ئەم دېرانە:

قۆچاخ

سووك

سوارچاك

يان ھەر لەم شيعرەدا، ئەم دېرانە:

تا چاو بركا پانە كۆوى

تاخمى كەو...

ھەموو ئەو ئەركە دەبين.

ئەمە ئەگەرچى، ئەو كارانەى ماياكۆفسكى لە شىوازكاريدا بۆ بەدەستھېنانى
 يەك نەسەقى (اطراد الايقاع)ى بەكار بردووه، بە بىر دىننەو، بە لام نابى
 رىبازى ئەم دوو شاعىرە تىكەل بە يەك بكەين. يەك نەسەقى يەك نەواخنى
 (رىتم = اطراد الايقاع) بۆ ماياكۆفسكى، بە سەريەكەو، ھەموو شتىكە (ھېزى
 بنەرەتى شيعر) لە يەك نەسەقىدا دەبينى ئەو كارە بارگرانىيەكە بەلاى ئەووه.
 ھەموو شتىكى پى پروناك دەكاتەو.

ھەرچى بەلاى ئەحمەد عارفەوھى، يەك نەسەقى، يەك نەوازى بايەخى تەنيا
 لەوھدايە كە ئىمكاناتىكە و ھەر وختى پىويستى پى بوو بەكارى دەخا. بە لام
 پىم وايە جياوازىي زەق و زۆپى نىوان ھەردوو شاعىر: يەك نەسەقى (اطراد

الایقاع) له کن مایاکۆفسکی شتیکه له دهرهوهی شیعر، تهکنیکی ئانۆنیمه (تکنیک غیر مُمیز) به کهسایهتی شاعیرهوه پتوهندی نییه. ههر له بهرئهوهیشه مایاکۆفسکی چ خوار و ژوور، چ راست و چهپ (عمودی و افقی) سهروم پئی له سهر چۆنیهکی و هاونهوازیی دهنگان زۆر دادهگرئ، به کوردیهکهی، پتر مۆسیقا دهنگیوئ، نهغمه و ئاواز بهکار دهخا. با زیتیری خهست کهمهوه: مایاکۆفسکی یهک نهسهقی (اطراد الایقاع) له دهنگدا منهیی دهکا، له دهنگدا، لئی دهگه پئی. به چوار چاو و شهش گوچکهوه له دووی ههلهوه دایه. به لام ههرچی ئهحمده عارفهکهی خو مانه له ئاخاوتندا، له قساندا منهیی یهک نهسهقی و هاونا ههنگی دهکا. له بهر ئهوه شیعری ئه، سنوور و تخووبی (ئۆرال) ده به زینتی، ئاکار و ناوونیشانی، بهند و باوی، به جی دئی، زۆر به ولاترهوه دهروا.

جا ئهحمده عارف بهم لایه نهیه وه تیکه له به تازه باوترین ئاوری و ته مابولاتی شیعری هاوچه رخ ده پئی. به راستی ئه و بازه ی، ئه و، له مهیدانی رهمن به کارهیناندا داویه، خستوویه تیهه ریزی ئه و شاعیرانه وه که شیعری ئه مری که بیان ئاماده کردوه. ئه م ئه زمونه هیش شاعیری دیکه ی، زۆر پتوه سهرگه رم بوون. بهر کاری که وتوون، به لام زۆریان وهک گیانی بهر سته بهر شیعه رکانیان مل باریک و لاواز بوون، تینووی رووناکیی هونه ر و وه ستایه تی بوون.

حه زم ده کرد زۆرم درتزه به باسی به راوردکیی نیوان مایاکۆفسکی و نازم حیکمهت و ئهحمده عارف دابا، به لام رۆخانه ی شاعیره تی ئه م سی که له شاعیره بوار به قه له می من نادا، چ پکه م. له سه ره پئی دیکه وه، من شیعه رکانی مایاکۆفسکی مه گه ر به غهیری زمانه که ی خو ی به نمونه بینه وه، چونکه رووسی نازانم، که به و جو ره هیشم نمونه بۆ به راوردکی هینایه وه، مه به سته پیویست، به ته رجه مه، وهک ئاگاداری، به تایبهت شیعر، له بار ده چی. ناوه لا هه ر لئ گه ر پیم مه سه له حه ته ره.

خۆ ئه گه ر هه ر له شیعه رکانی ئهحمده عارف به ته نه ی بکو لمه وه، به وهنده

ئەمن ئەم شیعەرەم بەم کوردی و کورمانجییە دەست کەوتییە، ئەوجا ئەحمەد عارف بۆ خۆی بە کوردیی گوتوو، یا بە تورکی گوتوو و کراوە بە کوردی؟ نازانم. هەر ئەوەندە دەزانم بە کوردیم دەست کەوتوو. ئەوجا دەمپێتەووە پرسی: ئەحمەد عارف بە کوردی شیعەر دەنووسی، یا بە تورکی؟ وا پێ دەچێ ئەویش وەک یەشار کەمال، بە تورکی شاعیرە. بۆچی؟ دەبێ لە خۆیان و باری ولایتیکی ئەوانی تیدا دەژین بپرسین. پێم وایە یەشار کەمالیش و ئەحمەد عارفیش مەبەست ئەوە نییە، بە کوردی نەنووسری خۆدانه کەردە ئەگەر بە کوردییان نووسیبا حالیان وەک حالی دیکە نووسەرانی بەشە کوردستانەکانی دیکە دەبوو. کێ لێی دەپرسینەو؟ کەس پێی نەدەگوتن کەرتان بە چەند. خو ئاشکرایە، هەر من نایلیم، هەموو دنیا دەزانێ. ئەحمەد عارفیش دەزانێ. ئەوێتا بۆ خۆی هاوار دەکا.

شەرم بە خۆمە،

شەرمەزارم لە هەژاریم.

پووت و رەجالیم لە پێش چاوی خەلک رۆژگار..

شەتڵەکانم کەسیرە دەبن

خەرمانم بێ برەو

لە دنیای برایەتی، کار

یەکسانی،

لە دنیای پشکوونی سەد تەرزە گۆلۆوکی ئاتۆمدا،

لە دنیای شاعیران، زاناپاندا،

تەنیا من هەر خۆم و خۆم ماومەو،

تەنیا هەر بە سەلتی ماومەو،

دەزانی؟

نموونه «لۆزیکى عادیلۆشم» لەبەر هەندێ بۆ هینایتەووە سەرنجت بۆ:

ئەم ژ بېرىڭ دكشىين ئاڧا فەرەئو فۇلان
چايى ژ بەرفى دكەلين.
پابكىشم.

قاپ و قاچاخ بە ئاوى بىر دەشۆين، چا (بە ئاوى بەفر) لى دەنيين، بەراستى
چەرخى ئاتومى چاكە بۆ كورد، پەككو مالت كوڤرەوۋە بى، بى يەغبالى، كورە،
نەبين نەبين بە خەلقى جزيرهى نازانم كوئيش نەبين.

يەك لە رەخنەگران دەلى، كە شيعرى «سى و سى گوللە، يا لۇرىكى بە بلانە
عاديلۇشى» دەخوئىنيەو، حالەتى ژيانى رۇژانە، دەم و دووى كەسانى پيش
مىژوووت بەبىردا دى. راست دەكا. كى ھەيە وەك «عاديلۇشى» بژى لەم
چەرخەدا؟ مەگەر لە پيش مىژوودا جۆرە ژيانى وا ھەبوۋى.

تۆ ھاتى دنى
سى رۇژان مەتو برچى ھشتى
سى رۇژان مە چچك نەدا تە،
دیلۇشى من،
بۆ كو تو نەخوۋشى نەبى،
بۆ كو عەدەتا مە ئوسايە
دە ھادى، دەما چچك نۇھايە
بمژ ئو مەزن بىە.

وہستايەتتى ئەحمەد عارف لە زۆر سەرى دىكەوۋە ديار دەكەوۋى. ھىندى جار
وەك گوتمان ھەر دەلىپى شاعىرىكە، پيش مىژوو، ژباوۋە قسە لە خەلكى دەكا
لە پيش مىژوودا ژباين. ھىندى جاريش قسە بۆ نوڤباوترين بەرەى ئەورۆكە
دەكا. چا لەم پوۋوۋە شيعرى واى ھەيە ئەگەر لە پاش پەنجا سالى دىكەيش
بلاو كرابايەو، ھەر بەو تاسووقىيە و ھەر بەو تەروپىيە و ھەر بەو خۇشپىيەوۋە

دهخویندراپهوه.

جهمال سورهبیا دهلی، چوممه هۆلهندا، لهوئى رهنگه زهردهكهى نىگارهمكانى
شان كوؤخم زۆر به دللهوه چوو، گهرام بزانم سههرچاوهى ئهم رهنگه زهرده زاله له
كوئيبه. دياره گوله زهردهى ولاتى هۆلهندا به تهواوى له شان كوؤخدا
تهجهسسومى كردوووه و له ههست و خوستيدا چىگای خوئى گرتوووه. بهراستى
ئهم هونهرمهندييهى ئهو هيندهى دىكهى له بههرچاوم گهورتر كرد. چونكه
دلاوايى سروشت و كارى هونهرى ئىجاتكار كه يهكدى له هاميز دهگرن نرخ
و بههاى كاره هونهرييهكه زۆر بهرهو ژوور دهكشى. كارى هونهرى نابى بى
به لامزى راستين (حهقيقهت) بهلام نابى به يهكجارهكيش به رهگ و ريشهوه
لى بىچرى. پيوسته نيشانهى له حهقيقهت نهچرانى پيوه بمىنى، بهلگهى
ئهووى پيوه بمىنى كه به ههناسهى حهقيقهت دهژى.

شيعرهكانى عاشق وهىسهليس، رهنكى كوردستانى توركيابان پيوهيه، بهژن
و بالاي ئهوى، دار و بهردى ئهوى، جوگهلهى بهنىو مالاندا كشاوى نىو
گوندهكان، منداله كوردى لهپ و روو كهوتوى قهراخ جوگه، بو ئاو
خواردنهوه، كيزه كوردى كووساران كه وهك كهو، [ژهرهژ= جهرهنج] ئهمبهر و
ئهبهر بو يهك دهخوين و لۆريك و لاوژه و ده يار يار دهلئين، ئهمانه ههموو له
دهنگى عاشق وهىسهلدا ههن. له شيعرهكانى ئهممه عارفيشدا ئهم شتانه
ههن. به تايبهت ههناسهى داستان، من تا ئهممه عارفم نهخويندبووهوه نرخ
و بههاى داستانم بهو پيودان و سهنگ و تهرازوو نهدهپتوا. ئىستا بۆم بهديار
كهوت چهند به بايهخه، كورينه.

ئهممه عارف دلپرى دهلى، نازايهتى دهچرى.

وهك كانيهك، وهك ئاوى كاريز، وهك كرپوه و كليله و زريان.

«وهك برينهكهى پيشانى دۆستىكى بدا.»

بهسهر سههۆلبهندانىكدا به

پى پتهى دهروا، بهلام كيهه

سههۆلبه‌ندان! ئه‌وانى به
هه‌زاران ساله‌ سه‌سه‌ختى و
خۆراگرى ده‌پاريزن

ئه‌حمهد عارف له‌به‌رچى شپوهى داستانى، كه هه‌ر له خۆى هاتوو و به‌س، بۆ شيعر هه‌لبژاردوو؟ داستان شپوه ئه‌ده‌بىياتى دراماتيكي ئينسانى پيش ميژوو. خه‌لكى كوردستان هيشتا هه‌ر به زمانى داستان ده‌هه‌ژى، كورد ئازايه‌تى، قاره‌مانىتى، شوڤه‌سوارىتى، پياوه‌تى، خۆبه‌ختكردن له پيناوى دۆستدا، ئه‌مانه‌ى حه‌ز لايه‌. ئه‌م شتانه به زمانى خۆيان خۆشن، به زمانى داستان دڵ ده‌بزووين، مه‌ردايه‌تى به‌خه‌به‌ر دين، له دوژمن راسين ده‌وروژين. خه‌لكه‌كه، وه‌ك ئه‌حمهد عارف له‌سه‌ر لووتكه‌ى ئه‌م زمانه وه‌ستاوان. له‌سه‌ر ترۆپكن. ئه‌حمهد عارف ئه‌و خه‌لكه به مامۆستاي خۆى ده‌زانى، له‌وانه‌وه فير ده‌بى، مادامىكى ئازايه‌تى و پياوه‌تى و شوڤه‌سوارىتى له‌وانه‌وه فير بى، ده‌بى به شپوهى وانيش په‌سنيان دا و به شان و باهووياندا هه‌لبى. هيندى جار به گوتى نيو خه‌لك، هيندى جار به وشه‌ى نيو خه‌لك، هيندى كاو به شيعرى سه‌ر زارى خه‌لك، هيندى بار به شپوه ده‌ربرينى نيو خه‌لك شيعره‌كانى هه‌لده‌نى.

ئه‌وه‌ت له بىر نه‌چى ئه‌حمهد عارف كاتى سوود له هه‌ر شپوه‌يىكى هونه‌رى نيو خه‌لك وه‌رده‌گرى، وه‌نه‌بى لاساييه‌كى روتيان بكاته‌وه، نه‌خپر ئه‌م فيرى ئه‌وه ده‌بى كه ئه‌و عاشق و هۆزان و به‌يتبىژانه خۆيان چۆن فير بوون، فيرى ئه‌وه بووه چۆن شاعيرى له‌و سه‌رچاوه‌يه‌وه له‌دايك ده‌بى، ئيمكاناتى ئه‌و جوهره سه‌رچاوانه چلۆن ده‌كار ده‌با و جيگاي پراوپرى خۆى له نيو شيعر هۆنينه‌وه‌ى هاوچه‌رخدا به شايسته‌وه، ده‌كاته‌وه. هه‌ناسه‌ى ديو له نيو قالب و كليشه و كۆت و زنجيردا زيندان ناكري. به جه‌رگ و دلپه‌وه، به هه‌موو پشوو به‌كه‌يه‌وه شيعر ده‌لى، زۆر چاك ده‌زانى چۆن چۆنى بۆ ده‌ربرينى ئاوازيكى به ده‌گمهن هه‌لكه‌وت، بين بخواته‌وه. ديره شيعر ده‌بى به نه‌ركه و

نه عره ته، به تې راخوړين، به شابالې باز و شه هين، به داستان.

نواړې بالې نهنگاوتراوه،

نازايه كي دل دوزه خ

جاري كي كه رويشك

جاري كي نواړييه پاشه وه

برنه وه نازداره كي به بير هاته وه،

له بن باليفي توراوه.

جانووه كي له ده شتي هراښيي هيناوو، به بير هاته وه،

بژ و په رجه م به كووزه كي شين

نيوچاوان مارو

سي كه شكه سم چه رمگ

له نهرمه غاردا خوارده و دلاوا، چه ندي بلي چوست و

خوشبه ز

ماينه شي ناله سه گلاوييه كاني به بير هاتنه وه

چون له پيش هوزاتي فريبوون

كه چي نيسا بيچاره سندم كراون

لوه لوييكي ساردي له پشت نه با

دهيتواني په نا وه بهر كهرنكه شان ببا

نهم كيوانه، كيوه دوستن، قه دريان دهناني.

خوا يار بي، نهم دست و مه چه كانه يش، پياو هه ق بلي،

شهرمه زارت ناكهن.

نهم دست و مه چه كه وه ستا يانه ي.

سووتو به سهر جگه ره وه

زاري دوو فليقانه ي بپيشك هاويژي تيره ماري به ره هتاو

له یه کهم نیشاندا
یه کاویه که دهنگتون.

ئه حمهد عارف له به کار بردنی سهراچوه نیو گه لیه کانا، که هه مه پهنگ و زۆرن، وهک بری شاعیرانی دیکه، به ددان ریچکردنیکی زهقه وه، یا به دهمه لاسکیوه رهفتار ناکا. (بالا برنه وه) (دل چه تال) (زوولا) (به هیچ کتییی شهرعم ناکری) (مال هۆبه هۆبه) ئازا و بویرانه بی، چاو و سومای چاوی شیعره کانیه تی. زۆر به سانایی ده بین به ئاشنای وش و رست و شیوه دهر برینی، که پتر له بنیاده می خواسایی نیو خه لک ده وه شیته وه. ده بین به ئاشنای ورده وش و قسانی که شاعیر له نیگای خۆیه وه بیان لیک ده داته وه، به لام سهیره که له وه دایه، هه ر ده لئی ئیمه ی خوینده هیش له دار شت نیاندا هاو به ش بووین، پتوه ندیی به هۆشی ئیمه هیشه وه هه یه.

ئه حمهد عارف شیوه ی دهر برینی شیعره کانی، ته رزی میعمار بیه تی به زهک و دۆزهکی و شه په ر دازی، جیلوه دان و زاخاو و ئارایش و مشتوما لکردنی، رهنگانن و هاوسه نگ ئارایی هه مووی له نیو ئه زمونی خه لکه وه، له نزیکه وه هه ست به واقیع کردنه وه، له نیگای گه رموگوری خه لکی تامه زرۆی ژیان و بی په نا و په ر ده بیی ئینسانی واقعییه وه هه ل دینجی.

شیعری ئه حمهد عارف ته قینه وه ی پیش خوار دنه وه کی سالانی ساله، لافاو ئیکه له هه زار و یه ک کانییه وه هه لده ستی، سیلاوی فرمیسی هه زاران هه تیوی بی دایک و باوکه، لاسامه ی ئه شکی سه دان دایکه، ئه سرینی هه زاران بووکی زاوا کوژراوه، دهنالی، ده ته قیته وه، له زیندان توند ده کری، به لام نائومید نابی. ئومیدی زۆر ئه ستووره. ته نها نین، ئومیدی که له شه وگاری تاریکی ئه نگوست له چاودا، له زینداندا، که هه ر هه ناسه یه ک ده مینتی و نامینتی له نیوان مردن و ژیاندا، په ر وهرده کراوه، ئه م ئومیده رهنگی زۆر تیره، له ناوچه رگه ی نائومیدییه وه سه ری هه لداوه. هه روه ک رهنکه وه که می ته ره پیا زه که ی، بو دیده ن هاتووه که ی بو ی دهنیری، بو زیندان، ئومیدی له نیو

تاریکیایی کونی زیندانا به خیسوی بکری، زۆر نازدار دهبی، سهوزی بی ته پهبازیش بویه وا سهوزیکی زۆر تیر و نازداره، چونکه له نیو تفت و تیژی پیوازدا گهشه دهکا. پروانه ئهم بهراوردکییه. ئهم ئومیده چون له ناو چوار دیواردا، چوار دیواریکی سههۆلبه ناندانا گهشه دهکا. شاعیر خهون دیتنی پۆ دهنی. بیر دهکاتهوه. بهندی ریگا له بیرکردنهوه، له خهونپۆنان ناگری. ههنگین، له نیو چوار دیواردا دیتته دهر. دهچی پۆ چقورنۆوا، ولاتهکهی، زیدهکهی (یهشار کهمال)، دهگاته کارخانه و فابریقه و مهزراکان، دواى سهرگوزهشتی برنج و لۆکه و تووتن دهکوهی. له سههر مهززههیی دهبی به دۆستی کیژه کوردیکی چکۆلانه، دهلی:

ههروهک برینهکهی پیشانی دۆستیکی بدا،
ههروهک شهنگه بیههک تیراو کا،
ئاوها پر به دل، ئاوها قوول.

له ههول و نهفه سدا، وهک قژی کیژ تووتن بی و وهک هه زههتی خدر فریا کهوی، «به پهره سیغاری تهنگه وه دهپچری» و دی، خۆی «به لیتیو تینووی دۆسته وه» دهنی. ئهمه چیت بهبیر دینیتته وه؟ کریکاره هه ژاره کوردهکانی تووتنهوانی.

نازم حیکمه تیش له زیندانا گهشته شیعییهکهی (شیخ بهدره دینی کوری قازبی سیماونه) ی نووسی ئه ویش له خهونپۆنانی نیو زیندان، ئه و شاکاره ی ره نیو هینا. ئه ویش ئومیده گه وه که ی له نیو جهرگی رهشی زیندانا به خیتو کرد، زۆر نازداریشی به خیتو کرد. هه زار و یهک ته رحه رهنجی له پیناودادا.
گوتم ئهمه عارف له زیندان دیتته دهر له م خهونپۆنانه دا. دهپوا، دهبی به ئاشنای کیژه کوردیکی له و چیا یه، له سههر مهززه وه به چی ماوه، پروانه، چ دهلی:

من له نیو چوار دیواردا نیم

له ناو مەرەزە، لۆكە، توتتندام
له قەرەجەداغی، له جیبالییی،
به ماری ژهراوییانەوه،
به لەرز و تییانەوه،
بیست و چوار سعات له راوهئینساندان
چەلتووکی قەرەجەداغی
هەرۆک فرمیسی کیژە چکۆلهپهک
پیزئی مووروو له بهلهکدا،
شانی چهپی نووشتهیهکی چاوهزار پیوه
لهو سەر چیاپه بهجیماو
کیژە چکۆلهی هۆزی
چەلتووکی قەرەجەداغی
برنجهکهی دلۆپ دلۆپ، ساف و سپی
به لۆری، به کاروانه هیتستر،
به لیتشاو دهچی بۆ سفره و خوانی ئاغایان.

کۆواری بهیان، ژماره ۱۰۱ - ۱۰۲، کانوونی یهکهمی سالی ۱۹۸۴

رەنگ و ڤووی نوئی مرۆ

له هونەر و بههره‌ی یشه‌شار کهمالدا له‌باره‌ی ڤۆمانی تهنه‌که‌وه

چه‌لتوو کچینی له پێ دهشته به‌راو و ئاوه‌نیاکانی چوقورئۆقادا له کوردستانی تورکیا، که به‌کانی گرپه‌وگه‌رما ناویانگی ڤۆیشتوووه، بۆ خه‌لک بووه به‌مه‌سه‌له‌ی مردن و ژیان. چاوی به‌رۆژنامه سه‌ره‌کییه‌ تورکییه‌کانی وه‌رزی هاویندا بگێری ده‌نگوباس و نامه و ڤیپۆرتاج و وتاریکی زۆر و زه‌وه‌ند له‌مه‌ر چوقورئۆقا ده‌خوینییه‌وه. سه‌ردیتری ده‌لتی: «چوقورئۆقا به‌ر شالاوی پێشکه که‌وت»، یه‌کی تر ده‌لتی: «پێشکه له چوقورئۆقا ڤۆژ له دوا‌ی ڤۆژ به‌سامتر ده‌بی و خه‌ریکه ده‌بی به‌به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره» و ئیتر هه‌ر ڤۆژنامه‌یه و وتاری ڤر گله و گازن بلاو ده‌کاته‌وه و شپ‌ڤیوی و شپ‌ڤزه‌یی هه‌ریمه‌که ڤاده‌گه‌یینی. ڤۆژنامه‌کان له‌وه ده‌دوین که زه‌وی و زار چۆن له سه‌رینیی بی سه‌روبه‌ری و بی یاسا و دۆزی چه‌لتوو کچینی، هه‌موو بووه به‌زه‌نه‌ک و زۆنگاو و پێشکه وه‌ک گه‌واله هه‌وری ڤه‌ش به‌ری ئاسمان له گوندان ده‌ته‌نی و گه‌رمای له کیش به‌ده‌ر دینی و لیشاوی نه‌خۆشی و په‌تاو ئاهۆ به‌شارۆکه و مالبه‌نداندا بلاو ده‌کاته‌وه و گوندییان به‌سه‌دان خانومان به‌جی دێلن و به‌ره‌و چیاو ڤه‌وه‌ز و ئه‌شکه‌وت و شکیزان هه‌لدین و خه‌لک ده‌که‌ونه با‌ریکی ناله‌بار و فریا نه‌که‌ون ناله‌باری نا‌هه‌موارتر ده‌بی و به‌ره‌و هه‌لدیر ده‌جن^۱.

دیاره یشه‌شار که‌مالی که هه‌موو زیت و زرنگی و هونەر و به‌هره‌ی له پیناوی چوقورئۆقادا به‌خت کردوووه، نه‌یده‌توانی له‌و زۆر و بی دادییه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی که خۆی ناوی «تراجیدیای سه‌روشت و مرۆوايه‌تی» لى ناوه و ژيانى له گوندنشینان کردوووه به‌دۆژ نا‌ئاشنا و نامۆ و بی ده‌نگ بی.

۱- ڤۆژنامه‌ی وه‌تن، ۲۹ی به‌فرانبار ۱۹۵۶.

نوسه ری خوی له چوقورئوفا له دایک بووبی و سهروهختیکی دوور و دریژ ئاودیر و کریگرتی سه رهزه ی ئاغا بووبی و له ته هی دلییه وه ههستی بهئیش و ئازاری گوندییان کردبی، له وهتا دهستی داوته قه له م، تا ئه مری به بی پشو له مه ری ئه م باسه دهنوسی. زۆربه ی باس و خواسی چیرۆکی (زهرده گه رما) و (پیشکه) و (مه مه د و مه مه د) و (به به ک) و (چوقورئوفا قرچه قرچ ده سووتی) و (ئاگاکانی ئاچه ساز) له وه لاکه ت و په ریشانییه دهوین که له تاو گره و گه رما تووشی خه لک دین. ئه م مه سه له یه له کرۆکی رۆمانی (ته نه که) دا زه ق و زۆپ هه لته قیوه و بری هه لومه رج، که له گره و گه رما ده که ونه وه پروت و قووت هه لزه قیون و ئه م گرفته ئابورییه سیاسییه ریشا زۆیه له تراجیدیایه کی کۆمه لایه تی گه وره و به سامدا وینه کیشراوه و زۆر به به ربلاوی شه وقی به خه باتی توند و تیژی چینایه تی نیوان ئاغای چه لته و کچین و گوندی هه ژار داوته وه.

یه شار که مال له م رۆمانه دا سی مه سه له ی پر به بالای نیاز و پازی کردوه به هیم و به نه رت: یه که م مه سه له یان زۆر و سته می کار به ده ستانی چاونه زیری گوندان ئاغای چه لته و کچینه، که له شاره کاندای جیگیربوون و له پاره کۆکردنه وه به ولاره بیر له چی تر ناکه نه وه و له ناپیاوی پتوه هیچی دیکه یان لی ناوه شیتته وه.

دووم مه سه له باری ناهه نجاری ئه و گوندیه بی ئاو و خاکانه یه که رۆژ له دوای دژوارتر و ناهه موارتر ده بی و له پیناوی یه ک دوو لات و گاوخان زه ویدا مل له تیخ ده سوون. مه سه له ی سییه میان ئه وه یه که لاوی کار به ده ست و رووناکییری به بیروپروا، هه گیز له گه ل ئه م باره ناهه مواره ی گونداندا ناسازین و هه میشه ده یانه وئ سوود به ده سته وسان و هه ژار و بی ئه نوایان به خشن و له دژ هه موو چه شنه ناهه قی و زۆرکاریه ک راستین، به لام له ئاکامدا تیک ده شکین و تی ده چن و ده بن و ده بن به گوری و گاوه ردوونی ره شه هیزان.

ره گ و ریشه ی هه رسی مه سه لان له بنیچه دا، که نوسه ره به «ته نگ و چه له مه ی گه وره ی کوردستانی تورکیا» ی ناوده با، له سه ر بنجی گرفتی

ئاغايەتى رواوہ. ھەر سەبارەت بەمەشە لە ئاغايەتى خویندن پىزى ھەرە پىنشەوى نەخشەى رۆمانەكەى دراوہتى.

(تەنەكە) رۆمانى نارەزايى دەربىرپىنكە، ئەوھندى ھەلبىگىرئ مانايەكى توند و تىژى كۆمەلەيە تىبى بەخۆوہ گرتووہ. ھىندەى يەشار كەمال لەمەر گوند و شارانى نووسىوہ، ھىشتا ھىچ نووسەرئىكى تر ھىندەى ئەو لە بارى كۆپرەو ھىبى گوندان، لە بەر بەرەكانىتى مفتحەخۆر و سەلەمچى و گزىر و كوئىخا و سەرلەبەرى نەكارە و مشەخۆرانى دىكە، كە نوپنەرى ھەموو رەمەكايەتى و نەزانى و كۆلەوارى و پاشكەوتنىكەن و دەيانەوئى گوند ھەمىشە وەك سەرچاوہ و بناوانى چەوساندنەوہ و بەرەنجدان لە ژىر چنگياندا بىمىنيتەوہ، ھىشتا كەس ھىندەى ئەو لەم بارەوہ نەدواوہ، باشتر بلىم ھىشتا ھىچ نووسەرئىك ھىندەى يەشار كەمال لەمەر ئاغايەتى كە ماىەى ھەموو گىرە و كىشە و ركەبەرئى نىوان گوندى و مشەخۆرانە بەتانيا نەپۆشتووہ. يەشار كەمال بۆ يەكەم جار، زۆر بەفرەوانى و بەربلاوى، لەو زۆرانبازيە چىنايەتییە توند و تىژەى نىوان گوندنشىنى بى زەوى و زار و ھەژار و ئاغايان و ھەدەنگ ھاتووہ، كە بووہ بەماك و ماىەى پاراستنى خوتى ئاغايەتى و داو و دەزگاي چەوساندنەوہ و بەھەموو رەنگى پشستگىرى لە دەسەلاتى تارىكى دەكا و لەسەر مشەخۆر و مېلمان ھەلەدەتئى، بەكورتى:

ئەو زۆرانبازيەى بووہ بەسەرپىنچاوى ھەموو چارەرەشى و كۆپرەو ھىبەكى كوردستانى توركيا بەئامان و زامان و زۆر بەدانسقە پارىزگارى لى دەكرئ و ئاغاپەرستىيان وەك شتىكى پىرۆز لە مېشك و دلى گوندنشيان پەستاوتووہ. ئەمەش وەنەبى ھەروا بەپىككەوت بى، چونكە سەبارەت بەو سىياسەتەى كە دەسەلاتداران لە سالانى پاش بزوتنەوہى ئازادى مىللىدا لەمەر مەسەلەى زەوى و زار دەيانگىرا، دەسەلاتى بى سنوور و چەسپانى بەسەر راگەيشتنى ئاغا و دەرەبەگان كە لە كوردستانى توركيا بى پشوووان پەرەيان دەستاند و تادەھات دەولەمەند دەبوون و تا دەولەمەندتر دەبوون ھىندەى تر ھار دەبوون، ئەمە تىكرا يەشار كەمالى لە مەسەلەى زەوى و زار زۆر بەئاگا و بەھەموو

کون و کهلتن و سه‌ره‌ده‌ریکی گوند ناشنایان به‌په‌رووش و لیكدانه‌وه‌وه گلاند .
 په‌نگه پیرسن، خو هیندهی هه‌ز به‌کی له‌مه‌ر ژیانی شار و گوند و له بارهی
 ژیانی رووناکبیران و کیتشه و به‌ره‌ی خه‌لکه‌وه کۆلدراره‌ته‌وه و وتاریان له‌سه‌ر
 نووسراون، ئه‌ی که‌واتا سه‌ونگه‌ی تاسووقی ئه‌م رۆمانه و ده‌نگدانه‌وه‌ی له
 ئه‌ده‌بیاتی تورکاندا ده‌بی چیی و ئه‌م ناو و شه‌ره‌ته له چیرا به‌نووسه‌ره‌که‌ی
 براهه؟ به‌کورتی: رۆمانی (ته‌نه‌که) به‌ره‌ت و هیمی له سه‌ر بنجی درامای
 په‌گاویژی کۆمه‌لایه‌تی روه‌وه و په‌گ و په‌شه‌ی به‌ناو کرۆکی راسته‌قانییه
 زیندوه‌وه‌کانی ژیانی مرۆی په‌نگ و روو نووی و بیروبروای به‌فه‌ردا رۆچوه‌وه .
 رۆمانی (ته‌نه‌که) له‌سه‌ر راسته‌شارپتی رووداو و ژیانی راسته‌قینه‌ی خه‌لک و
 کاره‌ساتی سالانی دوور و درییی به‌رچاو بنجینه‌ی بۆ لی دراوه . ئه‌وه‌ی ئه‌م
 راستیه له رۆمانه‌که‌دا شه‌وق پی ده‌داته‌وه ئه‌و سه‌رنج و تیبینیانه‌ن، که
 نووسه‌ر خو‌ی له‌مه‌ر رووداو و قاره‌مانه نمونه‌کانه‌وه له وتاریکدا ده‌ری
 بپوین .^۲

وه‌کو گوتمان، بابه‌تی رۆمانه‌که له‌سه‌ر ئه‌و بارو دۆزه رپالیسته رۆنراه که
 له جه‌نگه‌ی ژیانه‌وه راگو‌یزراه و نووسه‌ر خو‌ی راسته‌وخۆ تیدا ژیاوه و
 هاوبه‌شیه تیدا کردوه . به‌لام رووداو راسته‌قانییه‌که و رۆمانی «ته‌نه‌که» له
 زۆر سه‌ره‌وه لیک دووتاق ده‌بنه‌وه له به‌ره‌تا لیک جوئ ده‌بنه‌وه .

دیاره، نووسه‌ر له به‌رایه‌ی و نیزیکی زۆر به‌ته‌کووزی له ژیانی گوندان وریا و
 دریاه و به‌هۆشیکه‌ی گه‌ره و خو‌ستیکه‌ی به‌کوله‌وه له راستی ده‌گا و خپوی
 یارا و به‌هره‌ی سه‌رنجی هه‌ره ریشاژویه و به‌زاکونی قیاس راستیه‌کانی
 ژیانی به‌رفراوانتر کردوه و له‌مه‌ر به‌ده‌وه‌کاریه‌وه زۆر شاعیرانه تانویوی بۆ
 رابه‌ل کردوون و وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکی توانا و به‌هیز و پیز په‌ره‌ی له رووی ئه‌و
 لایه‌نه نمونه‌نهی، که له پشت راستینه‌کانه‌وه پیوار و شیردراوه‌ن هه‌لمالیوه و
 رووداوه گرینه‌که‌کان و دژایه‌تی چینه‌یه‌تی نیوان شار و گوندی په‌پا و په‌پ
 ئاشکرا کردوه و تابلوی هونه‌رکارانه‌ی به‌رین و هه‌راوی ژیانی ئه‌نه‌دۆلی

۲- بروه‌نه رۆژنامه‌ی «جومه‌ریه‌ت» ۱۸ ی حوزه‌یران، ۱۹۶۰ .

نیگار کیشاوه.

نیشانه‌ی به به‌های دوهمی (ته‌نه‌که) ئه‌وه‌یه که نووسەر مه‌یدانکاربی مه‌سه‌له‌ی قاره‌مانی به‌کاری دریژه پی داوه و له رۆمانی تورکدا رهنگ و رووی رووناکبیر و گوندیی نوڤیاو و به‌زپیک و خه‌باتگیری هه‌لخستوه‌ته‌وه.

نوڤیاوی رهنگ و رووی رووناکبیری یه‌شار که‌مال له چیه‌وه سه‌ری هه‌لداوه؟ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م پرسیاره ده‌بی له پێشدا مه‌سه‌له‌ی داهاتن و گوورانی رهنگوروی رووناکبیر له رۆمانی تورکاندا ره‌چاو که‌ین و بزانی پێوه‌ندی به‌کۆمه‌ل و گرۆی رهنجده‌رانی خه‌لک و ئیدیکه‌وه چیه‌؟ دهنه، ئه‌و نوڤیکاری و تازه‌داه‌یانه‌ی، رهنگ و رووی فیکرته، سه‌رقاره‌مانی رۆمانه‌که به‌ئه‌ده‌بیاتی تورکی به‌خشیوه له بۆچوون نایه و دژواره.

مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ر له ئه‌ده‌بیاتی تورکدا یه‌کێکه له باوترین بابته‌کانی نووسین. هه‌ر له نیوه‌ی دوهمی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌وه تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م قاره‌مانی ئه‌ده‌بیات سه‌ره‌له‌به‌ر رووناکبیرن^۳.

ئه‌وه‌ی پێویسته‌ بگوتری، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ چ له پێش بزوتنه‌وه‌ی ئازادی میلیلی و چ له پاش وی، که به‌شێوه‌یه‌کی زۆر به‌گری و گرفت وه‌به‌ر چاو ده‌که‌وت، له لایه‌ن زۆرینه‌ی نووسه‌رانی خاوه‌ن جیهان‌پوانیی جۆرا و جۆری سه‌ر به‌لووزه‌وی بیروپروای هه‌مه‌ته‌رزه‌وه به‌بیجم و شێوه‌ی چه‌شن چه‌شن له سه‌ری نووسراوه.

به‌نموونه له نووسینی به‌شی هه‌ره زۆری نووسه‌رانی تورکاندا رووناکبیر نوڤنه‌ری پێشکه‌وتن و بیروپروای تازه‌وه‌چیه‌ و له کۆمه‌ل یاخی ده‌بی و بۆ سنوور شکاندن و که‌وشه‌ن به‌زاندنی چوارچێوه‌ی ته‌سک و ته‌نگه‌به‌ر و بۆ له تاریکایی را به‌ره‌و رووناکی فرین رهنجی فه‌ره‌اد دها و هه‌میشه به‌په‌رۆش و هه‌لوه‌داوه‌یه، به‌لام ته‌نگه‌تاوه و شپه‌رزه‌یی و په‌شێوی ده‌رفته‌ی ری به‌دیکردنی

۳- پوانه: ل. ئۆ. ئالکایفا، گه‌شه‌کردنی شێوه‌ی قاره‌مانی سه‌ره‌کی له ئه‌ده‌بی تورکیی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستدا، ۱۹۶۰.

له دەست داوه و یا هه‌ندێ جار به‌ره‌نگاری هێزێکی له کێش به‌ده‌ر و توان به‌ره‌ژوورتر ده‌بێ و به‌ئێش و ئازاره‌وه ده‌تلیته‌وه و هه‌ویای له سه‌ر دڵ ده‌بێ به‌گریکوێره و داوی ئاواتی لێ ده‌نآلۆزێ و له خه‌م و په‌ژاره و کۆل و که‌سه‌ر و ناهومی‌دی و نشوستی گیان پێوه چیی دیکه‌ی پێ نابێ . له (شین و په‌ش)ی خالید زیا ١٨٩٤، ئیجادکار و داهینه‌ری رۆمانی نوێی ئه‌وروپایی ئامالی تورکه‌وه بگره‌ تا (کێشه‌ی مه‌تبه‌خ)ی ته‌حسین یوجه‌ل ١٩٦٠، ده‌مراستی به‌ره‌ی هه‌ره تازه، سه‌روسیمای رووناکبیر له نووسینی ده‌سته‌یه‌ک له نووسه‌رانی تورکه‌دا به‌م ئاوایه‌یه. ئه‌م ته‌رزه و رووانه‌ی رووناکبیران که به‌گشتی له ئه‌ده‌بیاتی تورکاندا زۆر به‌به‌رفراوانی وه‌دیار که‌وتوو، واتا ئه‌و لاو و خورتانه‌ی به‌گه‌شه‌کردن و وریایی و دریاویییه‌وه پیش ده‌ورویه‌ری خۆیان که‌وتوون، به‌لام له توان و وره‌ بێ به‌هره‌ن و له‌به‌ر نه‌کاره‌یی و بێ چاره‌یی برستیان لێ براوه، له ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی رووسی و ئازربایجانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌میشه‌دا تووشی دێین. جوانترین نمونه‌ی ئه‌مه له ئه‌ده‌بیاتی ئازهربایجاندان. وه‌زیرۆف له سه‌روسیمای فه‌خره‌دینی رۆمانی (کۆلۆی فه‌خره‌دین)دا و ئه‌. هه‌قوێردی‌یف له رۆمانی (لاوی بێ به‌خت)دا له سه‌روسیمای فه‌هاددا تابلۆیان کێشاون.

گرۆیه‌کی دیکه‌ی تورک وه‌ک یاقوب قه‌دری و خالیده ئه‌دیپ و محمه‌د ره‌ئوف و بوهران جاهید و ئیدیکه مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ریان له نووسینه‌کانی‌اندا به‌بزووتنه‌وه‌ی ئازادی میلییه‌وه شه‌ته‌ک داوه و قاره‌مانه رووناکبیره‌کانی خۆیان که زۆربه‌یان له چینی به‌ره‌ژوور هه‌لکه‌وتوون، له هه‌په‌ت و جه‌نگه‌ی شه‌ر و هه‌لومه‌رجی گوندا په‌یدا بوون و ویستووینه بانگه‌یشتنی زێدپه‌روه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری و نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ریان له سه‌رو سیما و ره‌گ و روو بارکه‌ن و به‌زۆرهم‌لێ به‌سه‌ریاندا دا‌برن. قاره‌مانه ئه‌رسته‌ۆکرانه‌کانی خۆیانان تا چ راده و نۆپله‌یه‌ک به‌ره‌ژوور هه‌لکشاندوو، خه‌لکی ساده و په‌مکه‌یشیان هه‌ر به‌و نۆپله و راده‌یه به‌ره‌ژۆر داخزاندوو و سه‌ردریان به‌سه‌ر هه‌موو گوینه‌ دژایه‌تی و دردۆنگیه‌کی نێوان چینه‌کاندا

داداوهتهوه و له دوری جه ماوه رانی خه لک، که له بزواتی ئازادی میلیدا هیزی هه لکردن و تیرۆهاتن بوون نکولیان کردووه و به کۆمه لکی رهشایی و ره مه کی و نه کاره و بی خوست رهنگ کراون. قاره مانه روونا کبیره کانی (ی. قه دری) و (خ، ئه دیب) و ئه وانی تر، که له نیگار کیشانی نوینه رانی خه لکدا سوودیان له هه موو جوژه رهنگی کی رهش و دزیو وهرگرتوو و ویرای ئه وهی که به دریژیایی هه موو سه ده که خه لکیان پهروه راندوووه و فیژه خویندنیان کردوون و «خوست و وریایی میلی» بیان تیدا بزواتوون، که چی له ئاکامدا خه لکی ره مه کی و رهش و رووت به بیانی و نامۆ ماونه وه و شوپ و شوینه واریان وخته کویر بیه وه. ئه م نووسه رانه له نووسینه کانی دوایشی اندا که په سنی کۆمار دهن، مه سه له ی روونا کبیری که لپه واریان هر به و رشته شیو و وهر داوه.

سه ره رای ئه مانه پتویسته به گشتیش مه سه له که به کالایه کچاو کهینه وه. هه ندی نوینه ری به ناووبانگی ئه ده بیاتی ریالیستی نوینی تورک، که دوی ئازادی میلی هه لکه وتن، و سه ره که لکه له ی ئه وه که وتن چاره سه ره کردنی به ده و کاریبانه ی مه سه له لیک که له ولاتیکی سه ره به ریگای په ره ساندنی سه رمایه داریدا ده بوو نیگار بکیشری، به تایبهت رهنگ و رووی روونا کبیریکی له زۆر سه ره وه له خه لک نیزیکی و زید و نیشتمان به رستیکی که لپه ره ره و زانیاری په روار چۆن به دی بهین و له مهیدانه دا قه له میان به چ باریکدا راهین و چۆن به زنونن.

هر له ئاکامی ئه وهیه، نووسه رانی له چینی به ره ژیر و به ره و ژوور هه لکه وتی ورده بوژ ژووی بیرو پروا پیشکه وتوو، سه بارهت به و وه خۆکه وتن و شه نگل له خۆدانه ی ده سه لاتداران له یه که م سالانی پاش دامه زانی کۆماری تورکیادا له مهیدانی زانیاری شارستانی دا به دییان هینا زاتیان تی گه راوه و له نووسینه کانیاندا رهنگ و رووی روونا کبیران دهستی به دره وشانه وه کردووه و بو وریا کردنه وه و به خۆدا هینانه وهی خه لک و له بارو دۆخی ژیانی که شیش و هجاغیانه و وشکه ده رویشی قوتار کردنیان ده چنه شوین و مه لبه ندی هه ره

دووره دەست و هەرە تووش و هەرە ناخۆشی ئەنەدۆلۆ. ئەوەتا (ر. نووری) که له ناو ئەم نووسەرانه‌دا له هه‌مووان له خه‌ڵکه‌وه نێزیکتره، له سالانی بیستدا رهنگ و پرووی خاوهن ئاکاری نوێکار و به‌رمینی رۆمانی (به‌له‌وه‌ری سه‌رچۆل) و (شه‌وگاری که‌سک) و (به‌زه‌)ی دا‌هیناوه. سه‌روسیمای (شاهین) له رۆمانی (شه‌وگاری که‌سک)ی ئەم هۆزانه‌دا، له‌م مه‌یدانه‌دا، شیاوی ئەوهیه به‌یه‌که‌م هه‌نگاوی سه‌رکه‌وت بژمێردۆ.

(شه‌وگاری که‌سک) که وه‌ک یه‌که‌م رۆمانی میلی رپالیستانه به‌زمانی به‌ره‌ی دیموکراتییه‌وه نووسراوه و بۆ مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ر ته‌رخان کراوه، نه‌ک هه‌ر له به‌هره و هونه‌ری ره‌شاد نووریدا، بگه‌ر له سه‌رانسه‌ری میژووی ئەده‌بیاتی تورکدا گرینگترین جێگه‌ی گرتووه.^٤

مه‌سه‌له‌ی رووناکبیری گه‌له‌په‌روه‌ر له چله‌کاندا، دیسانه‌وه وه‌ک یه‌کیک له باب‌ه‌ته سه‌ره‌کییه‌کانی ئەده‌بیات سه‌رنج راده‌کێشێ. سه‌باحه‌دین عه‌لی و ره‌شاد ئەنيس و هتد... که به‌توند و تیژی، ره‌خنه‌یان له دامه‌زانی بۆرژووی مەلکدار ده‌گرت، هه‌ستیان به‌وه کردووه که ئەو بار و هه‌ڵکه‌وته‌ی له پێش هه‌موو جۆره پێشکه‌وتنێکدا بووه به‌ له‌مپه‌ر و کۆسپ، ته‌نیا به‌ره‌خنه‌ی پروت نابزۆی، جا بۆ ئەوه‌ی کۆمه‌ڵ له‌م نه‌هامه‌تی و رۆژه ره‌شیه‌ی رزگارکری ده‌بی پشت به‌هێزه کۆمه‌ڵایه‌تییه‌کان به‌سه‌تری و تیشک و تیریز به‌رهنگ و پرووی رۆشنییه‌ به‌کاره‌کان بدریته‌وه. ده‌توانین یوسفی سه‌باحه‌دین عه‌لی له (یوسف قویوجاغی)دا و یالچینی ر. ئەنيس له (بۆن و به‌رامه‌ی خاک)دا وه‌ک درێژه‌ی به‌کاری هه‌نگاوه سه‌رکه‌وتووه‌که‌ی ره‌شاد نووری و رۆشنبیریکی نوێبای قالیبوی ژبانی کۆمه‌ڵایه‌تی نرخ لی بنین.

ئهمانه هه‌موو وه‌لانیین، له بیست و سییه‌کاندا رۆشنییه‌ی گه‌له‌په‌روه‌ر جاری هێشتا له روانگه‌ی جیهانروانیی پێشکه‌وته‌وه به‌ته‌واوته‌ی و له گشت سه‌ره‌وه

٤- بېوانه: ئە. ئەحمه‌دۆڤ. رۆمانه‌کانی ره‌شاد نووری. باکو ١٩٦٥ ل. ئۆ. ئالکاییدا. ناوه‌رۆک و قاره‌مان له رۆمانی تورکیدا. مۆسکۆ ١٩٦٨.

نەدەتوانرا بەھێنریتە گۆڕی. بەلام لە پاش شەری دووھمی جیھانی ئەو نوینەرە کۆری ئەدەبیاتیان گەرم کرد، ر. نووری و س. علی و س. ئەرتەم و ر. ئەنیس و ھتد... شان بەشانی ئەو نوێکارییە بەپەخشانی تورکییان بەخشی، بۆ لێبران لەسەر شوپ و خدە ئەدەبییە بەکارھەکان پێوە چوون و بەردەوام بوون و مەسەلە ی رۆشنییری گەلپەرھەریان ریشاژۆتر ھێنا بە پێش و لە مەیدانی نووسینی بەسەرۆبەری ئەم بابەتەدا لە پێشینی خۆیان بەرژووتر ھەلکشان.

ئەمەش، لە سەریکەو، لەگەڵ پەرھەسەندنی پێوەندییەکانی سەرمايەداری و توند و تیژبوونی دژایەتی یەکانی نیوان دەستە و چینیەکان و بەرژوورھەلکشان خەباتی ئابووری و سیاسی جەماویری رەنجکێشی بژیو و گوزەرەن بەرژۆر کہ لە پاش شەری لە ولاتدا بەزەقی بەرچاوەکەوتن و لە سەریکی ترەو، لەگەڵ شەپۆلی دیموکراتییەتی بەگوروتینی ناو ژبانی کۆمەلایەتی و فراژیبوون و ھێژنەستاندنی حەز بەتازەییکردنی پەیدا بوونی رۆشنییرانی دیموکراتی شۆرشگێر، کہ لە جیھانی ئەدەبیاتدا لە ناو چینی ناوھند و چینی ھەژار و دەسەسانەو ھەلکەوتبوون و بەتاسە و پەرۆشی وەلامدانەو ھەو خواسەتە تازانە ی ژبان زۆیا و زۆپ قوتی کردبوونەو، دەستیان دا بوو قەلەم. ئەمە لە ھەردوو سەرەو ھاو پێوەندیو، ھەر لەم سەرۆبەندەدا دەمراست و نوینەرائی مەزنی ئەدەبیاتی ھاوچەرخێ تورکی و ھک کەمالەکان و فەقیر بایقورت و تالیب ئاپنایدن و مەمەد باشاران و کورەکوپرە ی لە گوند ھەلکەوتە ی دیکە کہ لە جەنگە ی چینی رەنجکێشەو سەریان ھەلدا بوو و دەمراستی ئەو بەیاننامە یە بوون لە مەحموود ماکالەو دەستی پێ کرد، ھەرۆھا ئی و ھک ئیلخان تاروس و ئۆرخان خەنچەرلی ئوغلی و جەیحون عاتیف قان سوو، سونووللا ئاری سووی و رۆشنییرانی تر، کہ لە پاش ئەو ی خۆیندنی بەرژووریان بەتاکام گەیاندوو و مەودایەکی دوور و درێژ لە گوند و شارەکانی ئەنەدۆلدا لە کاری جۆراو جۆردا ھەمەکارە و کار بەدەست بوون، ئەمانە ھەموویان دەستوبرد و جەخت و چوست و چالاکییان لە کارە

کۆمەلایەتییه سیاسییەکانی ژبانی ولاتدا مایەیی سەرنج و وردبوونەوهیە.

ئەم رۆشنبیرانە چ لەوانی لە ناو گوندانەوه هەلکەوتبوون و چ لەوانی لە شارانەوه سەریان هەڵداوو، لە هەر ناوچەو هەرتیمیکی ولاتدا کاریان گێرابی، لە دژ هەموو جۆرە زۆلم و زۆر و کوێرەوهرییەکی ئەو سەرویهندەیی لە داو و دەزگای بۆرژوازی مەلکدار کەوتبوووهو زۆر مەردانە خەباتیان کردوو و هەموو جارێ لە سەرتینی ئەو کارانەیی لە پێناوی خێرۆبیری مەردمدا و بۆ وریا و دریا کردنەوهی گوندییان دەیانکرد هەرچەند لەگەڵ بەریهەکانی توندی خەلک چەوسپن و کۆنەپەرستان و بریکارانێ دەولەتدا کە لەسەریان دەکردهوه و هەمیشە پالێشتیان بوون رووبەرۆو وەستاون و بەبێ کشانەوه درێژەیان بەخەباتی بێ پشوووی خۆیان داوه و لە پێناوی ژێر و ژوور کردنی تەخت و بەختی ئاغاوەتی مەلکداران و بەگ و دەست و پێوهندەکانیاندا لە ولاتیکی وەک ئەندەوڵی، کە هیمان بەکۆت و زنجیری دەرەبەگایەتییهوه پڕزەیی لێ براوه و بۆ ریشەکەنکردنی ئەتەوهچەوسپینی و بۆ خۆشکردنی ژبان و گوزەران و خۆپنەوارکردنی جەماوەری دەسکورت و بێ بزگور و هەژار، سەرلەبەری وریایی و زیت و زرنگی خۆیان تەرخان کردوو.

وەک بەدیاردەکەوێ، لەم سەردەمەشدا پیاوانی نوێبای بەکار و رووناکبیرانی مەرد کە ئەوینداری گەل و نیشتمانەکانیان بوون و لە ناوچەرگەیی جەماوەری بەربالۆدا هەلکەوتبوون، بەرەیان دەستاند و پتر دەبوون و هێز و گورپکی مەزنی کۆمەلایەتییان رادەنا و چاوهنۆڕ بوون لە ئاوینەیی پەخشانی هاوچەرخێ تورکدا تیشکدانەوهی رەنگ و پرووی خۆیان کە لەگەڵ ژبانی وەرۆپرکە بووبوو، بەدی بکەن. ن. گ. چیرنیشیڤسکی لە سەرەتای رۆمانی (دەبێ چ بکەین) هەکەیدا، کاتێ لەمەڕ قارەمانە بەکارهەکانەوه. کە بۆ باری ئەو پوژدەیی ئەدەبیاتی روس نوێبایو بوون، دەینووسی: «هۆ خێرخواز و بەهێز و گورپنە، هۆ بەئاوڕوو و بەدەستۆبەردینە. ئێوه تازە لە ناو ئێمەماناندا گووراون. بەئەژمار کەم نین، تا دێ خێرا خێرا زیاد دەکەن و زۆرتر دەبن. ئەگەر هاتبا ئێوهی هەمیشە کۆمەل پیکهێن هەبوان. هیچ

پټويست به نووسينى من نه بوو. خو نه شېوونايه نه وه منيش نه نووسينم ده بوو نه هيچ. به لام له بهرته وهى كه ئيوه هيتشتا نه بوون به كوټمه ل و كه چى له ناو كوټمه ليشدا هن، ده بى هر بنووسم و دهشتوانم پتر بنووسم»^۵.

نهم روښن بیره نوټياوانه كه سه رنجى نووسه رانى هاوچه رخی توركيان را ده كيشا و له ناکامى پيشكه وتى سروشتيانه ي ژيان خو ي و كوټمه لايه تيبه وه هه لکه وتبوون و روژ له دواى روژ زوژتر ده بوون و هه ستیان به وه ده کرد كه پټويسته ريگه ي ژيان و خبات نه خشه بکيشن و رهنګ و رووى پته و پوختى به ده و کاراييانه ي بو بگوورين، له نزيکه وه وه لامى چه سپ و پر به بالاي پهرساندن و هه لگشانی کولى خوستى نه ته و ايه تى و خواسته کانى سه رده میان ده ايه وه. هر بويه له پاش شه رى دوومه جيهان، به تاييه ت له دواى په نجاکان، مه سه له ي روښن بیری گه لپه روهر له نه ده بياتا به قوولى ده هينرته پيشى و به ناوايه کى نو ي روون ده کريته وه. به ريککه وت نييه كه تنيا له سالانى دواييدا به ديهان کتیبى به بارست و قه واره درشت له مهر نهم مه سه له يوه ره نيو ده هيندرى و روټمانه کانى (جيهانى تاريخ) ي نوړخان خه نچرلى نوغلى و (چيرى کى مار) ي سه ميم قوجه گويز و (ته نه که) ي يه شار که مال و (موده عى گشتى يه شيل قايه) ي س. تارووس و (هه ور به ناسمانه وه نييه) ي جه وده ت قودره ت سوټو و (لووله قزى رهش) ي نارى سو ي و (ده به م گوند) ي فه قير بايقورت و (ناوکى بيا بان) ي که مال تاهير و ه ي تر بلا وده کريته وه. نه وه ي زور گرینگه، زور به ي نهم روټمانانه، هه روک (ته نه که) هه ريه که به را ده به ک ناکارى سه ريه وردگيرى خو ي پيوه به و له سه ر بنه رته ي نه زمونى شه خسى و بچوونى نووسه ره کانينان نووسراون، نه و روټمانانه ي نيومان برد له مهر را ده ي له ژيان گه يشتنى نووسه ره کانينان و پله ي جيهانروانى و به هره و هونه ريانه وه، دياره له رووى بيروپروا و ناوه روک و هونه روه هه مو له يه ک پله دانين. نياز و دوzy سه ره کى له نووسينى نهم روټمانانه نه وه به، که نه هه موارى و تووشى نه و ده وروره له وزه به ده رى که

۵- ن. گ. چيرنيتشفسكى: ده بى چ بکرى؟، باکو، ۱۹۵۲، ل ۱۴.

خه لکی تیدا دهژی، رووت و قووت نیشان بدری و وره ی بهر بهر هکانی له دژ ره شه هیزی ژیان بهر ژوور هه لکش پندرئ، هه سه بهر هت به مهیه که قاره مانانی رو شنبیری ئەم رۆمانانه له رووی پیوهندیان هه له گه ل خه لکدا، به تایبهت له گه ل جه ماوهری گوندا، که له مه ر ههستی کۆمه لایه تیه وه دوا که وتوون و له رووی تیگه یشتنی دژایه تیی چینایه تیه وه و له باری گۆرینی ژیان و هیچ نه بی له رووی وشیارانه بیر کردنه وه و له پیناو ساز کردنی جیهانکی نوئ و پیوهندییه کی نوئ و له رووی خه باتگیرانیان هه و له مه ر سه ره نجام به سه ر ره شه هیزی کۆنه په رستی و خه لک و نه ته وه چه وسیندا زالبوون، ئا له م هه موو بار و رووانه وه خاوه ن ئاکار و په وتیکی هاویه ش و ده ستیاون. به لام سه ره رای ئەمانه هه موو، له خه لکه وه نزیک بوونی قاره مانه روونا کبیره که یه شار که مال و له جه نگه و هه ره مه ی خه باتدا کۆلنه دانی و پشتیوانی لی کردنی بهر ژه وهندی خه لک و بیرو بر وای پته و و نه به زی زالبوون و سه ره که وتنی ره نگ و رووی دره نگ یا زووی هیز و توانی گوندی و خواست و ئاره زووه ره واکانی خوئی و به وره به رزی و خو شبینیه وه نواری نه ژیان و به بری ئاکار و خه سیه تی تری نوئ وه ی، نه ک له سه رووتری ره نگ و رووی رو شنبیرانی ی. قه دری و ر. نووری و ر. ئەنيس و س. عه لیه وه، بگره له سه رووتری ره نگ و رووی روونا کبیرانی نووسه ره هاوچه ر خه کانی وه ک خه نچه رلی ئو غلی و س. ئاری سوئی و ئەوانی دیکه وه ده وه ستی.

یه کیک له لایه نه هه ره گرینگه کانی رۆمانه که ئەوهیه که قاره مانه سه ره کییه که ی به سه روسیمای خه باتگیریکی گه لپه ره وه هاتووته بهر مهیدانی خه بات. ئەو هیزی فیکره ت پشتی پی به ستووه له شیوهیه کی هیز و توانی گه رناسانه ی بهر چاوی گه لدا گیانی به به ردا کراوه. یه کانگیر بوونی رو شنبیر و گه ل و خه باتگیران شان به شان یه ک، هیشتا له هیچ نووسینی دیکه دا وه ک له «ته نه که» یه یه شار که مالدا ده بخوئینییه وه هیند ریالیستانه و روخته و مه حکم دانه پیراوه.

له و رۆمانانه دا که له مه ر پیوهندی رو شنبیری گوندیه وه قسه ده کری،

دەستوور وایە پرووناکبیران دەیانەوێ چاوی گوندییان بکەنەووە و بۆ ئەوویان دنە و هان دەن کە لە سەر پاراستنی مافی رەوای خۆیان سووربن. لەم رۆمانەدا قارەمانی رۆشنبیر هەرکە بەرەنگاری هێزی کۆنەپەرست دەبێ، سەبارەت بەوێ کە کۆمەگ و یارمەتی لە گوندییان دەردەست ناکا، یا هەست دەکا گوندییان لە پلەیکدانین بەدەنگییەووە بێن، لە خەبات دەکشیتەووە و ناھومییدی سواری کۆلەیی سینگی دەبێ و رەشبینی دنیای لێ دەکا بەشەوہزەنگ. ئەم نیشانەییە لە نووسینی زۆربەیی نووسەرانی تورکدا، لە ی. قەدرییەووە بگرە تا دەگیە ئۆ. خەنچەرلی ئوغللی بەروونی بەرچاوەکەوێ. بەنموونە:

ئەحمەد جەلالی ی. قەدری دەییەوێ لە گوندیک لە گوندەکانی ئەنەدۆلێ بژی و ژبانی بۆ گوندییان تەرخان کا، هەر وەک خۆی دەلێ دەییەوێ فیری ئاکار و رەفتاری بەرز و تەرزى مرۆفایەتی وەک نیشتمانپەروری و نەتەوہپەروریان بکا و بەپەرۆش و تاسەیی لە نزیکەووە یارمەتیدانی گوندییان فرچکیان ھەلدا تەوہ، بەلام سەرەرای ئەم ھەموو ھەلۆدە و رەنجە نە لە گوندییان نزیک دەکەوێتەووە و نە دەشتوانی پەیی بەدل و دەروونیان ببا و ھەر لە سۆنگەیی ئەمە لەگەڵ خەلکی گوندەکا بەنااشنا و نامۆ دەمیتیتەووە. تەنانت ھەموو قسە و رەفتاریکی بەلای گوندییانەووە بەسەیر و سەمەرە دینە بەرچاوە. چونکە ھەلڈیری نیوان خۆی و گوندییان ھیندە کوور و ھەزار بەھەزارە لە گۆکردن نایە و دژایەتیبەکەیی نیوانیان ئەوہندە توند و تیژە بەھیچ ئاویەک نارہوێ و لە ئاشتبوونەووە نایە. ئەحمەد جەلال با پێوہندیی خۆی لەگەڵ خەلکا بەنەرەمە وتووێژ پەردەپۆشیش بکا، ناتوانی پێوہندییە دوژمنانە پەنامەکییەکەیی لە دژ گوندییان وەشیرێ. لە زۆر جێگەیی رۆمانەکا بەراشکاوی پێ لەوہ دەنی، کە بێر لە باری ژبانی گوندییان و نەخویندەواری و نەزانیمان دەکاتەوہ. ئەحمەد جەلال وەک رۆشنبیریک چەند بەگەل دوژمنە و لێوہی دوورە، فیکرەت ئیرماقلی ھیندە زگماکە و لێوہی نزیکە. ئەو کاتیکی لە دەم و چاوی گوندییان رادەمینی لە پیت و بلێسەیی بیز و نەفرین پێوہ چیی دیکە لە سۆمای چاویاندا

به‌دی ناکا، به‌لام هرچی فیکرته له سوّمای ئەم چاوانهدا کۆلی رۆشناویی
ژیان و ئەشقی خهبات و تیکۆشان و ههست و خواستی خۆشه‌ویستی و
هێژایی و دلۆقانی و مرۆدۆستی و دلّوایی به‌دی دهکا.

ئهممه‌د جه‌لال ئەگه‌ر خۆی به‌قوتوووه‌شکاویک چوواندوووه و له‌و ده‌شته‌تور
هه‌لدراوه و به‌کاری هه‌یچ نایه و دادی که‌س ناخوا، فیکرته هه‌میشه هه‌ست
به‌وه ده‌کا پیاویکه سوود به‌خه‌لک ده‌به‌خشی و ئاکار و ره‌فتاری گه‌وره
گه‌وره‌ی لی چاوه‌نۆر ده‌کری، یاخۆ با رۆمانی (به‌زه) بخوینینه‌وه:

سی سال پێش نووسینی رۆمانی (ته‌نه‌که) سه‌روه‌ختی، که بۆرژووی زه‌وی
و زاری ئەنه‌دۆلی کز و که‌نه‌فت بووبوو، ئەو زۆر و زۆرکارییه نه‌ته‌وايه‌تییه
کۆمه‌لایه‌تییه ره‌شاد نووری له زاری سه‌رقاره‌مانی رۆمانی (به‌زه) وه‌ ده‌ری
برپوه و هه‌لی ریشتوووه ده‌لی: «زه‌وی و زار تایبه‌تی لالوچیی ده‌وله‌مه‌ندی په‌ست
و ئالچاخ و چاونه‌زیر و چنۆکه و ده‌وله‌مه‌ند به‌زاوناتوله‌وه یه‌کیان گرتوووه و
هه‌یچکیان له ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت ویک هه‌یناوه و بره‌ستیان لی برپوه و زۆر
به‌په‌سپۆرانه و پیتۆلانه ده‌ست و باسکیان به‌ستوووه و نایه‌ن قایمقامه‌کان فزه
بکه‌ن و جووقه‌واریان لی برپوه و خۆیان چۆنیان ئاره‌زوو لی بی به‌و ئاوايه
ده‌بزوه‌ن و هه‌ق و هه‌سپه‌ له‌گه‌ل که‌سه‌دا ناکه‌ن و هه‌رساتیکی و یه‌ستیان ئەم
کارفارما یا ئەو هه‌مه‌کاره‌ی هه‌زی لی نه‌که‌ن و سه‌ره‌یه‌ییان لی بکات به‌بی
په‌سه‌ینه‌وه خۆیان کاربه‌ده‌ری ده‌که‌ن و له‌گه‌ل هه‌ر که‌یه‌شیان بتوانن بیکه‌ن
به‌گویی له‌مست و به‌نده‌ی خۆیان ئالشتی ده‌که‌ن و به‌دۆز و ئامانجی گه‌ماری
خۆیان ده‌گه‌ن». ئا ئەم زۆر و زۆرکارییه ئەمرۆ پتر بنجی داکوتاوه و ریشاژۆتر
بووه و له‌ توان به‌ده‌ر گه‌ری ئەسته‌اندوووه. له‌ رۆمانی (ته‌نه‌که) یه‌شه‌ار
که‌مالیشدا تووشی ئەم په‌سه‌ینه‌ تاله‌ دین. ئەگه‌ر مورشید، قاره‌مانه‌که‌ی
ره‌شاد نووری ئەم ناسۆره به‌سو‌یه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی له‌ یاداشته‌ رۆژانه‌که‌یدا
یاداشت ده‌کا و هه‌یچی تر، فیکرته، قاره‌مانه‌که‌ی یه‌شه‌ار که‌مال له‌ پیناوی
گۆرینی باری ناله‌باری به‌ده‌ردا مل له‌ خه‌بات ده‌نی و ده‌چیته‌ به‌ری مه‌یدانی.
یه‌ک له‌م دوو قاره‌مانه، که هه‌ردووکیان قایمقامن، له‌مه‌ر بیدادی کۆمه‌لایه‌تی

تهنیا قسه‌ی پروت ده‌کا، هەرچی دووه‌میانه به‌هموو گورٚکییه‌وه ده گژ ئهم بیدادی و ناهه‌قییه را ده‌چی. مورشید که ده‌کرٚ به‌همه‌کاره و بۆ ئه‌نه‌دۆلٚ به‌رٚ ده‌کرٚ هەرچه‌ند له یاداشته‌که‌پیدا کارنامه‌یه‌ک له چه‌ند به‌ندی به‌ده‌بده‌یه‌ی به‌ئاو و تاوی سه‌رکاغه‌زی وه‌ک ویژدان و یاسا و هاومه‌سله‌کی و ئهرکی سه‌رشان و نامووس و شه‌ره‌ف و سه‌رپاستی و غیره‌ت و ئهم جوّره‌ بابه‌تانه‌ داده‌نٚ. به‌لام ههر له هه‌وه‌لکۆوه ئه‌و جیهانه‌ ئاغایانه‌یه‌ی تیدیدا مه‌سته‌ کۆله‌مستیکی وای تٚ ده‌سه‌ره‌وینٚ به‌ندومه‌ندی ناو یاداشته‌که‌ی سه‌رله‌به‌ر له می‌شک ده‌سه‌رپسته‌وه و خه‌باتگٚرییه‌که‌ی گۆزین و بریوای به‌ژیان و کۆلنه‌ده‌رایه‌تی و بوٚرییه‌که‌ی ده‌دۆرینٚی و له ئاکامدا رٚی ناکه‌وی هٚچ یه‌ک له خواسته‌کانی به‌دی بٚنٚی و ده‌بی به‌گوری و به‌لاوه‌گٚری ئهم (دنیا بٚ مانایه) و خوینهر ناوهمٚد ده‌کا ده‌ست له باتووان درٚژتر. هەرچی فیکره‌ته له گۆین مورشید نییه. ئهم، خواست و ئاواته‌کانی ئاسمان و رٚسمانه. فیکره‌ت نه به‌ندوباو یاداشت ده‌کا و نه کارنامه‌ راده‌نٚ. راسته ئهمیش ههر به‌خواخوای وه‌دییه‌نانی خواست و ئاره‌زوویه‌کی دیارییه‌وه بۆ ئه‌نه‌دۆل ده‌چی، به‌لام ههرکه له‌گه‌ل به‌ربه‌ره‌کانٚی ئاغادا رووبه‌روو دٚی پتر گوو و توان به‌بزووتنه‌وه دها، نه‌ک به‌قسه. فیکره‌تٚ که ئاره‌زوو و ئاواتی لٚک جوّش دراوون و له‌به‌ریه‌ک هه‌لئاوه‌شین له خه‌باتی نابه‌رامبه‌ردا تا دوا پشوو کۆل نادا و دل و ده‌روونی خوینهر له ئه‌شقی خه‌بات که‌یل و سه‌ررٚژ ده‌کا.

ئه. ئه‌حمه‌دۆقی ئه‌ده‌بیاتناس له‌باره‌ی مه‌سه‌له‌ی رۆشنبیر له هونه‌ری ره‌شاد نوورییه، به‌نیازی به‌راوردکٚوه باسی رۆمانی (ته‌نه‌که)ش ده‌کا و له‌مه‌ر کۆلنه‌دانٚی قاره‌مانٚی رۆشنبیری یه‌شار که‌مال ده‌دوٚی و قاره‌مانٚی رۆشنبیری رۆمانی (ته‌نه‌که)ی له سه‌رووی قاره‌مانٚی رۆشنبیری رۆمانی (به‌زه)ی ره‌شاد نوورییه‌وه راناوه و ده‌نووٚسٚ:

«قاره‌مانٚی رۆمانی (ته‌نه‌که)ی یه‌شار که‌مالی بٚر و بریو پٚشکه‌وتووٚی سه‌ر به‌به‌ره‌ی نووسه‌رانی تازهی تورک که فیکره‌ت ئٚرماقلییه به‌و خه‌باتگٚرییه‌وه‌ی لٚی بووه به‌نه‌خش له‌گه‌ل مورشیددا زۆر لٚک دوورن و له

سەروویەو دەوەستى^۶.

لە رۆمانى (دنياى تاريكى) ئۆرخان خەنچەرلى ئۇغلىشىدا ناكۆكى و دزايەتى ھەلبواردراون. جگە لە ئەحمەد، تووشى رۆشنبىر و گوندىي واش دىين كە بەدژوارىي ژيان و چارەرهشىي خۆيان رازين و گلە و گازن لە حالى خۆيان ناكەن. زۆرلىكرده و زۆركاريش ھەردووكيان تا رادەپەك بەژيانى خۆيان قايلىن، نايانەوئ بىر لەو بەنەو كە دەشى ژيانىان بەبارىكى دىكەدا وەرچەرخى. بىروپرواي قايمقام كە سىما بنەرەتەكانى رۆمانەكەپە لە يەكەم نىگادا زۆر بەكارە، تەنانەت، ئايدىالى بەكارى نووسەريش ھەر بەزمانى ئەم سىماپەو دەربراو. بەلام ئارەزوو و خواستەكانى لە بارەى ژيان و كۆمەلەو ھەر ئارەزوو و خواستن و ھىچيان بەدى ناپە.

ئەمە سەرەراي ئەوەي كە دەستيشى دەروا و بەلام ھىچى لەدەست ناپە و زۆر نەكارە و بى دەست و بردە. خو لە قەپىلكى خۇدا ھەشاردان و ھەمىشە بىر لە پارىزگارىي ژيانى شەخسى كردنەوەي خوئى لەوئ بوەستى، دەپەوئ لاوانىش بەم بىروپروايانەو بەگلىنى. ئەحمەد لای واپە بەكاربە راکىتشانىك دنيا لە شارۆكەكەيان دەپ بە ھار. خوئنەر لەم رۆمانەدا بىپەوئ و نەپەوئ بزەي بەساويلكەپىي ئەو لاوانە دىتى كە ناتوانن پىوھندىي لەگەل خەلكدا سازكەن و ناتوانن بەھرە لە ھىز و توانستيان وەرگرن، كەچى لافى ئەوە لى دەدن لە رىگاي فىرەشارستانىتپىيەو بەرە بەگوندان دەدن.

بەلام مەسەلە لای پەشار كەمال لە رۆمانى (تەنەكە)دا بەبارىكى تردا ھەلكەوتووە، گوندىيان چاوى پروناكبىر دەكەنەو، دەپانەوئ لە پەناى دەسلەت و وەزىفەكەپەو لە سەريان ھەلداتى و پشتوانىيان لى بكا.

فىكرەت لە جەنگەي خەباتدا لە دژ ئاغايان كە دەكەوتتە تەنگانەو پەشت بەكۆمەك و يارمەتیی گوندىيان دەبەستى و لە توان و گورى نەبەزى ئەوان بەورە دى و لە كاتى ھەرە ناسكى خەباتدا لە كرۆكەو خوست بەو دەكا كە

۶- ئەحمەد ئەحمەدوڤ: رۆمانەكانى رەشاد نوورى، باكۆ، ۱۹۶۵. ل. ۱۰۰.

دەبى پىشت بەكى بېستى و بەچاوى خۆى دەبىنى ھىزى راستەقانى لە كۆتتە و بەبى سى و دوو رەگەل ئەوان دەكەوئى. فىكرەت لەگەل ئەو جوۆرە رووناكبىرانەى دەبانەوئى تەنبا پىشت بەوھزىفەكەيان و خۆتندەوارىيان ژىھاتىيى و كارامەيىيى خۆيان بنوئىن و لە ئاكامدا نايانپەرژىتە ھىچ كارىك و بەھىچدا رانەپەرموون زۆر جىاوازە و ھەر لە يەكەم نىگاۋە، ھەست بەوھ دەكرى كە فىكرەت پىشت بەخەلك دەبەستى و زۆر لە نزيكەوھ لەگەل مەردمدا دەكۆلى و جوۆش دەخوا و لەگەل گوندىياندا بەداو و راپەلى سفت و كرژ خۆى تىيان ھەلەكەشى.

ئەحمەد قارەمانى رۆمانى (جىھانى تارىك) سەرەراى ئەوھ كە ھىچ كاتى تەنبايى بەخۆيەوھ نابىنى و ھەمىشە رۆشنىيرانى شارى لە دەورن و دەلى: «لە جەنگەى شەپرى مردن و ژياندا تاك و تەنبا ماومەوھ» و ترسى رى دەنەشى، كەچى فىكرەت لەم كاتانەدا پىشت بەگوندىيان دەبەستى و بەتوان و ورەبەكى بالاترەوھ خەبات دەگىرئى.

خۆ (تەنكە)ش ھەر بە بەزىن و ژىركەوتنى قارەمانە سەرەككەيەكەى دوايى دى. بەلام بەزىنى ئەم تا نووسىنەكانى سالى پەنجا و بگرە تا نووسىنەكانى ھەندى لە نووسەرانى ئەمرۆكەش دياردىيەكى كۆمەلايەتتى ئاسايىيە و بەسەلتى وەدەنگ نايە و بەزىنى قارەمانى سەرەكى بە بەدبىنى و ناھومىدى دىل سىرنا كا و وەك كارەساتىكى بەخەم و كوول و كەسەر دوايىيى نايە. چونكە فىكرەت كاتى دەبەزى بىرواى بەخەباتى دواپۆژ لى نابزىكى و وىژدانى خاوينى ئەو، ئىرادەى پتەو و رەخنەى ئەو، بىروا بەوھى كە كارىكى دەيكا ھەق و رەوايە، پىشت بەگەل بەستن، ورە بەزۆرداران بەردەدا و گىيانى ورەبەزى و خۆشەويستى لە خوينەردا وەخەبەر دىنى.

بەشار كەمال لە بارەى گرى نەفسانىدا لە ھەلەنگوتن و سەرەنگرى زۆر ناخۆشدا فىكرەتى كۆلنەدەر و بىروبووا رۆشنى كىردووتە نەينۆكى سىماى رووناكبىرى بەكار و خپوى خەسىەتى بەھىزى ئەم شىۋە رووناكبىرە، كە دەيەوئى لەگەل ئەو گوندىيە ھەژارانەى لە رووى مرۆفايەتتەيەوھ زۆر لە

زۆرداران بەرھەزۋورتىن تا دەمىرى تەرىپى لە لەشدا ما بى بەسەر راستى
بىننىتە، لە خەباتى رھواياندا كۆمەگيان بكاو بىي بەنمۇنە بۆ خەلكى تر .

ئەو گوندىيانەى لە رۆمانى (تەنەكە)دا وىنەكىشراون بەپىي ئاكارىان لە چاۋ
رەنگ و پرووى ئەو گوندىيانەى س . عەلى و س . ئەرتەم و ر . ئەنىس و تەنانەت
ئەو نووسەرانەى كە تا ئەمپۇش زۆر لەمەر گوندىيان دەنووسن گەلى
لەبەرھەزۋورتەن . قارەمانە گوندىيەكانى يەشار كەمال ، نە وەك گوندىيە
رەمەكى و ساۋىلكە و وشكەبرواكانى ر . خالىدن و نە لە بابەتى ئەو گوندىيە
پروخاۋ و بى وراڭەى . قەدرى و خ . ئەدىن كە لە ھەست و خوستى
مروڭايەتى بى بەھرن و وەك بوونەۋەرىكى فېزىئولۇجى و كۆمەلە بەسزىمانىك
لەقەلەم دراۋن و نە لە چەشنى ئەوانەى ر . نورىن كە شىاۋى بەزەين و نە
ۋەك ئەوانەى س . ئەرتەم و س . عەلىن كە لە گەنكاۋى ناگوزۋورى و نەزانى و
بى دەرھانيدا لە سەر بىستى زەۋى و بۆ دىراۋى ئاۋ يەكدى دەكوژن و نە
لەوانەى ر . ئەنىس و م . ماكالن ، كە بەدەسبەردارى دىيان و چارەنووسىيان بە
ھات و نەھاتەۋە شەتەك داۋە و لە ناۋ دەرھەدارى و نەخۇشىندا دەگەۋزىن و
دەپۇن . ك . تاھىر و ئۆ . خەنچەرلى ئۇغلى و س . ئارى سۆس و نووسەرانى
ھاۋچەرخى تر ، كە لە بارەى ئەم مەسەلەيە دەنووسن ، لە پىششىنالى خۇيان
پىشتر نەكەۋتوون .

لە (دىيالى تارىكى) ئۆ . خەنچەرلى ئۇغلىدا نەك گوندى وريا تەنانەت
ئەۋانى لە خوستى كۆپرەزگماكى خەباتگىرپىش بى بەھرن ، لە ژىر چارەپەشى
ئەۋ تارىكىيەى داپپۇشىون وىژىنگ دەدەن و خەۋ دەيانباتەۋە . ھەرچى كەمال
تاھىرە ۋەك لە (پشت كورپى گوند)دا دەبىنن گوندى ۋەك موشاعىيەتلىكى
داخراۋ و گوندىيانى ۋەك كۆمەللىكى لە تاۋ نەخۇشى چرووساۋە وىنەكىشاۋە .

ئەمپۇ لە نىۋان ئەو نووسەرانەى لەمەر ھاۋپىۋەندى گوند و گوندىيانەۋە
دەنووسن دوو رۋانگەى ھىمدار بەرچاۋ دەكەۋن : ھەندىكى ۋەك ك . تاھىر و
ئۆ . خەنچەرلى ئۇغلى و س . ئارى سۆى ھىچ جۆرە ھىزىكى بەكار لە گوندا
نايىن ، گوندىيان ۋەك كۆمەللىك دەنوۋىن بەرەۋ چرووسانەۋە و پوۋچانەۋە بىراۋ .

گوندی له نووسینی ئەم نووسەرانهدا وهک بوونه وهرێکی تیکشکاو و نهکاره و
 بێ ههست و خوست وینه کیشراون. که چی به پێچه وانهی ئەمانه وه، له
 نووسینی به شار که مال و ئۆرخان که مال و سه ميم قۆچه گوێز و فه قير
 بايقورتدا وهک هیزێکی وریا و به کار نیشان دراون. ره مه کایه تی و نه کاره بی
 به لای گونیدی رۆمانی (ته نه که) وه ئاکارگه لێکی نامۆ و بیانین. له (ته نه که) دا
 گوندی ئیتر ئەو که سه نییه به سزمانانه، مل بۆ چه و سانه وه لار کا و بۆ
 چاره نووس شۆر کا، بگره وهک مرۆیه ک وینه کیشراوه. له مرۆقایه تی خۆی
 که یشتوو. با بشبه زێ سهر له نوێ تێ هه لده چیته وه و به گژ ئاغای زۆردار و
 جاندارما ده چۆ و به گه له کۆمه کی داوای مافی خۆی ده کا و تا بلێی به توان و
 به گوپ و چاوکراوه و به هۆش و گۆش و وریا و دریایه و به زمانی لووس و
 به بزهی ژههراوی و سویند و په یمانی درۆزانه فریوو ته فره نادرین. ئەم
 نیشانه یه وهک روویه کی هه ره به نرخی رۆمانه که سه رنج راده کیشی. به شار
 که مال قاره مانه گونیدییه کانی وهک مرۆی نائاسایی و له خده و عاده ت نامۆ
 نیشان نادا، ئەمانه ئەو پیاوه ساویلکه و ئاساییانه که له سه رو به ندیکی
 په نگ و روو ئاشکرای کۆمه لایه تی و میژوویدا ده مر استی راسته قینه ی
 ره نجه درن. له سه ر و سیمای ئەم گونیدیانه دا روویه رووی سه ر و فه سائی
 زهقی ناگوزوووری و هه ژاری دێین و هه ست به بارگراییی زۆرداری و بێ دادبی
 سه رکۆلی گونیدیان ده که یین. ته نانه ت له شوینێکی رۆمانه که دا ئەوه
 ده خوینینه وه که ئاستی ژيانیان هینده نزم و په سته، گوزه رانیا ن ئەوه نده تال
 و ناله باره ژيانیان له ئاوه ز به ده ره. به لام و پیرای ئەمانه. مرۆگه لیکي مه رد و
 به ته واوه تی جیهان بینی نوێ و ئاکارگه لیکي ئەوتۆن به ته نگ هه یچ جوړه
 دژوارییه که وه نایه ن و له پیناوی مافی ره وای خویاندا تێ ده کوشن و خه بات
 ده گپین. به ریکه وت نییه، که مه مۆیه کی کوردی خاوه ن ئەزموون و داپیره زه ینۆ
 وهک ده مر استی به توانی گونیدیان هه میشه له ناوه ندی کۆری خه باتدا
 ده وه ستن. به شار که مال نه ک هه ر له رۆمانی (ته نه که) دا، بگره له زۆر به ی
 رۆمانه کانی دا کورد فریاره سه، کورد به کۆمه گ و هاواری خه لکی لێقه و ماوه وه

دهچى، كورد ماكى بهگژ زۆردار اچوونه، ئەم نووسەرە گەورەيه له زۆر بەى نووسينه كانيدا بى كورد هەنگاو هەناھيىنى و لە ھەموو ھەنگاو ھەئنانىكيشيا بەراشكاوى كورد دەنگ دەدا .

لە رۆمانى (ئىنچە مەمەد)دا كە تا ئىستا ھەزار رووپەرى لە دوو بەرگدا بآوكراوھتە و ئەوھندەى من ئاگادارم شازدە جار ھەر لە توركيا لە چاپ دراوھتەو و بەچەند زمانى ئەورويابى و ئاسياى و ئافريقاي تەرجمە كراوھ، لە زۆر شوپندا دەلى ئىنچە مەمەد لە ئازايەتى و مەردايەتيدا لە كوردان دەچى و لە زۆر شوپنى تردا كورد دىنە ناو رۆمانەكەوھ و بەمەردايەتى و مێرخاسى دەور دەگيێرن. بەلام ئاورى لە كوردى بى ئاوووش داوھتەوھ و گزارەى لى كيشاون و پەتپەتى دنياى بەسەر ھيئاون. بەنموونە باوكى عارف سايم بەگ كە رۆژگارێك لە دياربەكر دەلال بووھ و لە پەناى سايبەچەورى عارفەكەچەلى كورپيەوھ كە لە ئەنجوومەنى نوپنەرانى سەرھتاي دەسەلاتى مستەفا كەمالدا نوپنەره.

وھك مار كاژى دەلايى فرى داوھ و خوێ لە بيچمى ئاغادا ھەشارداوھ و عارف بەگى كورپى لە پاداھتى ياخى راوانانى پيش سەردەمى دامەزاندنى ھكوومەتى تازە و خزمەت و ياريدەى زۆرى زەوى و زار و سامانى فرەى وەسەريەك ناوھ و ھەرچى خەلكى ئەو ناوھ ھەن بەبزنيان دەزانى و گوندبيان خواخواى ئەوھن بابى عارفە كەچەل ئاورپكى خيريان لى بداتەوھ و دەستى ميارەكى ماچ كەن.

كە ئەفسانەى چياى ئاگرى دەخوئنيەوھ خو ئەوھ ھەر بەجاري وات لى دى بەقەدەر چياى ئاگرى ئاگر بگرى و لە پيش دەمى ئەھمەدى كورد و ھەسوێ ئاسنگەر و پيرى كاروان كورنووش بۆ نەبەردى و گەورەبيى نەتەوھى كورد ببەى و بيز لە مەحموود خانى بايزيدى بکەيهوھ.

ئەفسانەى ھەزار كەلەگايان و كتيپى (بەسەرانسەرى ولاتدا) ھەر ھەمووى لە نموونە قارھمانى كوردان دەدوێ و باسى نەبەردى كوردانە.

یەشار کەمال یەکیکە لەو هونەرمەندە بە بەهرانەیی بڕوایان بەدوایی نەهاتنی شەوگار نییە و لە ئەنگوست لە چاوترین تاریکییەوه ڕیگەیی رزگاری بەرەو ڕووناکی بەدی دەکەن. هەندێ نووسەری تورک راستینەکان لە پێستی خۆیاندا نابین. لە کولانەیی رەشبینی و بێ هیژی خۆیانەوه لەم راستینانە دەنۆن، ناتوانن خۆیان لەبەر دژواری ژیان ڕاگرن. ڕیگای سانا، لە گۆشەگیری و گەردەنشینی و لە دنیا دەستبەردار بووندا دەبینن، دەیانەوی خۆشیان و دەوربەریشیان بەو سەر بکەن کە لە پێناو ئاسوودەیی و دواڕۆژیکی ڕووناکدا ناتوانن هیچ شتیک بکری. تا ڕۆمانی (تەنەکە) یەشار کەمال بار و دۆخ لە بنەپەتەوه، لە ڕۆمانی تورکدا بەم چەشن و ئاواپە. یەشار کەمال دژ ئەمانە دەووستی، بەهێز و توانی مرق، بەچاکە، بەجوانی و بەدەوی، بەدۆستایەتی و هاوڕیتی بڕوای ئەستورە و لەوه دانیایە کە لە نالەبارترین بار و هەول و مەرجدا لە پێناوی دنیاویەکی خۆشدا تیکۆشان و خەبات کاریکە لە توانستی مرقدا و دەکری. ئا ئەم رەنگ و ڕووه ئینسانانەییە کە ڕۆمانی (تەنەکە) ی کردوو بەداستان و ویردی سەر زاران و ناو و دەنگی پێ بەخشیوه.

هێز و پیزی ڕۆمانی (تەنەکە) لە بابەتەکەوهی، یا وەک ئۆکتای ئاقبال گوتەنی، «لە خۆیەپەنادانی هیزی ڕووداویکی راستەقانی» یەوه نەگوراوه^۷. بەلای ئەو و بەلای فەتەحی ناچیشەوه مەسەلەکە مەسەلەیی ئەوه نییە لە کۆمەڵێکدا بژی و ببی بەئاشنای بڕی مرق و خۆ وەپەنای هیزی ڕووداویکی راستەقانی بەدی و بەمە کارەکە بیریتهوه. بگرە مەسەلەکە مەسەلەیی ئەوهیە بڕوانتە راستینی کۆمەڵایەتی دەوربەر و راستینی مرق. خۆ ئاكتای ئاقبالیش هونەرمەند و وەستایە، بەلام تۆ بلی هەر خۆی ئەو ڕووداوانەیی بەسەر هاتبا بەم ئاواپە دوایی بەنووسینەکەیی هینابا؟ یاخۆ فرچکی خۆپنەرانەیی بەوه هەڵدایەوه کە «چەوت و چیلێ ئەم دنیاویە بەمانان راست ناکریتەوه و هەر وا هاتوو و هەرواش دەروا و چمان لە دەست نایە».

۷- ڕۆژنامەیی (وەتەن)، نیسانی ۱۹۵۹، ل ۱۶.

یەشار کەمال نووسەرێکە دەزانێ چۆن لە راستییان پامینێ و چۆن لە کرۆکەووە بروائی و چۆن رەوتی کۆمەڵ لە حالی گۆران و پەرەساندندا ترازوو بکا. نووسینەکە لە پرووی میژوووە ماک و مایەیی بیروپروایەکی راستەقانییە. لەم نووسینەدا بروای بەگور و توانی مرۆ زۆر بەتینە و بەلگەیی ئەوهمان دەداتە دەست، کە مرۆ دەتوانێ ژبانی بەرەو خۆشتر و بەرەو شیاوتر بگۆری^۸.

پۆمانی (تەنەکە) ش کە رەنگ بەراستینی ژبان دەداتەو، وەک سەرلەبەر ئەو پۆمانانەی نۆمان هینان و لەمەر ئەم بابەتە نووسراون بەژێرکەوتن و بەزینی قارەمانی سەرەکی و گوندییان دواییی دێ. گوندی و قایمقام دەبەزن. قایمقام کاتی بۆ شوپنێکی تری رادەگۆینن پەژارە و خەم و خەفەت تیی پۆدین و بەجاری ورە بەرەدا و سەری لێ دەشپۆن، یەشار کەمال لەگەڵ ئەم پەژارە و سەرلێ شپواویبەدا دەمانکا بەناشنا و دەلێ: «هەموو شتێ لە دەورووبەر سەراپەو. لە دنیا یەکی زەلامی کڕوکێدا بەتەنیا مایەو. کەوتە ناو تاریکیاییەکی ترسناکەو. گۆر بوووەو. هەستی بەتەنیا یاییەک کرد وەک گویزانی تیژ. تا ئیوارێ نەیزانی کێ هات، کێ چوو، چیی مۆر کرد، چی گوت»^۹.

لە پاشان پرسیار لە پەسوول ئەفەندی دەکا و دەلێ:

«خۆ خەریککردن. خەباتکردن بۆ سوووە، وە نییە؟» پەسوول ئەفەندی لە وەلامدا دەلێ: «بۆ سوووە گەرەم.» ئەنجا. بەدەم تەق و هۆری تەنەکەو بەرێ دەکرێ و لێرەدا دوایی بەخەبات دێ.

بەلام یەشار کەمال فیکرەت وەک رەمز و پێواری ئەمەکی خەلک و توان و گۆری خەلک و نەبرانەو هێ خەبات لەگەڵ حەمەعلی کورددا کە بۆبەریکردنی

۸- بریوانە: فەتھی ناجی. مرۆ نابریتەو. ئیستانبوول. ۱۹۵۹ ل ۱۶ .

۹- یەشار کەمال. تەنەکە. ئیستانبوول. ل ۸۸ . ۹۴ . ۹۵ . مەرج نییە وەرگێرانی تیکستەکی (تەنەکە) لێرەو لە دەقی کتیبەکەدا بەتەواوەتی وەک یەک بن.

هاتووو و لهگه‌ل مه‌مۆی نازا و دلیری تا دوا پشوو خه‌باتگیری کورددا
یه‌کانگیر ده‌کا و به‌تووشی یه‌کتریانه‌وه ده‌کا و ده‌لی:

«رووبه‌رووی یه‌ک هاتن، حه‌مه‌علی کورد پر به‌دل و زۆر به‌خۆشه‌ویستییه‌وه
ده‌پروانییه‌ قائمقام. بزه‌یه‌کی دۆستانه‌ی هاتی، له‌ره‌یه‌ک به‌سمیله‌ شۆره‌ له‌به‌ر
هه‌تاو کالپوووه‌که‌ی به‌دی ده‌کرا. به‌کول و که‌سه‌روه‌ه، گوتی: «ئۆغرت خیر
بی، به‌سه‌ر سه‌رم هاتی، به‌سه‌ر چاوانم هاتی قائمقامه‌که‌م.» قائمقام مه‌ته‌قی
پێ نه‌کرا، چاوی پر بوو له‌ فرمی‌سک، زمانی چوو له‌ کلێله. له‌ پاش چه‌ند ئه‌نجا
گریی زمانی خاویوووه‌ه. خۆ به‌خۆ بزه‌یه‌کی هاتی، گوتی: «حه‌مه‌علی،
حه‌مه‌علی» له‌ پاشان ده‌ستی به‌فیتووکی‌شان کرد، ئه‌م فیتوو به‌شیک بوو له
سیمفونیا‌ی نۆیه‌م که‌ له‌میژ بوو له‌ بیرری چوو‌بووه‌وه و جار‌ان هه‌میشه‌ به‌سه‌ر
لی‌وییه‌وه بوو.^{۱۰}

به‌لی، فیکره‌ت، سه‌باره‌ت به‌راگۆی‌زتنی بۆ قه‌زایه‌کی دیکه، ئه‌گه‌ر چی له
قه‌زای پێشوو داده‌برێ و ئه‌م راگۆی‌زتنه‌ به‌ به‌زین و ژیرکه‌وتن ده‌زانی و
تاری‌اده‌یه‌کیش له‌ کۆمه‌ل ده‌تۆرێ و زویر ده‌بی، به‌لام هه‌رکه مه‌مۆی کوردی
ده‌گاتی سه‌رله‌نوێ ئاه‌ی وه‌به‌ردا دێته‌وه و ئه‌م به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌ به‌ژیا‌نییه‌وه
شه‌ته‌ک دهدا و بر‌وای ریشاژۆی به‌راست و ره‌وایی کاره‌ پیرۆزه‌که‌ی له‌ دلدا
ده‌چه‌سپینێ و بۆ له‌سه‌ر خه‌بات سووربوون و درێژه‌پیدانی توان و وزه‌یه‌کی
نه‌به‌زی پێ ده‌به‌خشی. ئه‌م یه‌کانگیربوونه‌ لایه‌نیکی هه‌ره‌ گرینگی رۆمانه‌که‌یه،
له‌ رۆشن‌بیریکی به‌ته‌نیا مه‌یداندا ماوه و مل بۆ به‌زین که‌ چ کردوووه‌وه بی
به‌رووناکبیریک له‌گه‌ل خه‌لکا یه‌ک بگری و بر‌وا به‌ده‌مراستی راسته‌قینه‌ی گه‌ل
بینی و هی‌ز و گوری لی نه‌برانی خه‌بات له‌ خۆندا به‌دی بکه‌ی. ئه‌مه‌ هه‌م
به‌ناگه‌ه‌ینانه‌وه، هه‌م بانگ ر‌اه‌یشتنیکه‌ یه‌شار که‌مال له‌ رووناکبیرانی
را‌ده‌گه‌یینێ.

جا هه‌ر سه‌باره‌ت به‌مه‌یه‌ رۆمانه‌که‌ به‌ئاواتی خۆشبینی و داخو‌زی چاکه‌ به

۱۰- یه‌شار که‌مال، ته‌نه‌که، ئیستانبول، ۸۸، ۹۴، ۹۵. مه‌رج نییه‌ وه‌رگێرانی
تیکسته‌که‌ی (ته‌نه‌که) لی‌روه‌ه له‌ ده‌قی کتێبه‌که‌دا به‌ته‌واوه‌تی وه‌ک یه‌ک بن.

مرۆ گه یاندن و هیز و توانی خهبات به مرۆ به خشین دوایی دئ.

نووسەر له م رۆمانه دا ته نیا به روونکردنه وه دلی ئاو ناخواته وه، بگره ئه وهش نیشانه دهکا که له بهرچی ده بئ جله وی کار دهردهست کرئ، و اتا ئه وهش نیشان دهدا که رووداوان روویان له کوئ کردووه و به چ باریکدا مهیلی گۆران دهکن. ئه و رووداوانه ی که ژیان له جهنگه ی زۆرانبازیدا به دیاری دهخا ئه گه رچی هیشتا له نووسه ردا و له باری چاره که سه ده به ک پیش ئیستای ولاته کهیدا به شه قل و مؤرک نییه، به لام مهیلی خۆنآندنی ئه وه ی زۆر تیدا به هیزه که سه به ینی به ره های مۆرک و شه قلیان وه دهر دهکه وئ.

فه تحی ناجی به ره چا وکردنی ئه م لایه نه تایه ته ده نووسی: «یه شار که مال ده قاوده ق له کاتی خۆیدا سنووری راستینی به زان دووه و زانیویه چۆن چهند شتیکیش له خۆیه وه تیکه ل به و راستینه بکا و زۆریش وه ستایانه به ناکامی گه یاندووه»^{۱۱}. ئه و لایه نه هیمداری که رۆمانی (ته نه که ی) له سه ره له ری رۆمانگه لیک نیومان لیک دووتا کردووه ته وه و له ئه ده بیاتی تورکدا چیکه یه کی گرینگی بۆ راناوه، ئه وه یه، که به جیهانروانییه کی پیشکه وتانه وه قه له می لئ وه کارهاتووه، وردتر بلیم، ئه و ئایدیاله یه که مرۆی به ره و ژیانێ ئازادی و دوا رۆژی روون وه دهنگ هیناوه.

یه شار که مال له رۆمانی (ئه وانه ی له تاریکیییا پنگه دهرده کهن) دا له مه ی قاره مانی رووناکییری گوتووه و مه به ستی رۆماننووسین و داهینانی رهنگ و رووی ئیجایی رووناکی بییری له م بابته دا پئ به ره و رووی نووسه ره پیشکه وتخاوزه کان کردووه ته وه. ده توانین له گه ل ئه م قسانه ی خوا ره وهیدا ها وره وشت که یین:

«ده مه وئ ئه وانه ی به چرای سه ده ی بیسته مه وه که وتوونه نیو تاریکیایی سه ده کانی ناوهنده وه ئه م به سه ره اتانه یان له بیر نه کرین. ده مه وئ ئه وانه ی له پاش ئیمه وه دین بن به نموونه، من، به چاکه ی مرۆقان، به هه ق به ره ورییان،

۱۱- فه تحی ناجی: مرۆ نابریته وه. ئیستانبوول. ۱۹۵۶. ل. ۲۱.

بەشەرەفیان، بەزالبوونی بیروبروای جوانی ئیمە بەسەر خراپە و ناپاکی خۆفرۆش و بێ بار و لەبنەو بەر پروام قایمە و ھەرگیز نالەنگی و پر بەدەم ھاوار دەکەم ھۆسەدە بیستەم ئەو تۆ و ئەو حالی ئیمە. با لیت پروون و ئاشکرا بێ.»^{۱۲}.

بەپراستی فیکرەت و ھەزارانی وەک ئەو با لە ژياندا لە باری ئەم پۆمانەو بەشەزن، تووشی ناھومیدیش بن، بەلام یەشار کەمال نایەوئ لە پۆمانەکانیدا بەو جۆرە بیانینێ، بیروبروای نووسەر ئەمە یە، ھەریۆیە لە پاش بەزینی قارمانەکە ی ئەک مارشی ماتەم و کۆست کەوتن، بگرە سیمفۆنیای نۆیەمی بیتھۆفیان پێ دەنگیوئ.

پۆمانی (تەنەکە) لە مەیان چاپەمەنیدا وەک پروداویکی ئەدەبیی میژووی ئەدەبیاتی تورک ئەرجومەند ئەکرەم تالوو و سەمیم قۆجەگۆیز و ئۆکتای ئاقبال و نووسەرە بەناوبانگەکانی تر بەویەری ھەست بەدلاوایییەو پیشوازی لی دەکەن. سەرلەبەری ئەو نووسەر و پەخنەگرانی لە بارە پۆمانان دەکۆلنەو لە ھەوێلکۆو ئەو دەستنیشان دەکەن کە ئەم پۆمانە چەند پێ بەھەلکەوت و بەژیان چەسپ و چەند بە جیھانروانییەکی پیشکەوتانەو نووسراو.

سەمیم قۆجەگۆیز لە وتاریکی چکۆلە، بەلام زۆر بەپروو و بەنرخدا، لە ژیر سەردیری (بۆچی دەنووسین)دا، کە بۆ پۆمانی (تەنەکە) و مەسەلە ی دەوری ھونەرماند لە پاراستنی بەرژەوھندی خەلکی پەنجکێشدا و بۆ چۆن روانینە ژیان و سەرۆبەند و سیاسەت و مەسەلەکانی تر تەرخان کراو و وەک جۆرە بەرنامە یەک بۆ نووسەرانی پیشکەوتخوازی ئەمێرۆ و بۆ وەلامدانەو ی ئەو پەخنەگرانی لە مەپ گوندنووسین بەھونەر نازانن و دەلێن: (نموونە بێنەو) نووسراو، دەنووسی: «لەبارە ی ئەم مەسەلە یەو زووتر نموونە ھیناوتەو، ئیستاش (تەنەکە) ی یەشار کەمال بەشانموونە دینمەو، لە پاش خۆیندەو ی (تەنەکە) بیرم کردو، وروژام، دلخۆش بووم، گوتم: ئافەرم یەشار بۆ خۆت و نووسینت، بەپراستی نووسینە، ئەک گالتە. یەشار کەمال سازەکە ی

۱۲- رۆژنامە ی «جومھوریەت» ۱۳ ی مارتی ۱۹۶۲.

بەدەستە وەھبە، ھەر خۆی دەزانی چۆن گۆرانی دەلی و بە چ ئاوازیک تیی
ھەلەکا^{۱۳}.

فەتحتی ناچیش وەک یەکی له جاریدەرانی بەکاری ئەدەبیاتی پێشکەوتخواز
و پەخنەگریکی بەناوبانگی تورک ئەو نوویاوییانەیی رۆمانی (تەنەکە)
بەئەدەبیاتی تورکی بەخششیون. بۆ سەرجهمی ئەو نووسەرانی لە مەڕ
سەردەمی ھاوچاخ دەنووسن، بەنموونە و سەرمشق ھیناوەتەو و داوایان لێ
دەکا ئەوانیش نووسینی ئاوا لە ھەموو روویەکەو تەواو و تەبا بنووسن:

«دەلیم ئەو نووسەرانی لە خۆیان رادەبینن بەنووسین کاریکی کۆمەلایەتی
و ھاکام بگەینن و نایانەوی له ژیانەو که سەرپەلی سەرەتایە و لە بیروپروای
حازرەکییەو تێ ھەلچن پێویستە بەوردی لە رۆمانی (تەنەکە) رامپن. بەلای
منەو (تەنەکە) نمونەیکە بەدەگمەنی کەم ھەلکەوتی پێگەییوی ئەدەبیات و
بەرھەمی بەنرخێ پڕبەپری پێبازی ریاڵیزمانەیی ئەدەبیاتی ئەمروۆ ئیمەیه^{۱۴}.
نابی ئەو ھەش لە بیربکەین کە رۆمانەکە لە پرووی قوول پۆچوونە ناو کرۆکی
ژیانەو و لەو بارەو، کە چەندی نوێکاری بەپەخشانی تورک بەخشییو، نەک
ھەر لەلایەن کۆر و کۆمەلانی ئەدەبی تورکەو بگرە لە لایەن ئەدەبیاتناسەکانی
سۆفیت و ئەوروپاشەو نرخی بەرزی دراوتی^{۱۵}.

ھەر و ھا ئەکبەر باباییتفیش لەمەڕ رۆمانەکە دەلی: (تەنەکە) نمونەیی
پرشنگداری ئەو نووسینانەییە کە لەم سالانەیی دواییدا بەفرەوانی
بلاوکراو ھەو^{۱۶}.

۱۳- بەدی تەپە Yeditede ۱ ی مایسی ۱۹۵۶ .

۱۴- فەتحتی ناچی. مرۆ نابریتەو. ئیستانبوول. ۱۹۵۶. ل. ۲۰-۲۲ .

۱۵- پروانە: د. ئیرمییتف. زەنگی ناو تەم (سەرنج لەبارەیی ئەدەبی ھاوچەرخیی
تورکەو). رۆژھەلاتی ئەمروۆ. مۆسکۆ. ۱۹۵۸. ژمارە ۶، ل. ن. ستراتسووف.
سەرنج لەبارەیی پەخشانی ھاوچەرخیی تورکەو. گەلانی ئاسیا و ئەفریقا.
مۆسکۆ. ۱۹۶۲. ژمارە ۱ .

۱۶- ئا. ئا. باباییتف. لەبارەیی ئەدەبی ھاوچەرخیی تورکەو.

رۆمانی (تهنهکه) که لایه‌نه وه‌سفیه‌کانی پتوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی چقورئوفا به‌راشکاو بی‌دیار ده‌خا ئه‌و راستیه‌شمان وه‌بیر دینتته‌وه، که نه‌زموونی ره‌سه‌نی نووسه‌ر ژبانی چه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و به‌ربلاو بی، چه‌ند له‌ نیزیکه‌وه له‌ نیگارکیشانی ده‌وریه‌ری خۆی پیتۆل و زۆرزان بی، مرۆفه‌کان، پیتسه‌ت و رووداوه‌کان، مه‌سه‌له‌کانی چه‌نده له‌کرۆکه‌وه ده‌رک کردبی نووسینه‌که‌شی هینده‌ ده‌ست ره‌نگینی و قه‌له‌مسواری و شو‌ره‌سواری پیوه‌ ده‌بریسکیتته‌وه. جا که نووسینی نووسه‌ران ناوبانگیان ده‌روا و ده‌بنه‌ داستانی سه‌ر زاران سه‌باره‌ت به‌مه‌یه که خۆیان خه‌لک له‌ نیزیکه‌وه چاک ده‌ناسن و له‌گه‌لایاندا ده‌ژین. رۆمانه‌کانی ئه‌م دوا‌ییانه‌ی به‌شار که‌مال ئه‌وه‌مان پی ده‌سه‌لین که ژبانی شه‌خسی و ئاره‌زوو و ئاواتی ئه‌و نووسه‌رانه‌ی له‌ ناوچه‌رگه‌ی گوندانه‌وه هه‌لگه‌وتوون و به‌هه‌موو تان و پۆی دلایانه‌وه به‌وانه‌وه شیرازه‌ کران، داخۆ چه‌ند له‌گه‌ل ژبانی زگماکی خه‌لک، له‌گه‌ل خه‌باتی خه‌لک، له‌گه‌ل ئاره‌زوو و خواستی خه‌لکدا کولۆن و جۆشیان خواردوو.

ئه‌مه‌ بیست و سی سالی خسته‌ رۆمانی (تهنهکه) نووسراوه. ئیتر هی وه‌ک فیکره‌ت له‌ ژبانه‌دا زۆریوون، خه‌باتیان له‌ دژ زۆرداری و بی‌دادی و چه‌وساندنه‌وه پتر په‌ره‌ی ساندوو و توند و تیژتر بووه. ئیستا نه‌ک تاکه تاکه. یه‌ک که‌س یا گوندیک، یا شارۆکه‌یه‌ک له‌ پشتیان، بگره‌ جه‌ماوه‌رانی وریا و به‌ئاگای خه‌لک و سه‌ره‌به‌ری رۆشنبیرانی خاوه‌ن بیروپروای پیتسه‌وت ئه‌و لاره‌ خه‌باتگیر و کورمه‌کوره‌ نیشتمان په‌روه‌رانه‌یان له‌ پشته‌وه‌ن که ده‌مراستی چاره‌نووسی دوا‌رۆژن^{۱۷}.

۱۷- کاتی که ئه‌م باسه‌م له‌ کۆریکی یه‌کی‌تی نووسه‌رانی لقی سلیمانیدا ده‌خوینده‌وه. کاک که‌مال ره‌ئووفی هونه‌رمه‌ندی کورد. له‌سه‌ر ئه‌م باس هینانی سمفۆنیایه‌ وتاریکی روونکه‌ره‌وه‌ی پیتسه‌کی دانیشتووه‌کان کرد. منیش زۆرم لا په‌سه‌ند بوو ئه‌گه‌ر بۆم بلوایه‌ کورته‌ی وتاره‌که‌یم لی‌رده‌ا بلاو بکرده‌یه‌ته‌وه، به‌لام بۆم نه‌کرا. داوای لی‌بوورده‌ن ده‌که‌م و ئاواته‌خوازم خۆی گه‌ل‌له‌ی ئه‌و وتاره‌ بلاو بکاته‌وه.

سەرچاۋە:

يەكەم: كىتەپخانىنىڭ فىلۇلۇجىيە تورى

- ۱- لەبارەنى تەنەكەۋە، ئى. قاندر
- ۲- لەبارەنى تۇفۇق فىكىرەتەۋە، سەبىجە سەرتەل
- ۳- تىروانىنى ئومەر سەيفەددىن، ئادىن تابىئىف
- ۴- ھەندى تايبەتى خولقاندنى حوسىن رەھمى، تامىلا ناسرۇفا
- ۵- (گوندى دەيەم) ى فەقىر بايقورت ك، ئە. گولپىفا،
- ۶- چىرۆكەكانى سەمىم قۇجەگوپز رەھىلە زەبىنەلۇفا،
- ۷- مەسەلەى پروناكىبىر لە نىگائى ئۇرخان خەنچەرلى ئۇغلۇۋەۋە، واسىف نەسىب ئۇغلۇ.

دوۋەم:

- ۱- رۇمانىنى ئىنچە مەمەد، يەشار كەمال.
- ۲- بالدەكى توز (رەخنە) يەشار كەمال.
- ۳- ئۆرتە دىرەك، يەشار كەمال.
- ۴- ئوئىلمەز ئۆت، يەشار كەمال.
- ۵- بربولوت قاينىور، يەشار كەمال.

ناسکویژی

خاوهنی قابووسنامه له روویه ری ۶۴ قابووسنامه دا دهلی: «قسه ههیه، بهجۆریکی بلایی مرۆ دلی پئ شاد دهبی، بهجۆریکی دیکه ی بلایی پئی دلگیر دهبی».

دهگپرنه وه، جارێکیان هاروونه رهشید خهونیک دهبینی، له خهونیدا ددانهکانی هه موو هه لوهریبوون. بۆ سبهینی بانگی لیزانی دهکا، خهونهکه ی بۆ لیک بداته وه، لئی دهپرسی: «مانای ئەم خهونهکه چیه؟»

لیزانه که دهلی: «خا تهمه نی ئەمیرولمۆمین درێژ کا، هه رچی خزم و خویش و که سوکارت هه ن، سه ره له بهر، پیش خۆت دهمرن و که ست نامینی».

هاروونه رهشید دهلی: «بیهن سه د داری لی بدن، قسه ی وا گران و له شان ناخۆش چۆن له رووی مندا دهکری. منیکی هه رچی که سوکارم هه ن، سه ره له بهر، له پیش خۆمدا هه موو بمرن، ئیتر من له پاش وان به که لکی چی دیم؟» فه رمان ده دا لیزانیکی دیکه ی بۆ بینن. لیزانیکی دیکه ی بۆ دینن، که خهونهکه ی بۆ دهگپرنه وه، لیزان دهلی: «ئەم خهونه ی ئەمیرولمۆمین دیویه ئە وه دهگپرنی که ئەمیرولمۆمین له هه موو خزم و که سه کانی زیتر دهژی».

هاروونه رهشید دهلی: «ئاوهز هه ر ئاوهزه، لیکدانه وه هه ر ئە و لیکدانه وهیه، به لام قسه کان زۆر لیک جیاوازن». فه رمان ده دا سه د دیناری بکه ن به خه لات.

قسه ههیه هه توانی برینه،

شه کره، هه نگوینه، شیرینه،

زړهدارت بۆ به بهر دینی.

قسه ههیه سه د خۆزی به نووکه نێزه،

ژههره، تالاره، تفت و تیزه.

مرۆ لهو رۆژهوهی ئاوهزی بهچاک و خراب شکاوه و ههستی به جوان و دزیو وروژاوه، قسهی لهباری بۆ ههه باری پاناوه و ئهوهی له شان و له بهردلان گران و ناحهز بووبی به هیسک سووکییهوهی دهبرپوه، خهوش و دژوینی لی تهکاندوه و بهدهم و پل پاراوی، رووی نیو کۆر و مهجلیسی لی زهوا دیوه، ههرجیهکی رووی نیو قسه و کۆر و مهجلیسانی نهبووبی خوئی لی نهبان کردوه. بهنموونه: بهیهکی درۆ بکا نالی درۆت کرد، دهلی: «راستت نهکرد»، «راست نارۆی»، «خۆت هالی دههستی»، یا بهیهکی مردووی مردبی و کۆستی کهوتبی نالی: «فلانه کهس»، دهلی: «خوا لیخۆشبوو»، یا بهیهکی بۆ میز و گووکردن بچی، نالی بۆ میز و گووکردن چوو، دهلی: «چوو بۆ سهرپیشاو»، «چوو بۆ سهراو»، «بۆ دهست بهئاو گهیاندن چوو»، «چوو بۆ قهزای حاجهت» و... هتد.

ئهم جۆره هونهره زارپاراوییه له قسهسواریی ههموو نهتهوهبهکدا ههیه. وا پێ دهچی یۆنانییهکان له پێش ههمووانهوه قسهیان لی کردوه و بۆ یهکهم جار ترۆمی «ئهمه میزم Euphism» یان بۆ بهکار هێناوه.

ئهم ترۆمه له 1656 دا له قامووسی Bloantgloos دا بهکار هاتوه.

ئهم قاموسه بهم جۆرهی مانا لی داوتهوه:

Euphism واتا قسهی پیس و ناخۆش و له شان و بهردل گران بهقسهی جوان و خۆش و له شان سووک دهبرین.

کهواتا (ئهمه میزم: ناسکوژی) له ناو کرۆکدا ئهوهتا له بری قسهی نالهبار و رهق و دزیو قسهی لهبار و نهرم و جوان بهکار بێنی.

ئهوانهی له (ناسکوژی) یان کۆلیوهتهوه، به کهمی شاخ و بال لی رواندن و ورده دهسکارییهوه بهواتای قسه بهنهزاکهت دهبرینیان بهکار هێناوه.

بێگومان ههموو وشهیهک، ههموو قسهیهک، ههموو رستهیهک کار له مرۆ دهکهن؛ باری پهوانی (پۆحی) ی تایبهتیتیی خۆیانیان تیدا دیننه گۆرێ.

ناسکوژی له بنه رهندا بۆ ئهوهیه، تا ئه اندازهیه که له کاری قسه، بهتایبهت کاری قسهیهکی له شان گران و ناخۆش و پیس و ناله بار کهم کریتتهوه و ئهوه باره ناهه نجا رهوانی (رۆچی)یهی به بۆنهی قسه رهقی و کرچ و کالییهوه دیته گۆڕی، سووک و له بهردل خۆش کری.

مرۆ له بهرچی هه ربینا پهنا وه بهر ناسکوژی دهبا و له قسه و گفتوگۆدا به کاری دینی؟ بۆ وه لامدانهوهی ئه م پرسیاره پیویسته هیندی لایه نی بیۆلۆجی و فیزیۆلۆجی روون کهینه وه.

جا بۆ ئهوهی له مه چاتر بگهین، ده بۆ تیۆری دوو پێرۆ دیاردیه که ی ئی. پ. پافلۆف به بیر بێنینه وه.

یه کهم پێرۆی دیاردی به پیتی تیۆری (دوو پێرۆی دیاردی) ی ئی. پ. پافلۆف، له ئه نجامی کاریکی فیزیکییه وه دیته گۆڕی. ئه مه یان مرۆیش و سه ره له بهری گیانه له بهرانی شی تیدا هاویه شن. سه بارت به کاریکی فیزیکی چ مرۆ، چ گیانه بهر ههست به ئازاری، به ئی شی ده که ن.

هه رچی دووم (پێرۆی دیاردی) به تهنیا مرۆی به رده که وێ و هه ره له ودا به دی دی. ئامی ری به بنه ره تی، ئه م پێرۆی دیاردیه ییش وشه یه و هه ره که پافلۆف ده لێ، ئه مه «دیاردی دیاردیه یانه».

ئه م دوو (پێرۆی دیاردی) به لیکیش ده چن. لیکچوونی شیان له وه دایه که هه ردوکیان کار له جهسته ده که ن، به لام کاری ئه میان له گه ل کاری ئه وی تریندا زۆر جیا وازه. ئه گه ر پێرۆی یه که می دیاردی، واتا له کاتی که دا ئه و جیهانه هه یه تییداین، فیزیکانه کارمان تی بکا و ئه م کار تیکردنه ییش، که نیشانه ی خۆی به خۆیه وه یه، یه کسه ر به سه ر ده چی و پشووی ده بری، پێرۆی دووم دیاردی که وشه یه، مه رچییه و هه موانییه و هه ر بۆیه ش به رده وامه.

پافلۆف بۆ روونکردنه وه ی ئه م مه به سه ته نمونه ی خوار دی نیتته وه:

کاتیکی وشه ی مسکی، هه لۆوه مان به زاردا دی، ئه وی گو یی لی بی ئاوی له زار ده زی و ده هرووژی و ئه م ئا و له زار زاین و هورووژانه بۆیه مه رچییه،

چونکه ئیمه مسکی و هه‌لووژه به‌چاوی خو‌مان نابینین، نایان‌چێژین، چه‌شکه‌یان ناکه‌ین، بگره‌ته‌نیا هه‌ر به‌و ناوه‌ینانه‌یان کار له‌ خو‌شمان و له‌ گوێگریکی دیکه‌ش ده‌که‌ین. جا ئه‌م ئاو له‌ زار زان و هورووژانه‌ وه‌نه‌بێ ته‌نیا هه‌ر یه‌ک تاکه‌ مسکی، یا یه‌ک ده‌نکه‌ هه‌لووژه، یا هه‌ر بۆ دووانیان، یا هه‌ر بۆ سیانیان وا بێ، بگره‌ بۆ هه‌موو مسکی و هه‌لووژه‌ی دنیا وایه‌ و هه‌ر سه‌باره‌ت به‌مه‌شه‌ مه‌سه‌له‌که‌ هه‌مووانی و به‌داوینه‌.

که‌واتا: وش، که‌ له‌ هه‌موو مه‌یدانیکی ژبانی مرۆدا زۆر گرنگه‌، له‌ مرۆ کار ده‌کا و هه‌ر له‌ به‌ر هه‌ندیشه‌ باری په‌وانی (سایکۆلۆجی) ی جو‌ربه‌جو‌ری لێ ده‌که‌وێته‌وه‌. وش هۆیه‌که‌، هێندێ جار شادی و دل‌خۆشی، هێندێ جار خه‌م و کول و که‌سه‌ر، هێندێ جار خو‌ریه‌ و هه‌راسانی و نیگه‌رانیی لێ دێته‌ گوێرێ. دیاره‌ سه‌له‌مینه‌وه‌یه‌ک له‌ وش ده‌که‌وێته‌وه‌ که‌ هه‌موو کاتی له‌ خو‌ش نایه‌ و له‌ به‌ردل سووک نییه‌. به‌کاره‌ینانی به‌شیکی زۆری وش له‌سه‌ر دل‌ گران و ناخۆش ده‌بێ به‌ سۆنگه‌ی په‌ژاره‌ و نیگه‌رانییه‌کی زۆر بۆ مرۆ، باری په‌وانیی جو‌راوجو‌ری بۆ ده‌گورێتی. کاریکی فیزیکانه‌ زۆر جار پشووکورته‌ و له‌ پاش مه‌ودایه‌کی که‌م شوپ و ئاسه‌واری نامینی و له‌بیر ده‌چێته‌وه‌. هه‌رچی کاری وش و قسه‌یه‌، یا کاریکی له‌ وش و قسه‌ ده‌که‌وێته‌وه‌ کاریکی مه‌عنه‌وییه‌، کاریکی مه‌نتیقییه‌. کاریکی فیزیکانه‌ جه‌سته‌ی مرۆ له‌ ده‌رپرا زه‌ده‌دار ده‌کا، هه‌رچی کاری مه‌عنه‌وییه‌، ته‌ل و داوی دل، ژبی ده‌روون، تاری می‌شک ده‌بزوینی. کاری فیزیکی مه‌رجی نییه‌، هه‌ر بۆ وچانیکه‌. کاری مه‌عنه‌وی بۆ وچانه‌ و بۆ هه‌میشه‌یه‌ و کاریکی وا به‌هێز و گو‌ریشه‌، هه‌تا هه‌تا هه‌ر ده‌مینێ. له‌ ناو کورده‌واریدا قسه‌ له‌مه‌ر قسه‌ی تال و کرچ و کال و ناخۆش زۆر کراوه‌ که‌ گو‌تراوه‌: «زانی زووان سا‌رێژ ناوی»، «زانی شمشیر خو‌ش ئه‌وێته‌وه‌ زانی قسه‌ خو‌ش ناوێته‌وه‌»، «قسه‌ هه‌یه‌ خو‌زی به‌ نووکه‌نیزه‌» هه‌روا له‌ گو‌تره‌ نه‌گو‌تراون و به‌ ریکه‌وت نه‌بێژراون، بگره‌ «گی‌ژراون و بێژراون و وێژراون».

که‌واتا کاریکی له‌ وش و قسه‌ ده‌که‌وێته‌وه‌ و سه‌له‌مینه‌وه‌ و نیگه‌رانییه‌ک له‌

کاری وش دهنه نیتته وه به هیزتر و به زه برتره . هه ره له بهرئه وهیشه په نا وه بهر ناسکو پژی دهر بئ و زور جار «په رژین له پرووت وه گولاو بئ» و «شه کر له دهمندا بئ» و «دوور له م به ره وانیه» و «دو له پرووی حازری» و «حاشایه کی جه نابت» و «گوپی شه یان که پر بئ» و «بیلامانی» و «ته شبیات نه بی» و «شهرع شهرمی نییه» و «کورد واتهنی» و «کابرا واتهنی» و... تادیشی له پارسه ننگ ده کری و له کرچ و کالی و بی تام و پیزی و بی نمه کی قسان سووک ده کریته وه و دلی گوپگری بی نارهنجی و دهر وونی بی جه خار نابئ. به راستی له بارتین هوی خو له قسه ی رهق و تهق و کوت و مه ترهقی و یه کراست بواردن ناسکو پژییه . ئەم هونه ری ناسکو پژییه ش بارگه لی ره وانی (روحی)ی ئەوتۆ پیک دینئ، له بری دل ئازاردان و نیوان ئالۆزاندن، دلنیا یی و نیوان کۆکی پیک دینئ. له جیاتیی دژمنایه تی دۆستایه تی خو ش دهکا . هه ره یه ک پروداو، ده کری به دوو باریدا دهر بری. به نمونه پروداویکی ناخوشی وه ک مردن ده توانی به «خۆتان خو ش بن... که ی ته مه نیدا وه حازری؟» له خاوه ن مردووه که بپرسی و ده توانی به «که ی مرد»یشی لی بپرسی. به لام کیه هیان له بارتره؟ دیاره هیی یه که میان.

پیم وایه به و سه ره بوردی قابووسی کوری وه شمگیر له مه ره هاروونه ره شیدی ده گپریته وه و کردمان به دیاچۆکه ی ئەم نووسینه، ناو کرۆکی مه به سه ته که مان به ده سه ته وه دا .

ئوه تا کورد هه ره ئو پروداوه به چند جۆره شیوه و رشتی ده لی. له بری وه ی بلی: «فلانه که س مرد» ده لی: «خوا برديه وه». «به جیگه ی هه قی گه یشت.» «کۆچی دوا ییی کرد.» «سه ری نایه وه»، به لام بۆچی کاری ئو شیوه دهر برینانه ی له بری یه کتر دین له یه ک پله و پایه دا نین؟ بۆچی ئو باره ره وانیا نه ی له کاری ئەم شیوه دهر برینانه ده که ونه وه جیاوازن و له یه ک ئەندازه دا نین؟ ئەمه هه بی و نه بی ته نیا به مه سه له یه ک روون ده کریته وه: وش و قسه یه ک که به ناسکییه وه کار ده که نه گویدر له پیشان واتای سه ره به خو و تابه ت و جیاوازی خو یان هه بووه و به ته واوه تی بهر سی بهر و تیشکی

واتایه کی دیکه نه که وتوون، به لام هر کاتیکى ئەم وشانه ناسکویژانه، به کار دینین گیانی واتای تازهیان به بهردا دئ و تا ئەندازیهک واتاگۆرپیهک دیتته گۆرئ. دیاره، گویدێر به کراست له واتا تازهکه ناگا، بگره هر له ههوه لکوه به یاریده ی بارودۆخی قسهکه، به کۆمهگی شیوازه هونهری دهربرینی قسهکه، به هاریکاری نیشانه و کتله پئی له واتای مه بهست گه یشتن، له گه ل و اتا تازه که دا ده بئ به ئاشنا و رۆشنا و به سه ر و سیمای رواندنیکی نوپوه لیک ئاشکرا ده بن. ئەم واتا تازه یه هه روا له خۆرا ناگۆرئ. تا بهر تیشک و هه لومه رگی تازه نه که وئ، رهنگ و رووی ئاشنایه تیی لئ نه نیشتی، نه بانى و ناموویی لئ ناته کتته وه.

وش و قسه ی بۆ ناسکویژی مشتوما لکراو، تا زۆرتر له چه رخی رۆژگار بدرین لیک و لووستر ده بن، تا پتر بهر نه رمه ساوی به کاره یئان که ون واتا تازه کانیان به دن چه سپتر و پر به بهرتر ده بن و له پاشان به سووک و سانایییان تئ ده گه ین.

له کورتی بیبرینه وه، یه که وراست له واتای وش و قسه ی ناسکویژانه ناگه ین، به پێچ و په نا بۆی ده چین. گویدێر به کسه ر له وه ناگا قسه که دهرباره ی چیه. له پاشان له مه بهست ده گا. ئا ئەمه یه چیه تیی ناسکویژی، ئەمه یه هونه رمه ندایه تیی مرۆ، ئەمه یه بلیمه تیی بنیاده م. ده زانی خه به ریکی ناخۆش، رووداویکی گورچوویر، ناچاره له خپوی خه به ره که ی راگه یینئ، به لام چۆنی راگه یینئ؟ هه روا زه ق و زۆپ؟ نه خیر. له زه بری رووداوه که که م ده کاته وه، له مه به ست گه یاندنه که دا ده مار خا وکردنه وه یه ک هه یه. هونه ره که خۆیشی له م ده مار خا وکردنه وه یه دایه. ئەم ده مار خا وکردنه وه یه ییش له ناراسته وخۆ دهربرینی مه به سه ته که دایه. گوێگر له پاش قه برئ ئینجا تئ ده گا که رووداوه که ی به و شیوه یه تئ گه یاندراره.

به نمونه رستی «له ژياندا نه ماوه» به واتای «مردوو» له پيشان زۆر به زهمهت واتای مه به ستی به ده سه ته وه داوه و به یارمه تیی ده ق و نیشانه وه نه بووی تئ نه گه یشتووین، واته: ته نیا به ده م قسه و له ناو ده قی قسه دا

مانای مه‌به‌ستی ده‌گیاندا. له بارودوخی وادا بیر له‌وه ده‌گریته‌وه، ئەم قسه‌یه نه‌زاکه‌ته، یا ئەم بره‌ قسه و رستانه کام واتا ده‌گه‌یی‌ن؟ که‌چی له پاشان کار ده‌گاته ئەوه که هیچ‌ه‌وه‌جه به‌وه ناکا تو لیت بشیوئ.

زۆر روون و ئاشکرایه قسه‌گه‌لی به‌نه‌زاکه‌تی «فلانه که‌س عه‌مری دا به‌حازری»، «به‌ر رهمه‌تی خوا که‌وت»، «رۆحی به‌به‌هه‌شت شاد بوو»، «دنیا‌ی به‌جی هه‌شت»، «بینایی چاوان بۆ خۆی برديه‌وه» و هه‌ی دیکه له چاو قسه‌ی «فلانه که‌س مردوو» هه‌ند کاریگه‌ر نین، خه‌به‌ریکی به‌ رستی «مردوو» ده‌رده‌بدری زۆر به‌ئیش و ئازاره، کاری قسه زۆر به‌هه‌زه، به‌په‌نه‌ی ئەم کار تیکردنه‌وه که نا‌هومیدی و په‌ژوانییه‌ک دینه‌ گۆری، زۆر خه‌ست و خۆلتره. به‌و ناسکوژییه‌ خه‌به‌ره ناخۆشه‌که له سیفه‌تیکی ده‌روونییه‌وه ده‌په‌چین و سیفه‌ته‌ ده‌روونییه‌که له‌م کاره‌دا ده‌وریکی گه‌وره ده‌گپری.

ناسکوژییه‌کانی زمانی کوردی بۆ چ مه‌به‌ستی، به‌چ هۆیه‌که‌وه به‌کار ده‌هه‌ندری‌ن؟ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەم دوو پرسیاره وه له‌سه‌ر بنه‌چه‌کی ئەم پرسیارانه ده‌توانین بیانکه‌ین به‌ دوو بره‌وه:

بری یه‌که‌م جار جار ئەو قسانه‌ی به‌رده‌که‌ون که له بری قسه‌ی قه‌ده‌غه و له شان و له به‌ردل گران، زۆر به‌ ناسکییه‌وه به‌کار ده‌هه‌ندری‌ن، جا لێره‌دا له راستیدا وه‌نه‌بی هیچ قه‌ده‌غه‌یه‌ک هه‌بی، مه‌سه‌له‌که به‌ نیاز و خوازی ئەو که‌سه‌یه که قسه‌کان ده‌کا.

هه‌رچی بری دوومه، ئەو قسانه‌ی به‌رده‌که‌ون که له جیاتی قسه‌گه‌لیکی له زماندا به‌کاره‌ینانی نادرست بن و نه‌شێن به‌زاردا بێن (قه‌ده‌غه) کرابن و گوتنیان له به‌رژه‌وه‌ند نه‌بی و له کۆر و مه‌جلیس و شوینی کۆمه‌لایه‌تیدا به‌کاره‌ینانیان ناشایان بی و هه‌یندی جار له چوارچۆیه‌ی ئەده‌ب و بیر و بروا به‌ده‌ر بن به‌کار ده‌هه‌ندری‌ن، جا، که به‌کاریش ده‌هه‌ندری‌ن هه‌یندی جار له قسه نادرسته‌وه‌که‌ش تا ئەندازه‌یه‌ک نزیک و خزم و جار جار به‌ ناسکی و ناو به‌ناو به‌ په‌نا و په‌رده‌ن. به‌کورتی، بری دووم قسه‌گه‌لی ده‌گریته‌وه که له‌باتی قسه‌ی قه‌ده‌غه به‌کار دین.

جا له نیاوان بری یه کهم و بری دووه مدا فهورق و سوویه کی سهره کی هه یه. قسه ناسکوژییه کانی بری یه کهم له گه ل مانا و مه بهستی ئو قسه و وشانه ی له بریان دین سهر به سهر هاوچووتن و پر به واتای یه کن. به ههر کام له قسه کان ده توانی مه به ست بپیکی، چ به میان، چ به وی تریان. چونکه زور به هاسانی مه به ست به دهسته وه دهن. به لئ راسته له رووی رست و شکل وه وش و قسه ناسکوژییه کان له وانه ی له بریان ده گوترین جیاوازن، واته: نه وشه کان، نه قسه کان له وان ناچن، به لام واتا و مه به ست ههر ئو واتا و مه به ست. مه به ست ناشیوئ، ناگوژی، به روونی تیان ده گه ین، ههر له به رئه وه یشه که له بری «مرد» قسه ی «به رحمهت چوو» و «به مالی هه قی گه یشته» و چی و چی تر به کار دینن، واتای گشت ههر یه که. ههر ئو هنده یه ئو مه به ست گشته به شکل و شیوه ی جوړاوجوړ دهره بردرئ. ته نانه ت له ناووسینیشدا، واته بی کتله پتی ناووسینیش ههر تیان ده گه ین. به لام ههر چی قسه و رستی ناسکوژییه بری دووه من له گه ل ئه وانه ی بری یه که مدا به چهند نیشانه یه که ده توانین جیا بکه ینه وه. ئو قسانه ی له بری قسه و وش قه دهغه به کار دین له رووی شکل و شیوهش و له رووی مه به ستی شه وه لیک جیاوازن و له گه ل یه کدا هاوپیوه ند نین. ته نانه ت هیند لیکه وه دوورن بوره خزما یه تییه کیشیان له واتادا پیکه وه نییه. له ناووسین و به کتله پتی ناووسین نه بی به زحمهت تیان ده گه ین.

به نمونه: هیندئ ئه ندامی لهش، هیندئ کرده وه ی بیؤلوجی له ناو زانیانی پسپوری چهند زانسته ی کدا، له بری وه ی به ئاشکرا و به ناوی خو یانه وه بنووسن، دین به پتی لاتینی و به زاروه ی لاتینیان نیدو ه نووسن. واتا هه موو که سی تیان ناگن، ته نیا ههر ئو پسپورا نه تیان ده گن.

قسه ناسکوژییه کان له زور سهره وه ده توانین بربر که ین. ئه مه به پتی نیشانه یه که، که خو ت په سندی ده که ی. ده توانی به پتی بابه ته کانیان دابه شیان که ی، به لام ئه مه زیتر به لای باری میکانیکیهت و پوآله تدا ده که وئ. ده ستوانی به باری رهوانیاندا دابهش که ی، چونکه هوی رهوانی و سوژیزوینی له قسه ی

بەنەزاكتەدا دەور زۆر دەبینى. ئەمانە لىكتەر كار دەكەن، بەلام دابەشكردىنى وا لە پرووى زمانەوانىيەو پرمەبەست نىيە.

ناسكوپژىيەكان لە بارى لە زمان كۆلىنەووه بە جوړى دابەش دەكرين كه هەريەكە فالىيەكە بۆ Euphism دروست كردن. جا لەم بارهوه ناسكوپژىيەكان لەم پىرانهى خوارهوهدا خى دەبنەوه:

يەكەم: وش و قسەگەلىكى لە گوتن و نووسىندا نەتوانى بياندركىنى ناچار پەنا وەبەر نەگوتن و نەنووسىنيان دەبەى و ئەمە خۆى بۆ خۆى ناسكوپژى دىنپتە جوړى. ئەمانەيش بەزۆرى جنىو و قسەى ناشىرين و دزىو دەگرەوه و لە دووى رستانەوه دىن. دەبينى قسەكەر، لە پىر هەلوپستىك دەكا و قسەكانى دەبىرى و تەنيا بەناهەنگى دەنگ و چاره بەيەكدا دان و چروچا و گرژ و مۆنكردندا هەست دەكەى وشىك، قسەيەكى پەنامەكى هەيە بەلام قسەكەر لە دەربىرىنى ئەوهى پى نارەوايه و شايانى گوتنى پىوه نابىنى، يا بلىن ئەو قسە نابەجىيەى سانسۆر كردوه.

لەم قسە و رستانەى خوارىندا ئەم جوړە ناسكوپژىيە بەناشكرا بەرچا و دەكەوى:

بەنمونه: قسەگەلى وەك «هەى لە خۆت و...»، «هەى لە گوپى...»، «باشە تۆ هەمووى بخۆى، ئەى من...»، چەند رستەيەكن و بەناتەواوى گوتراون و لە جياتى تەواوكردن نوختەيان بۆ داندراوه. جا ئەم نوختە دانانە بۆ زۆر مەبەستى دىكەش دادەنرپن.

دووهم: هيندى جار ئەم ناسكوپژىيە بە گوپىنى قسەكان پىك دى. وەك ئەوهى لە باتى «برىسيەتى» بلىى «دەمى بەقوتەوه گرتوه» و لە برى «گىرفانى بۆش و بەتالە» بلىى «ئەسپى لە گىرفانىدا سەوزەلە گيانم دەلى» و لە برى «وەك سەگ دەوهپى» بلىى «دەمى كردوهتە ئاسمان» و لە شوپن «دەچم مىز دەكەم» بلىى «دەچمە سەرىپشاو» و لە جىي «دەرىپى» بلىى «ئاوەلكراس» و لە جياتى «حىض» بلىى «بىنوپژى» و لە باتى «ق... ئن» بلىى «شەرمى» و... هتد.

سیپه: هیندی جار قسه‌کان ناحه‌زن و به‌گۆرینیکی تایبه‌ته‌وه، یا به‌یادرییه‌کی مهرجی (ئیشاره‌تیککی شهرتی) یه‌وه ده‌گۆرین. جا له زمانی کوردیدا بری وش و قسه‌هه‌ن، به‌یه‌ده‌گ بۆ ئەم مه‌به‌ستی خۆ له قسه‌ی له شان گران پاراستنه به‌کار دین:

«هه‌ی واو وایکراو»، «فلانه‌که‌س»، «کابرا»، «وانیک»، «هه‌رامه»، «هه‌ین»، «شته‌که» و «ئه‌و، ئه‌وان» و... هه‌ند، هه‌موو له‌م بابه‌ته‌ن.

چواره‌م: هیندی وش و قسه‌ی قه‌ده‌غه به وش و قسه‌ی زمانیککی بیانی ده‌رده‌بردین. به‌نموونه: له بری «شیت» «ناقص العقل» عه‌ره‌بی و له جیاتی «مردوو» «اهل القبور» و له باتی «گانکردن» «مماره‌سه‌ی جنسی» به‌کار دین.

پنجه‌م: به‌کینایه‌ ده‌برینی ئه‌و وش و قسه‌یه‌ی له مرۆ خوش نایه‌ن. به‌نموونه: له بری «فلانه‌که‌س مرد» ده‌گوتری «ئه‌سته‌یره‌ی له ئاسمان کوزایه‌وه»، «چاوی له‌م دنیا‌یه‌ لیک نا»، «چوو به‌ خاکه‌وه»، «کۆچی دوا‌یی کرد» و... هه‌ند.

شه‌شه‌م: ده‌برینی وشه‌گه‌له‌یککی که له گوێگر خوش نایه‌ن به قسه‌ی جۆراوجۆری تر ده‌گوترین له بری «که‌ر» «گویدریژ» «چاره‌وی»، له بری نه‌خۆشیی پیس «دوابراوه‌که»، «بێ ناوه‌که»، له بری «نه‌خۆش» «ناساخ» له بری «ژنه‌که‌م» «ماله‌وه‌مان»، «دایکی منداله‌کان»، «که‌یوانۆم»، «هاوسه‌ره‌که‌م» ده‌گوترین.

هه‌وته‌م: ده‌برینی وش و قسه‌ی له شان گران به‌ گۆرینی. وه‌ک: له جیاتی «درۆکردن» «راست نه‌کردن» و له بری «ده‌کردن» «پال پتوه‌نان» به‌کار بێنی. جا هه‌رچه‌ند له هه‌موو ناسکوژییه‌که‌دا گۆرین هه‌یه به‌لام گۆرینه‌کان هه‌ریه‌که به‌جۆریکه. هیندیکیان هاوپیته‌ندی مه‌جازیان به‌ئاشکرا روونه و هیندیکیان روون نییه و هیندیکیان هاوپیته‌ندیان هه‌ر نییه. «نه‌خۆشیی پیس» و «بێ ناوه‌که» هه‌یچ هاوپیته‌ندییه‌کیان له نێواندا نییه، به‌لام «درۆکردن» و «راست نه‌کردن» هاوپیته‌ندن، چونکه «درۆکردن» جۆریکه له «راست نه‌کردن».

ههشتهم: دهربرینی وش و قسهی له شان ناخۆش به فرانه لۆجیی
 جۆراوجۆر، وهک: له جیاتی «شیتبوون» «ههوا لهسهردان»، «ئهقل تیکچوون»،
 «بهکیو کهوتن»، «دانهکیو»، «بزرکاندن»، له جیاتی «گان پینهکران» «له
 پیاوهتی کهوتن» و له باتی «لهمندا لچوونهوه» «عوزر نهشوشتن» و له بری
 «کوشتن» «ههناسه له بهربرین»، «پرزه لی برین» و له جیاتی «کهی» «گوئگران»
 و له جیاتی «کویریوون» «چاو سپییوون»، «ئای چاو داهاتن»، «رهشایی
 داهاتن» و له بری «تپین» «با لی بهربوون» و... هتد.

نۆیهم: پیاو و ژنی خراپ و پیس به وش و رستی جۆربه جۆر دهربرین، وهک:
 «له بهزهی خوا به دوور» له بری «پیاوی خراپ»، «داوین تهی»، «بهیداخ بۆ
 هه لکراو»، «خۆل و دۆ بهسهرداکراو»، «پرچ برای»، «شار به دهرکراو» له بری
 ژنی خراپ.

دهیهم: وش و قسهی ناخۆش به رهوا ژکردنه وه. ئه مهیش یهک له هۆ
 سه رهکییه کانی ناسکوژییه. ئه م جۆره ناسکوژییه ناسکییه که ی له تهوس و
 تیزه دایه که تۆ شتیکی خواسایی هه لده گتیبیه وه و هه لاودیوی ده لئی. یهک له
 شتانهی که نه زا که تیکی کۆمیکانه دینیتته گۆرێ ئه م قسه ئاو ژوو کردنه وه یه یه.
 کاتیکی به «ترسنۆک» یک ده لئین (پاله وان) و به (نه زان) ئ ده لئین
 (فه یله سووف) و به (پیری ده لئین (لاو). ئه مه مانای ئه وه نییه که واتای
 ئه سلئی وشه کان به بن لئیه وه ده که بن و پئی لی نانین، بگره به ئاشکرا دیاره
 مه به ستمان لئره دا گالته یه، دهنه ترسنۆک چۆن ده بی به پاله وان. ئه مه شتیکه
 به مه جازی کینایه به کار دئ و (تهکم) یکی تیدایه.

جا با بئینه وه سه روکاری شتی قه دهغه. بئگومان له هه موو زمانیکدا
 کۆمه لی ناو و رست و نیوچه رستی وا هه ن که له گوتن نایه ن و قه دهغه ن و
 مافی ئه وه یان نییه له ناو کۆر و مه جلیساندا بگوترین. به شتیوه یه کی
 ناره سمییانه قه دهغه کراون. ئه م قه دهغه نه برتکیان سه ره به پرووچ و
 ئه فسانه ن و به شتیکیان سه باره ت به هیندی شتی دیار و ئاشکرا و هیندیکیان
 له بهر ریز لئنان و قه درگرتن ناگوترین و ناسکوژی له مه دا دهریکی گه وره

دهگيږي. وش و قسهی قهدهغهی زمان له هۆ و سوځگهی جوړاوچوړ دهکهونه، به لام دتوانين به تومهری له دوو بری گهورهياندا خړ کهينهوه:

بری به کهم ئهوانه که به پيی داو و دستوری ئاکار قهدهغه کراون. ليرهدا شتيک، يا رووداویکی ئاشکرا و دیاری ناودهبرئ، ئه مانه شتانیکن، رووداوهگه لیکن که له ژياندا هه و کهسیان لی لاری نییه. به راشکاوی و ئاشکرا دهرپینیان هیچ ترسی، رهمه کیتی و رهمه کیتی ره شه خه لکایه تیه که ودهنگ ناهینئ، به لام بۆ مروؤقیکی شارستانی گوتنیان له نیو کوؤر و مهجلیساندا به عیب و شوورهی ده زاندرئ و به ناشیرین و دزیو له قه له م دهرئ. نیوی هیندئ ئه ندامی له ش بهر ئه م بره قهدهغانه ده کهون.

هر کاتیکي به زاردا هینانی هر کیهه ئه ندامیکي قهدهغه مان لی به ناچاری بی، ئه وه په نا وه بهر ناسکوژی ده بهین. به وش و رستی بیانی، به یه کرپاست دروستکردن و داتاشین، به گه لی ریگهی پر پیچ و په نای ناسکوژی دهرده برین.

له زمانی کوردیدا «ذکر»، «مخرج»، «دهعبا»، «هین»، «وانیک»، «هرامه»، «شهرم»، «چووک»، «ناولنگ» و چی و چیی تر... له بری ناوی ئه ندامی مه بهست به کار ده هیندرئین.

هه چی بری دوومه ناوی ئه و شتانه که له بۆچوونی پروپوچ و رهمه کیانه و ترسه وه دروست بوون. به شی هه ره کوئی ئه م بره، ناوی ئه و شتانه که به ناین، هر ئاینیک، قهدهغه کراون.

ئینسانانی سه ره تایی پتیا و بووه پتیه ندیه کی ئه فسووناوی له نیوان شت و ناوه که هیدا هه به. له بهر ئه مه ناو بردنی ئه و جوړه شتانه ی لیپیان ترساون، یان لیپیان خوؤش نه هاتووه قهدهغه کراوه. به نمونه:

ناوی «شهیتان»، «طاوس» یا ناوی هر شتیکی (ش) و (ط) ی تیدا بی به ئاینی ئیزدیپان نابی به زاردا بئین و قهدهغه ن.

به شتیکی دیکه ی وش و قسه که هر بهر ئه م بری دوومه ده که وئ ئه وان که

پتوهندیيان به ژيان و بژيوي خيزانه‌وه هه‌يه. له رۆژه‌لات هه‌ر له كۆنه‌وه وا باو بووه ژن و مي‌رد ناوي يه‌كتريان به‌ناوي خوڤانه‌وه نه‌هتانه‌وه. له كورده‌واريدا تا ئيستايش ژن به مي‌ردى ده‌لى «باوكى مندا له‌كان»، «خودانى من»، مي‌رديش به ژنه‌كه‌ى ده‌لى «كولفه‌تامن»، «خيزانه‌كه‌م» و له بانگ‌گردندا مي‌رد به ژنه‌كه‌ى ده‌لى «ئافه‌رت» و ژن به مي‌رده‌كه‌ى ده‌لى «پياوه‌كه». جا ئه‌مه هه‌ر له ناو كورده‌واريدا وايه، يان خه‌لكى تريش وان ئه‌وه له مه‌سه‌له‌كه ناگۆرئ، به‌لام ئه‌وه‌شت له‌بهر نه‌چئ كه ئه‌م قه‌ده‌غانه له زۆر شوئنى ناوشار و خيزانانى به‌ر شارستانىتى كه‌وتوو له قه‌ده‌غه‌يى ترازان و مي‌رد و ژن به ئاشكرايش ناوي يه‌كتري دين. خو جاري ئه‌گه‌ر ژن و مي‌رده‌كه تازهبووك و تازه‌زاوا بن، هينده گوئ به‌م ناسكوئژييه نادرئ. مالى خو شه‌ويستيم كوئره‌وه كرد، قه‌ده‌غه و مه‌ده‌غه ده‌زانئ؟ هيندئ جار خزمایه‌تییكه له نتيوان ژن و مي‌رددا بارى مه‌سه‌له‌كه ده‌گۆرئ. زۆر ژن و مي‌رد به «ئامۆزا» و «مىمزا» و «پوورزا» و «خزمه» نيوى يه‌كدى ده‌بن. يا هيندئ جار ئه‌گه‌ر كه‌سى له پله و پايه‌يه‌كى به‌رزتردا بئ ئه‌وه به «جه‌تاب» و «گه‌وره‌م» و «كاكه» و «هاپۆ» و «خالۆ» و «مامه» و «مامۆستا» و «وه‌ستا» و «ياشئخ» و «سه‌يد» و «خودان» و «سه‌يدا» و «به‌گم» و «ئاغا» و «ميرزا» و «حاجى» و «مه‌لا» و «ريشسپى» و «پۆپ چه‌رمگ» و «ده‌رويش» و «سوڤى» ناو ده‌برئ. هيندئ جار ناسكوئژييه‌كه نه‌ك هه‌ر به‌وش و قسه‌ى رووت و بئ شاخ و بال ده‌گوترئ بگه‌ر قسه‌گه‌لى وه‌ك:

«عه‌يب نه‌بئ» و «به ئىستىلاخ» و «دوور له‌م به‌ره‌وانىيه» و «له رووت به‌گولاو بئ» و «له رووت به‌په‌رژين بئ» و «دوو له رووى حازرى» و «شه‌رع شه‌رمى نييه» و «كورد واته‌نى» و «قسه وا دئ» و چى و چيى تريشيان له پارسه‌نگ ده‌خريين و ناموئى و دردۆنگى و له شانگراينيان پئ خاو ده‌كرينه‌وه.

جا هه‌ر له‌م جوړه قه‌ده‌غه و نيوه قه‌ده‌غانه ده‌توانين ناوي برئ نه‌خوئى و ده‌رد و په‌تا و ئاهۆ به‌بهر بيئنه‌وه. نه‌خوئى قورس و گران و كوئشده و كارى و بيس به‌زۆرى ناويان ناهيندري و شى ديكه‌يان به‌نه‌زاکه‌ته‌وه له برى

دهگوترین. «بئی ناوهکه»، «دوابراوهکه»، «ناو بهگهرووی ئاشاچوووهکه» له بری «سیل و ئیسقا و دهردهباریکه و لارهشه» و زۆر نهخۆشیی تر دهگوترین.

ههک ههر بهناوگۆڕین بگهه زۆر جار که قسه لهه جۆره دهردانه دهکری، چ بهقسه و چ بهئیشارهتی دهست و دهنگ و چروچاره گرژکردن و بیزیان «گوپی شهیتان کهه بئی» و «کری داوود سلیمان» و «مۆری محهمهدی شهریف» و «قهزا و بهلا» و... هتدیان لهگهلا دهگوترین.

ئهم ناسکوژییه خۆی (کینایه)یه و به عهههیبیهکهی (لطف التعبیر عن معنی مستکره او محظور)ه.

بۆ ئهم باسه تهماشای ئهم کتیبانهه کردوه.

۱- زمانی هاوچهرخي ئازهربايجان ج ۱.

۲- قابووسنامه.

۳- پهندی پيشينان، شيخ محهمهدی خال.

۴- جواهر البلاغة.

۵- ئينسيكلۆپيدیای ئازهربايجان (باسی پافلۆف).

۶- هونه و ژيان (بهئازهربايجانی).

۷- فن الشعر لارستطالیس.

۸- قاموسی موستهلهحاتی ئهدهبی دیوانی تورکی.

۹- قاموسی فهلسهفه (بهتورکی).

۱۰- عرفانی سعدي (بهفارسی).

۱۱- تاریخ سبک شناسی، بهار (بهفارسی).

کۆواری کۆری زانیاری کورد، ژماره ۱۳ سالی ۱۹۸۵

چهرخی نووسه رانی بویر و نازا

یه شار که مال

ئیمه چ ده لئین؟ ده لئین یه کسانى هه بئى. ئینسان وهکو دیل نه ژى. مرۆ نازاد و سه به خۆ بئى. توخوا، بۆ نووسه ریکى ئەم چهرخه چى شتئى له مه ئاسایتر ده بئى؟ چى له مه خاویتر و پاکتر هه یه. تیکرای نووسه رانی بئى ده سه لاتی دنیا داواى ئەمه ده کهن که چى که سیش پیمان نالئى ئیوه چ ده کهن و برۆ به سه ر چاوتانه وه یه. سه د سه د و په نجا سألله نووسه ران داواى ده کهن. نووسه ران زمانى حالئى میلله تانن. نووسه ران هه میشه، سه باره ت به و ئه رکه ی له ئه ستۆبانه، زۆریان کارى که و ره کردووه و ده شیکه ن. چالاکی به رچاویان زۆر نواندووه و ده سینوینن. کیشه ی ولاتى ئیمه، له چا و کیشه ی ولاتانى دیکه، کیشه ی به ئاشووب و سه ر به گۆبه نده. نووسه رى ئیمه ش له سونگه ی ئەم ئه رک له ئه ستۆگرته ده یه وئى -با هینده ی میروویه کیش بئى- شتیک به شتیک بکا، خۆ دنیا خراپ نابئى.

ئینسانه کانمان دیلی خاکن. به شتیکى زۆرى خه لکه که مان تا ئیستاش له خانووبه ره یه کدا ده ژین که له ئه شکه وت پتر ده چن تا شتیکى دیکه. فه رموو بچنه رۆژه لاتی ئه نه دۆل. به هه زاران گوند ده بین خانووه کانیمان له ژیر زه ویدان. ئیمه ده مانه وئى ئەم خانووانه له ژیر زه ویه وه سه رکه ونه سه ر زه وى و به ر رووناکی. خواسته که مان خواستیکى زۆر چکۆله یه. تو بلئى وه سه ر زه ویه خستنى ئەمانه کاریکى هیند سه خت و دژوار بئى؟ ئى وا له نئو ئینسانانى ولاتانى ئیمه دا هه ن که هیشتا له نئو به رد و تاویرى کۆلراودا ده ژین.

هه موو دنيا جاري پيشكه وتووویی ولاتی ئیمه ی داوه و له ناوه باره ی دئ. بۆ کهس ماوه به لیسته ی راسته قینه و ژماره ی ترازوو کراوه وه له دواکه وتووویی ئیمه نه خوینی؟ چ ده خوین، چ ده خوینه وه، له کوئی دهنوین، هه موو دنیا مان تی گهییون.

ئیمه ش خویمان ئه مه دهنانین و نکوویی لی لئ ناکهین و له هه موو دهره تیکدا دهیدرکینین و ده لئین و هاوار ده کهین بابه ئیمه ولاتیکی دواکه وتووین. خو هه ر ئیمه هاوار ناکهین. گه وره پیاوان و دانا و زاناکانیشمان دهیلین.

ئه مه هه موو جوانه، زه ریفه، به لام هه ر که ئه مه ت به چیرۆکی نووسییه وه دنیا ویران دهی. خو ئه گه ر بۆ شانۆت نووسی ئه وه هه ر باسی سه رته و روژی سه شه. خو سینهما، ئه وه هه ر باسی مه که. هه رکه لی ئیزیک ده که ویه وه و ناکه ویته تارمایی ره قیبت وه کو هه یوولا، وه کو شتی نابینا، بئ هه ناسه دان له به ر مئشکا دئ و ده چی.

به لئ تیکرای نووسه رانمان به رهنگاری گرفتاری ئه من. که به رهنگاریشیا ن ده بن چ ده بی و چ ده قه ومی؟ ناچار له گه ل کۆنه په رستی و رژیما دهسته و به رۆکی یه ک ده بن و کاره ساتیکیان به سه ر دئ با به سه ر دهواری شری ناهینئ.

جا له م بهینه دا خه لک چ ده کا؟ دنه ی نووسه ران ده دن و وه ی مئرخاسی بوئیریان وه به ر ده دن. به کورتی به پاله وانیا ن له قه له م ده دن. کئش و ترازووی نووسه ریتی ده پئ چرئته وه، ته نیا کئش و ترازووی مئرخاسی و ئازایه تی له ئارادا ده مئئته وه.

«کو ره تو ته ماشا ته ماشا، نووسه ر چ چیرۆکیکی بۆ شانۆ نووسیوه. بابه ئه گه ر ئه م نووسه ره یان له سه ر ئه م چیرۆکه له زیندان نه په ستا من ده ستی خو م له بندا ده برم. به راستی نووسه ره. به لام چ نووسه ری. ئاگاکی به دردی بردووه، نه بووه و نه بیستراوه. په روای له هیچ نییه، له هیچ ناسله مئته وه. مل له چه قو ده سوئ.»

«بۆرە بۆرە، چ رېپورتاژىكى نووسىيۇه... رېپورتاژە ھا، نە گالته. چ لەمە سەيرتر دەنوسرى، باسى ئەو كەسانەى كە بى تى و لەرز دەمرن، يا ئەوانەى كە لە ژىرەو ھەمىشە خەرىكى دزى و درۆزىنن وا دەكا، وەك بلىي ئەم نووسەرە گۆلمەزىكى بە چاوەو ھە بى وايە.»

«فېلمىكى ھىند سەيرە پىم وايە رەقىب قەت فېلمى وا رىگا نادا... بلى چىيان كرىبى باشە. گوندىي پىخاوس و مىخاوسىيان پىشان داوہ. ئەى ئافەرىن بۇ خۆتان و فېلمتان. بە راستى ئازايەتتە.»

تۆ وەرە، لە پىپەتتە پىشاندان نەترسى» جا بە راستى نووسەرەكانمان وەكو لە سەرەو ھە باسما كرىد بە مەتخ و بە شان و باھو ھەلدا نا پىشوازى دەكرىن.

نووسەرەكانمان ئەگەر سەبارەت بەوانەى لە سەرەو و تمان بۆسۆ و ناوۆچك نەكرىن، ئەو ھى بەسەريان دىنن بەسەريان نەيەت، بەگوپرەى خواست و ئارەزووى خۆيان، بەو داخواز و پىشنىارانەى كە بۇ راستىنەكانى و لات دەرى دەبىر بنووسن، ئەگەر نووسىنى ئەمانە بە كرىدەو ھەكى ئاسايى بزائرى كەس بە نووسەرانمان نالى قارەمان و بە چاوى پالەوانەو ھە سەريان ناكەن. نووسەرەان قەرزى خۆيان دەدەنەو ھە. ئەركى سەرشانىيان بەجى دىنن. دەلەن نووسەر كارى خۆى دەكا و دەروا.

بەلام ئەو ھى لە دنىادا بە قەرزەنەو ھە و ئەرك بەجى ھەتەن دەزائرى بۇ نووسەر لە ولاتى ئىمە ماىەى بۆسۆكرىد و تىھەلەدان و زىندانكرىد و برسپىتتە و دەلەى بە ئازار و ئەشكەنجەدان تۆلەيان بۇ دەكرىتەو ھە. جا ھەر سەبارەت بەو ھەشە كە خەلك وا دەزانن لەبەر ئازايەتتە دەگىرىن و خۆشەو ىستن.

با ھەر شانازى بەخۆيانەو ھە بگەن. بەقارەمان و پالەوان بزائرىن. كىشەم لەسەرى نىيە، دەلەم سەرەراى ئەو ھەش ھىشتا ھەر كەمە، دەلەم خەلك ھىچ نادا. بەلام ئىمە، نووسەرەان، بەرانبەر ئەم حالە، شەرممان بە خۆدا دپتەو ھە.

ئایا به چ رهنگی خه لکه کهم لهم حاله رزگاریان دهبی؟ زۆرمان ریگای چاره سه رکردنی زانستییه کهشی ده زانین و دهیلین و دهیلینیه وه. فیرگه مان نین. ههشتا له سه دمان نه خوینده وارین. دهلین به ئه زمون ساغ بووه ته وه تا فیرگه له گوندان نه کریته وه خه لکه که فیری هیچ نابن.

لیره واره کانمان به ره وه نه مان دهچن. خو وه نه بی پیاوی زانمان نه بن. به لکو زۆریشمان هه ن و ته نانه ت ریگای چاره سه رکردنیسی زۆر چاک به له دین. به لام له هه موو تال و ناخۆشتر ئه وه به که کهس هه ست به پیوستی چه نه – چه نیکیش ناکا. ده لپی قسه له گه ل دار و به رد ده که بن. ئاغا کانمان قایمقامه کان بو سوودی خو یان لی ده خوړن. ئیمه ناچارین مه سه له که به و ره پ و راستی و رووت و قووتیه وه پیتش چا و خه بن. کورپه نه بووه نه بووه، وای دنیا و یران ده بی، که چی ورته له که سه وه نایه ت.

ئیمه ش هه ره هینده مان بو ماوه ته وه به گژ کۆنه به رست و کاری چه وت و چیل میریدا بچین و له ئاکامدا له زیندانیمان په ستن.

ئهم ولاته جوان و خو شه یان لی کردووین به یاساخانه و ولاتی ره شبگیری، تووشی یاساخی هیند سه یروسه مه ره دین. ته نانه ت که ره پوو کی که ره پوو ئاساییش پر ناکاته وه. هیزه به چاوه وه ی نه که ن، ئهم ولاته له سای سه ری ئهم هه موو یاساخ و ماساخه وه به م روژه گه یشته. جا له هه مووان سه یروسه مه ره تر ئه وه به ئیمه هه ره په له ی ره شی نیوچاوانی چه وت و چیل دی ده ژمیرین. که چی که سمان وه چنگ ناکه وی هیچ نه بی پی بکه نی. ئیمه له هیچه و له خو رابی داخی دلی خو مان هه لده ریژین.

خو هیچ نه بی ئه نو سه رانه مان که چاکن و به گوړن و خاوه نی سوژیکتی راسته قینه ن، دنیا به کی جوان و رهنگینمان پیشکه ش ده که ن. ئیمه زۆر نو سه ری و امان هه ن. نو سه رانی ئیمه به گوړیکتی گه وه ره وه به سه ر راستینه کانی خه لکه که ماندا، ولاته که ماندا دانووشتا ونه ته وه.

با ئیتر باسی برسیتی و یه کسانیکردن به ئازایه تی و دلیری زانین

بپچرتتهوه. پټويسته ئه‌مه بټټي به يه‌که‌م ئه‌رکي نووسه‌ر.

نووسه‌ريک که باسي يه‌کساني و هه‌ژاري ده‌کا، به‌گژ چه‌وساندنه‌وه و زۆرداريدا ده‌چي. ئه‌مه له‌م چه‌رخه‌دا شتيکي يه‌گجار ئاساييه.

ئه‌وه‌ي که ئه‌مه به ئه‌رک نه‌زاني دياره ئه‌وانه‌ش به نووسه‌ر نازاني که ئه‌رکي مرؤفايه‌تي و هاوولاتي‌تييان له ئه‌ستۆ گرتووه. جا نابي له ولاتي ئيمه‌ش وابي؟ کوا؟

رؤژي که ئه‌مانه ده‌بن به‌شتي ئاسايي، رؤژي که نووسه‌رانمان قسه له راستينه نيشتمانيه‌کانمان ده‌کن جا با قسه‌کانيشيان زۆر تال و جه‌رگبر بن، ئه‌گه‌ر تووشي به‌لا نه‌هاتن، واته: رؤژي که چه‌رخي نووسه‌راني ئازا و قاره‌مان به‌سه‌رده‌چي ئه‌وه له‌و ديموکراسيه‌ته نيزيک ده‌که‌وينه‌وه که شانازيي پتوه ده‌که‌ين.

له‌وانه‌يه بلين چه‌رخي نووسه‌راني ئازا و بوير له هيچ ولاتي به‌سه‌ر ناچي.

به‌لام من ده‌ليم باسکردني يه‌کساني و راستينه نيشتمانيه‌کان له‌م چه‌رخه‌دا شتيکي ئاساييه و بۆ نووسه‌ري و هه‌کوانان و ئاوي لي هاتووه، نابي به‌کاريکي ئازايانه و که‌له‌ميردانه بزاني.

پټويسته له پيناوي ئه‌مه‌دا تي بکوشين.

به‌يان ژماره ٣٣، ١٩٧٦

ناوه پۆک

- ئەحمەد عارف شاعیری گەورەیی کورد لە کوردستانی تورکیا 5
- رەنگ و رووی نوێی مرۆ لە هونەر و بەهرەیی یەشار کەمالدا لەبارەیی... 33
- ناسکوێژی 61
- چەرخیی نووسەرانی بوێر و ئازا. یەشار کەمال 75